Cartea Sfântului Profet Isaias [Ἡσαΐας]

Teologie pentru azi
București
2020

Cartea Sfântului Profet Isaias

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2020

© Teologie pentru azi
https://www.teologiepentruazi.ro/
2020

Această carte este proprietatea Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș. Ea nu poate fi tipărită și comercializată fără acordul direct al autorului ei, Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 10.

Sfânta Frescă
de pe coperta primă
am preluat-o de aici[1].

[1] A se vedea:
https://2.bp.blogspot.com/-CxoiNIDbgVU/VYsKuWA7uGI/AAAAAAAAJUc/8eWDagAolz4/s640/10919393_322711434606720_1615185914730570032_o.jpg.

Capitolul 1

1. Vedenia pe care a văzut-o Isaias [Ἡσαΐας], fiul lui Amos [Ἀμώς], pe care a văzut-o asupra Iudeii și asupra Ierusalimului, în[tru] împărăția lui Ozias [Ὀζίας] și a lui Ioatam [Ἰωαθάμ] și a lui Ahaz [Ἀχάζ] și a lui Ezechias [Ἐζεκίας], care a[u] împărățit [în] Iudea [Ἰουδαία].

2. Ascultă, cerule, și ia aminte, pământule! Că[ci] Domnul a grăit: „Fii am născut și i-am înălțat, dar ei pe Mine M-au lepădat.

3. Cunoscut-a boul pe cel care l-a câștigat și măgarul ieslea domnului său, dar Israil pe Mine nu M-a cunoscut și poporul Meu nu M-a înțeles”.

4. Vai, neamul cel păcătos, poporul cel plin de păcate, sămânța cea rea, fiii cei fărădelege! L-ați părăsit pe Domnul și L-ați urgisit pe Cel Sfânt al lui Israil.

5. Ce aveți încă să loviți, adăugând fărădelege? [Căci] tot capul [este] întru durere și toată inima [este] întru întristare.

6. De la picioare până la cap [nu este] nici rană, nici vânătaie, nici vătămare supurând, nu este plasture să pui, nici ulei, nici legături.

7. Pământul vostru [este] pustiu, cetățile voastre [sunt] arse în foc, țara voastră [este] înaintea voastră, [dar] cei străini o mănâncă pe ea și a fost pustiită, ruinată [fiind] de popoarele cele străine.

8. Va fi părăsită fiica Sionului ca un cort în vie și ca o colibă de pază în[tr-o] grădină de castraveți, ca cetatea împresurată.

9. Și dacă nu Domnul Savaot [Σαβαώθ] [ne-]a[r fi] lăsat nouă

sământa[2], ca Sodoma [Σόδομα] am [fi] fost și ca [cu] Gomorra [Γομορρα] ne-am [fi] asemănat.

10. Ascultați cuvântul Domnului, stăpânitorii Sodomelor [Σοδομων]! Luați aminte [la] legea lui Dumnezeu, poporul Gomorrei!

11. „Ce Îmi [este] Mie mulțimea jertfelor voastre?”, zice Domnul. „Plin sunt de arderile de tot ale berbecilor și de grăsimea mieilor. Iar sânge de tauri și de țapi nu voiesc,

12. nici dacă aveți să veniți să vă arătați Mie. Căci cine a cercetat acestea din mâinile voastre, [pentru] a călca curtea Mea?

13. Nu vă veți adăuga, [nici] dacă aveți să aduceți făină de grâu. Deșartă [este] tămâia, urâciune [Îmi] este Mie. Lunile cele noi ale voastre și sabaturile și ziua cea mare nu o sufăr. Postul și odihna

14. și lunile cele noi ale voastre și sărbătorile voastre le urăște sufletul Meu. V-ați făcut Mie întru săturare, [de aceea] nu voi mai dezlega păcatele voastre [οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν].

15. Când mâinile aveți să le întindeți către Mine, [Eu] voi întoarce ochii Mei de la voi, iar, dacă aveți să înmulțiți rugăciunea, [Eu] nu vă voi asculta pe voi, căci mâinile voastre [sunt] pline de sânge.

16. Spălați-vă! Faceți-vă curați! Luați răutățile de la sufletele voastre dinaintea ochilor Mei! Părăsiți-vă de răutățile voastre!

17. Învățați a face bine! Căutați judecata! Mântuiți-l [pe cel] nedreptățit! Judecați orfanului și îndreptați văduva!

18. Și veniți și să ne întrebăm!”, zice Domnul. „Iar dacă or să fie păcatele voastre ca purpura [ὡς φοινικοῦν][3], ca zăpada le voi albi,

---

[2] Dacă nu ne-ar fi ocrotit El.

[3] De culoare roșu închis.

iar dacă or să fie ca stacojiul [ὡς κόκκινον][4], ca lâna le voi albi.

19. Și dacă aveți să voiți și aveți să Mă ascultați, [atunci] cele bune ale pământului veți mânca.

20. Dar dacă nu aveți să voiți și nici [nu] aveți să Mă ascultați, vă va mânca pe voi sabia", căci gura Domnului a grăit acestea.

21. Cum s-a făcut curvă cetatea cea credincioasă [πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ], Sionul, [și] plină de judecată, în care dreptatea a adormit în ea [ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ], iar acum [sunt] călăi?

22. Argintul vostru [este] nelămurit. Cârciumarii tăi amestecă vinul [cu] apă.

23. Stăpânitorii tăi nu ascultă, [sunt] părtași ai hoților, iubind darurile[5], căutând răsplătire, orfanilor nejudecând și [la] judecata văduvelor neluând aminte.

24. Pentru aceasta, acestea zice Stăpânul [ὁ Δεσπότης], Domnul Savaot: „Vai [de] cei care sunt tari ai lui Israil! Căci nu va înceta mânia Mea în cei potrivnici și judecată dinspre vrăjmașii Mei voi face.

25. Și voi aduce mâna Mea peste tine și te voi lămuri pe tine spre [a fi] curat, iar pe cei care sunt neascultători îi voi pierde. Și îi voi lua pe toți cei fărădelege de la tine și pe toți cei semeți îi voi smeri.

26. Și îi voi pune pe judecătorii tăi ca mai înainte și pe sfătuitorii tăi ca dintru început, iar după acestea te vei chema «cetatea dreptății [πόλις δικαιοσύνης]», «cetatea mamă cea credincioasă [μητρόπολις πιστὴ]», «Sionul [Σιων]».

27. Căci cu judecată va fi mântuită robimea ei și cu milostenie".

---

[4] De culoare roșu aprins.

[5] Luând mită.

28. Și vor fi zdrobiți cei fărădelege și cei păcătoși deodată, iar cei care Îl părăsesc pe Domnul se vor sfârși.

29. Pentru că vor fi rușinați în[tru] idolii lor, pe care ei i-au voit, și vor fi rușinați în[tru] grădinile lor, pe care le-au poftit.

30. Pentru că vor fi ca terebintul [τερέβινθος][6] pierzându-și frunzele și ca paradisul [παράδεισος] neavând apă.

31. Și va fi tăria lor ca paiul inului și lucrările lor ca scânteile focului. Și vor fi arși cei fărădelege și cei păcătoși deodată și nu va fi cel care va stinge.

---

[6] Terebintul este un „arbore rășinos, răspândit pe coastele Mediteranei, din care se extrag terebentina și alți tananți (Pistacia terebinthus)”, *cf.* DEX 2009, apud https://dexonline.ro/definitie/terebint. A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Pistacia_terebinthus și https://en.wikipedia.org/wiki/Pistacia_terebinthus.

Capitolul 2

1. Cuvântul, cel care a fost de la Domnul, către Isaias, fiul lui Amos, despre Iudea și despre Ierusalim.

2. Că[ci] va fi în zilele cele din urmă muntele cel arătat al Domnului [ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου] și casa lui Dumnezeu pe vârfurile munților [καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων][7] și va fi înălțată mai [pre]-sus [decât] dealurile și vor veni în ea toate neamurile [καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη][8].

3. Și neamurile cele multe vor merge și vor zice: „Veniți și să ne suim întru muntele Domnului și întru casa Dumnezeului lui Iacov! Și ne va vesti nouă calea Sa și vom merge în[tru] aceasta". Căci din Sion va ieși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim[9].

4. Și va judeca[10] în mijlocul neamurilor și va certa popor mult. Și împreună vor tăia săbiile lor întru pluguri și sulițele lor întru seceri[11]. Și nu va [mai] lua încă sabia un neam împotriva [altui] neam și nu or să mai învețe încă a se război.

5. Și acum, casa lui Iacov, veniți să mergem [în-tru] lumina Domnului!

6. Căci S-a dezlegat [ἀνῆκεν] de poporul Său, de casa lui Israil, [pentru] că țara lor s-a umplut ca dintru început de preziceri [κληδονισμῶν], ca ale celor de alt

---

[7] Profeție despre Sfânta Biserică.

[8] Dimensiunea catolică a Bisericii.

[9] Profeție despre propovăduirea Domnului în Ierusalim.

[10] Dumnezeu va face asta.

[11] Își vor transforma armele, de comun acord, în unelte agricole.

neam, și fiii cei mulți [și] cei străini de neam li s-a[u] făcut ai lor[12].

7. Căci s-a umplut țara lor de argint și de aur și nu era număr vistieriilor lor. Iar pământul s-a umplut de cai și nu era număr carelor[13] lor.

8. Și pământul s-a umplut de urâciunile faptelor mâinilor lor și s-au închinat celor pe care le-au făcut degetele lor.

9. Și s-a plecat omul și s-a smerit bărbatul și nu îi voi dezlega pe ei.

10. Și acum intrați întru pietre și ascundeți-vă întru pământ de la fața fricii Domnului și de la slava tăriei Sale, când are să Se ridice să asuprească pământul!

11. Căci ochii Domnului [sunt] înalți [οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί], iar omul [este] smerit [ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός]. Și va fi smerită înălțimea oamenilor [καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων] și va fi înălțat numai Domnul în ziua aceea [καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ].

12. Căci ziua Domnului Savaot[14] [va veni] peste tot obraznicul și [peste] cel mândru și peste tot cel înalt[15] și cel ridicat[16], și vor fi smeriți.

13. Și [va veni] peste tot cedrul Libanosului, [peste] cele înalte și ridicate, și peste tot pomul ghindei Vasanului [Βασαν],

14. și pentru tot muntele și peste tot dealul cel înalt,

---

[12] Pe fiii cei străini i-au socotit ca fiind ai lor.

[13] Se referă la carele de război.

[14] Σαβαώθ [Savaot] înseamnă „Domnul oștirilor”. Iar Oștirile sunt Puterile cerești.

[15] Care se înalță în mintea sa. Care se socotește mai mult decât este.

[16] Cel care se încrede în funcția sa socială.

15. și peste tot turnul cel înalt și peste tot zidul cel înalt,

16. și peste toată corabia mării și peste toată vederea frumoasă a corăbiilor.

17. Și va fi smerit tot omul și va cădea înălțimea oamenilor și va fi înălțat numai Domnul în ziua aceea.

18. Și pe toate cele făcute de mână [τὰ χειροποίητα] le vor ascunde[17],

19. băgându-le întru peșteri și întru crăpăturile pietrelor și întru găurile pământului de la fața fricii Domnului și de la slava tăriei Sale, când are să Se ridice să asuprească pământul.

20. Căci [în] ziua aceea îi[18] va scoate omului urâciunile sale cele de argint și cele de aur[19], pe care le-au făcut a se închina celor deșarte și liliecilor [ταῖς νυκτερίσιν][20],

21. [ca] să intre întru găurile pietrei celei tari și întru crăpăturile pietrelor de la fața fricii Domnului și de la slava tăriei Sale, când are să Se ridice să asuprească pământul.

---

[17] Își vor ascunde idolii. Îi vor ascunde pe cei pe care și i-au făcut cu mâna lor.

[18] Cu referire la Dumnezeu.

[19] Idolii.

[20] Se referă la animal. A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Vespertilio.

Capitolul 3

1. Așadar, iată, Stăpânul, Domnul Savaot va lua de la Iudea și de la Ierusalim [pe cel] întărit și [pe cea] întărită, tăria pâinii și tăria apei,

2. uriaș și [om] întărit și om războinic și judecător și Profet și ghicitor și bătrân

3. și conducător peste 50 [de soldați] și sfetnic minunat și înțelept zidar și priceput ascultător!

4. Și voi pune tineri [ca] stăpânitori ai lor și batjocoritorii vor domni [peste] ei.

5. Și poporul va cădea împreună, om către om și om către aproapele său. Se va împiedica copilul către bătrân [și] cel necinstit către cel cinstit.

6. Că[ci] va apuca omul pe fratele său sau pe cel casnic al tatălui său, zicând: „Veșmânt ai, conducător fii nouă și mâncarea mea sub tine să fie [καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω][21]!”.

7. Iar [acela], răspunzând, va zice în ziua aceea: „Nu voi fi al tău conducător, căci [nici] în casa mea nu este pâine, nici veșmânt, [și de aceea] nu voi fi conducător al poporului acestuia”.

8. Că[ci] a fost părăsit Ierusalimul și Iudea împreună a căzut și limbile lor [au fost] cu fărădelegea [fărădelegile] cele către Domnul, neascultând, pentru că acum a fost smerită slava lor [διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν].

9. Și rușinea feței lor li s-a împotrivit lor, iar păcatul lor ca pe al sodomeilor l-au vestit și l-au arătat. Vai, sufletului lor! Pentru că s-au sfătuit sfatul

---

[21] De la tine voi aștepta mâncarea mea. Tu mă vei stăpâni și mă vei hrăni.

cel rău asupra lor,

10. zicând: „Să îl legăm pe cel Drept, că supărător [ne] este nouă”[22]. De aceea, roadele lucrurilor lor vor mânca.

11. Vai celui fărădelege! Cele rele împreună îi vor veni lui, după faptele mâinilor lui.

12. Poporul Meu, dregătorii voștri vă spicuiesc[23] pe voi [οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς] și cei care cer[24] domnesc [peste] voi. Poporul Meu, cei care vă fericesc pe voi vă rătăcesc pe voi și cărarea picioarelor voastre o scutură.

13. Dar acum, Domnul va sta întru judecată și va sta întru judecata poporului Său.

14. Acesta, Domnul, întru judecată va veni[25], împreună cu cei mai bătrâni ai poporului și împreună cu stăpânitorii Săi. „Iar voi de ce ați ars via Mea și jefuirea celui sărac [este] în casele voastre?

15. De ce nedreptățiți voi pe poporul Meu și fața celor săraci o rușinați?”.

16. Acestea zice Domnul: „Pentru ce s-au înălțat fiicele Sionului și au mers [cu] gât înalt [καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ][26] și în încuviințările ochilor [καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν] și, împreună cu mersul picioarelor, târându-și hitoanele, și împreună [cu] picioarele jucând?”.

17. Și Dumnezeu îi va smeri [pe cei care] stăpânesc, pe fiicele Sionului,

---

[22] Profeție despre prinderea și legarea în temniță a Domnului.

[23] Vă culeg cele ale voastre, după cum culege cineva spicele din lan.

[24] Cei care cer de la voi. Cei care vă poruncesc să faceți ceva.

[25] Profeție despre a doua venire a Domnului.

[26] Cu gât semeț, mândru.

și Domnul va descoperi chipul lor [Κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν][27]

18. în ziua aceea. Și Domnul va lua slava îmbrăcămintei lor și podoabele lor și agrafele și franjurile și acoperămintele [capului]

19. și salba și podoaba feței lor

20. și îmbrăcămintea podoabei slavei [καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης] [lor] și brățările [pentru mână] [καὶ τοὺς χλιδῶνας] și brățările pentru gleznă [καὶ τὰ ψέλια] și cununa și cele de la [mâna] dreapta [dreaptă][28] și inelele și cerceii

21. și pe cele tivite cu purpură [καὶ τὰ περιπόρφυρα] și pe cele amestecate cu purpură [καὶ τὰ μεσοπόρφυρα]

22. și acoperămintele cele din casă și pe cele foarte străvezii [καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικα] și pe cele vișinii [καὶ τὰ βύσσινα] și pe cele de hiacint [καὶ τὰ ὑακίνθινα] și pe cele stacojii și pe cele de vison, întrețesute cu aur și [cu] hiacint, și vălurile cele curgând în jos.

23. Și praf va fi în loc de mireasma cea dulce și, în loc de brâu, te vei încinge [cu] funia și, în loc de podoaba cea de aur a capului, vei avea pleșuvie pentru faptele tale și, în loc de hitonul cel amestecat cu purpură, te vei încinge [cu] pânză de sac.

24. Iar fiul tău cel preafrumos, pe care îl iubești, [de] sabie va cădea, și cei tari ai voștri [de] sabie vor cădea și vor fi smeriți[29].

25. Și vor plânge tecile podoabei voastre

---

[27] Va descoperi, va revela, va scoate la lumină chipul interior, cel adevărat, al oamenilor. Prin aceea că, la a doua Lui venire, El va transfigura întreaga umanitate și toți vor vedea cine sunt ei în adâncul lor.

[28] Brățările de la mâna dreaptă.

[29] De către Dumnezeu.

[καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν]. Și vei fi lăsat singur, iar întru pământ vei fi năruit.

Capitolul 4

1. Și se vor apuca 7 femei de un om, zicând: „Pâinea noastră vom mânca și veșmintele noastre vom îmbrăca, numai numele tău să se cheme peste noi! Ia ocara [τὸν ὀνειδισμὸν] noastră [asupra ta]!”.

2. Iar [în] ziua aceea Dumnezeu va lumina în sfat cu slavă [ἐν βουλῇ μετὰ δόξης] pe pământ, [ca] să înalțe și să slăvească pe cel rămas al lui Israil.

3. Și va fi cel rămas în Sion și cel rămas în Ierusalim, [și] vor fi numiți cei Sfinți toți cei care au fost scriși întru viață în Ierusalim[30].

4. Că[ci] Domnul va spăla murdăria fiilor și a fiicelor Sionului și va curăți sângele din mijlocul lor în Duhul judecății [ἐν Πνεύματι κρίσεως] și [în] Duhul arderii [καὶ Πνεύματι καύσεως].

5. Și [El] va veni[31] și va fi tot locul muntelui Sionului și toate împrejurimile lui norul le va umbri ziua, iar ca fumul și ca lumina focului arzând noaptea. [Cu] toată slava va fi acoperit,

6. și va fi întru umbră de la zăduf și în[tru] acoperire și în[tru] ascuns de la asprime și ploaie.

---

[30] Profeție despre Biserica lui Dumnezeu.

[31] Profeție despre întruparea Domnului.

Capitolul 5

1. Așadar, voi cânta celui care a fost iubit cântarea celui iubit, [cântarea] viei mele. Via celui care a fost iubit s-a făcut în corn, în locul cel gras.

2. Și gard am pus împrejur și am împrejmuit-o. Și am sădit vie [cu] struguri aleși și am zidit turn în mijlocul ei și înainte teasc am săpat în ea și am așteptat să facă struguri, dar a făcut spini.

3. Și acum, omul lui Iudas și cei care locuiesc în Ierusalim, judecați în[tre] mine și între mijlocul viei mele!

4. Ce am să-i fac încă viei mele și nu i-am făcut ei? Pentru că am așteptat să facă struguri, dar a făcut spini.

5. Iar acum vă voi vesti vouă ce voi face viei mele: voi înlătura gardul ei și va fi întru pradă, și voi dărâma gardul ei și va fi întru călcarea în picioare.

6. Și voi lăsa via mea și nu are să se taie, nici nu are să se sape. Și se va sui întru ea spinul ca întru uscăciune și norilor le voi porunci ca să nu plouă întru ea ploaie [καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν].

7. Căci via Domnului Savaot este casa lui Israil și omul lui Iudas [este] cel nou sădit [și] iubit [νεόφυτον ἠγαπημένον]. Am așteptat să facă judecată, dar a făcut fărădelege. Și nu dreptate, ci strigare.

8. Vai de cei care unesc împreună casă către casă și câmp către câmp apropiind, ca vecinului să-i ia ceva! Oare veți locui singuri pe pământ?

9. Căci s-a auzit întru urechile Domnului Savaot acestea. Căci dacă aveți să faceți case multe întru pus-

tiu, [ele] vor fi mari și frumoase, dar nu vor fi cei care locuiesc [să locuiască] în[tru] ele.

10. Căci unde vor lucra 10 perechi de boi se va face un ulcior, iar cel care seamănă 6 artabe[32] [ἀρτάβας ἓξ] va face trei măsuri [μέτρα τρία].

11. Vai de cei care se scoală dimineața și sichera[33] [τὸ σικερα] [sicheră] căutând [caută]! [Vai] de cei care rămân [până] târziu, căci vinul îi va arde împreună pe ei!

12. Căci cu liră și psaltirion și timpane și flaute vinul îl beau, dar lucrurile Domnului nu le văd, iar lucrurile mâinilor Sale nu le socotesc.

13. De aceea, poporul Meu robit s-a făcut, pentru că nu au să cunoască ei pe Domnul. Și mulțime s-a făcut de morți din cauza foamei și a însetării de apă.

14. Și Iadul și-a lărgit sufletul său [καὶ ἐπλάτυνεν ὁ Ἅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ] și și-a deschis gura sa [ca] să nu se oprească [καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν]. Și se vor coborî [în] el cei slăviți și cei mari și cei bogați și cei ciumați.

15. Și omul va fi smerit, și bărbatul va fi necinstit, iar ochii cei ridicați[34] vor fi smeriți.

16. Și Domnul Savot Se va înălța în[tru] judecată și Dumnezeul Cel Sfânt Se va slăvi în[tru] dreptate.

17. Și vor fi păscuți cei care au fost prădați ca taurii, iar mieii vor mânca pustiurile celor care au fost luați.

18. Vai de cei care trag peste prepuț păcatele [lor] precum [cu] o funie lungă [οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς

---

[32] Măsură pentru cereale. A se vedea: http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/secondary/SMIGRA*/Artaba.html.

[33] Un lichior fermentat, *cf.* https://en.wiktionary.org/wiki/σίκερα.

[34] Cei înfumurați, mândri.

ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ] și precum [cu] o chingă a junincii de jug fărădelegile [lor]!

19. [Căci ei sunt] cei care zic: „Degrabă să se apropie [cele] care va face [se vor face], ca să le vedem! Și să vină sfatul Celui Sfânt al lui Israil, ca să-l cunoaștem!”.

20. Vai de cei care zic [că] cel rău [este] cel bun [οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν] și cel bun [este] cel rău [καὶ τὸ καλὸν πονηρόν], cei care pun întunericul [ca] lumină și lumina [ca] întuneric [οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος], cei care pun pe cel amar [ca] cel dulce și pe cel dulce [ca] cel amar [οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν]!

21. Vai de cei pricepuți în ei înșiși și de cei înțelegători înaintea lor înșiși[35]!

22. Vai de cei tari ai voștri, de cei care beau vin, și de stăpânitorii care amestecă sichera,

23. de cei care îl îndreaptă pe cel neevlavios pentru daruri! Dar cel Drept de cel Drept ridicându-se [καὶ τὸ Δίκαιον τοῦ Δικαίου αἴροντες] [este ridicat][36].

24. Pentru aceasta, [în ce] chip va fi arsă miriștea de cărbunele focului și va fi arsă cu totul de flacăra dezlegată, rădăcina lor ca țărâna va fi și floarea lor ca praful se va sui. Căci nu au voit legea Domnului Savaot, ci zicerea Celui Sfânt al lui Israil au întărâtat-o.

25. Și Domnul Savaot S-a mâniat [cu] urgie [ἐθυμώθη ὀργῇ] peste poporul Său și Și-a pus mâna Sa peste ei și i-a lovit pe ei și au fost întărâtați munții. Și s-a[u] făcut leșurile lor ca gunoaiele în mijlocul drumului [καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδου]. Și în toate acestea nu s-a întors mânia [καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός] [Lui], ci

---

[35] De cei care își închipuie că pricep și înțeleg.

[36] Este ridicat din căderea lui.

încă [se simte] mâna [Sa] cea înaltă [ἀλλ᾽ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή].

26. Pentru aceea va ridica semn[37] în neamurile cele de departe [τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν] și va șuiera[38] lor de la marginea pământului [καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς]. Și iată, [ei] vin degrabă, sprinten [καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται]!

27. Nu vor flămânzi, nici [nu] se vor osteni, nici [nu] vor dormita, nici [nu] vor dormi, nici [nu] vor dezlega curelele lor de la șalele lor, nici nu or să se rupă curelele sandalelor lor.

28. Ale cărora este [sunt] săgețile cele ascuțite și arcurile lor întinse, picioarele cailor lor ca piatra cea tare le-au socotit, [iar] roțile carelor lor ca vifornița.

29. S-au repezit ca leii și au stat ca puiul leului. Și se vor apuca și vor zbiera ca fiara și o va [vor] scoate. Și nu va fi cel care să-i mântuie pe ei.

30. Și va striga pentru ei în ziua aceea ca glasul mării învălurându-se [καὶ βοήσει δι᾽ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης]. Și vor privi spre pământ și, iată, întunericul cel aspru [va fi] în[tru] nedumerirea lor [σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν]!

---

[37] Profeție despre Sfânta Cruce.

[38] Aluzie la faptul că Șarpele ridicat în pustie era o prefigurare a Domnului.

Capitolul 6

1. Și a fost [în] anul [în] care a murit Ozias, împăratul, [că] am văzut pe Domnul șezând pe tron înalt și ridicat și casa [era] plină de slava Lui.

2. Și Serafimi stăteau împrejurul Lui, unul [având] șase aripi și altul [tot] șase aripi. Și [cu] două își acopereau fața și [cu] două își acopereau picioarele și [cu] două zburau.

3. Și strigau unul către altul și ziceau: „Sfânt, Sfânt, Sfânt [este] Domnul Savaot, plin [este] tot pământul de slava Lui!”.

4. Și s-a ridicat pragul de sus al ușii de glasul [cu] care au strigat și casa s-a umplut de fum.

5. Și am zis: „O, [sunt] cel suferind! Că[ci] eu am fost străpuns [m-am străpuns]. Că[ci] om fiind și având buze necurate, eu locuiesc în mijlocul poporului având buze necurate, și pe Împăratul, pe Domnul Savaot, L-am văzut [cu] ochii mei”.

6. Și a fost trimis către mine unul [dintre] Serafimi și în mână avea un cărbune, pe care cu cleștele l-a luat de pe jertfelnic.

7. Și l-a apropiat de gura mea și mi-a zis: „Iată, s-a atins acesta de buzele tale și va șterge fărădelegile tale și păcatele tale le va curăți!”.

8. Și am auzit glasul Domnului, zicând: „Pe cine am să trimit și cine va merge către poporul acesta?”. Și am zis: „Iată, eu sunt! Trimite-mă!”.

9. Și [El] a zis: „Mergi și zi poporului acestuia: «[Cu] auzul veți auzi și nu aveți să înțelegeți, și văzând veți vedea și nu aveți să vedeți».

10. Căci s-a îngrășat inima poporului acestuia și [cu] urechile lor cu greutate au auzit și ochii lor i-au închis ca nu cumva să vadă [cu] ochii și [cu] urechile

să audă și [cu] inima să priceapă și [astfel] să se întoarcă și îi voi vindeca [să-i vindec] pe ei”.

11. Și am zis: „Până când, Doamne?”. Și a zis: „Până au să se pustiască cetățile, [până ajung] de a nu se locui și casele de a nu [mai] fi [cu] oameni și pământul va fi lăsat pustiu”.

12. Și după acestea va prelungi Dumnezeu [viața] oamenilor și cei rămași se vor înmulți pe pământ.

13. Și încă peste el este al zecelea. Și iarăși va fi întru pradă ca terebintul și ca ghinda când cade din teaca ei.

Capitolul 7

1. Și a fost în zilele lui Ahaz al lui Ioatam [Αχαζ τοῦ Ιωαθαμ], ale fiului lui Ozias [Ὀζίας], ale împăratului lui Iudas, [că] s-a urcat Raasson [Ραασσων], împăratul Aramului [Ἀράμ], și Fachee [Φακεε], fiul lui Romelias [Ρομελιας], împăratul Israilului, asupra Ierusalimului, [ca] să se războiască [cu] el, și nu au putut să-l împresure pe el.

2. Și s-a vestit întru casa lui David, zicându-se:

„Împreună s-a înțeles Aram [Ἀράμ] cu Efrem [Ἐφραίμ]". Și s-a uimit [ἐξέστη] sufletul său și sufletul poporului său, [în] ce chip [se petrece] când în dumbravă pomul are să fie clătinat de către vânt.

3. Și Domnul a zis către Isaias: „Ieși întru întâmpinarea lui Ahaz, tu și cel care a rămas, Iasub [Ιασουβ], fiul tău, către scăldătoarea căii celei de sus a câmpului înălbitorului.

4. Și îi vei zice lui: «Păzește să te liniștești [φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι] și nu te teme, nici sufletul tău să [nu] slăbească de cele două lemne ale tăciunilor care fumegă acelora! Căci, când urgia mâniei Mele are să fie, [atunci] iarăși voi vindeca[39].

5. Și fiul lui Aram și fiul lui Romelias [vor pieri], că[ci] s-au sfătuit sfatul cel rău despre tine, zicând:

6. <Sui-ne-vom întru Iudea și, vorbind împreună [cu] ei, îi vom întoarce pe ei către noi și o vom împărăți pe ea, pe fiul lui Tabeil [Ταβεηλ]>".

7. Acestea zice Domnul Savaot: „Nu are să rămână sfatul acesta, nici [nu] va fi.

---

[39] Pe poporul Meu.

8. Ci capul lui Aram [va fi] Damascosul, iar încă 65 de ani va lipsi împărăția lui Efrem de la popor [ἀλλ᾽ ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ].

9. Și capul lui Efrem [va fi] Somoron [Σομορων], iar capul lui Somoron [va fi] fiul lui Romelias. Și dacă nu aveți să credeți [καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε], nici nu aveți să înțelegeți [οὐδὲ μὴ συνῆτε]".

10. Și Domnul a adăugat să grăiască lui Ahaz, zicând:

11. „Cere ție semn de la Domnul Dumnezeul tău întru adâncime sau întru înălțime!".

12. Și Ahaz a zis: „Nu voi cere, nici nu voi ispiti pe Domnul".

13. Iar [Domnul] a zis: „Așadar, casa lui David [Δαυίδ] ascultați! Oare mic [lucru vă este] vouă a da luptă oamenilor? Și cum dați Domnului luptă?

14. Pentru aceasta, Însuși Domnul vă va da vouă semn [δώσει Κύριος Αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον]. Iată [ἰδοὺ][40], Fecioara în pântece va lua [ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει] și va naște Fiu [καὶ τέξεται Υἱόν] și vei chema numele Lui [καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα Αὐτοῦ] Emmanuil [Εμμανουηλ]!

15. Unt și miere va mânca și, mai înainte ca să cunoască El să aleagă cele rele, va alege [lucrul] cel bun.

16. Pentru că, mai înainte ca să cunoască Copilul pe cel bun sau pe cel rău, [El] nu ascultă răutății [ca] să aleagă pe cel bun și va rămâne pământul, de care tu te temi, de la fața celor doi împărați.

17. Dar va aduce Dumnezeu zile peste tine și peste poporul tău și peste casa tatălui tău, care încă nu au venit, din care zi a luat Efrem de la Iudas pe împăratul assirienilor.

---

[40] Profeția hristologică e între v. 14-16.

18. Și va fi în ziua aceea [că] va șuiera domnul muștelor [καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυίαις], care domnește [peste] o parte a râului Egiptosului, și [domnul] albinei, care este în țara assirienilor.

19. Și vor ieși toți[41] și se vor odihni în văile țării și în găurile pietrelor și întru peșteri și întru toată [toate] crăpăturile și în tot pomul.

20. În ziua aceea, Domnul va rade [cu] briciul cel mare și îmbătat, care este dincolo de râu, capul împăratului assirienilor, și perii picioarelor și barba i-o va lua.

21. Și va fi în ziua aceea [că] va hrăni omul o junincă de boi și două oi.

22. Și va fi din prea mult [din destul] a face lapte [și] unt [καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον] și miere va mânca tot cel care a rămas pe pământ.

23. Și va fi în ziua aceea tot locul [καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος], pe care, dacă are să fie mii de vii de mii de sicli [οὗ ἐὰν ὦσιν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων], întru uscăciune vor fi și întru spin [εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν].

24. Cu săgeată și săgetare vor intra acolo, că[ci] uscăciune și spin va fi tot pământul.

25. Și tot muntele, arându-se, va fi arat. Și nu are să vină acolo frica, că[ci] va fi din uscăciune și [din] spin întru mâncarea oii și întru călcătura boului”.

---

[41] Profeție despre Biserică.

Capitolul 8

1. Și Domnul a zis către mine: „Ia-ți ție cartea cea nouă [τόμον καινου], cea mare, și scrie întru ea [cu] condeiul [γραφίδι] omului: «Ca iute pradă să faci jafurilor [τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων]»! Căci este de față.

2. Și să[-Mi] faci Mie martori [μάρτυράς] pe oamenii cei credincioși, pe Urias [Οὐρίας] și pe Zaharias [Ζαχαρίας], fiul lui Barahias [Βαραχίας]!”.

3. Și am venit către Profetesă [καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν] și în pântece a luat și a născut fiu. Și Domnul mi-a zis mie: „Cheamă numele său «Repede jefuiește [ταχέως σκύλευσον]! Iute pradă [ὀξέως προνόμευσον]!».

4. Pentru că, mai înainte să cunoască copilul a chema pe tată sau pe mamă, va lua [el] puterea Damascosului și prăzile Samariei înaintea împăratului assirienilor”.

5. Și Domnul a adăugat încă să-mi grăiască mie:

6. „Pentru ce nu a voit poporul acesta apa Siloamului, cea care curge liniștit [τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ], ci a voit a avea pe Raasson și pe fiul lui Romelias împărat peste voi?”.

7. Pentru aceasta, iată, Domnul aduce peste voi apa cea tare și cea multă a râului, pe împăratul assirienilor și slava lui! Și se va sui peste toată valea voastră și va umbla peste tot zidul vostru.

8. Și va lua din Iudea pe omul care va putea să-și ridice capul [său] sau pe cel puternic să săvârșească ceva. Iar tabăra lui va fi astfel încât să umple lățimea țării tale. Cu noi [este] Dumnezeu [μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός].

9. Cunoașteți neamuri și vă biruiți! Auziți până la marginea pământului! Întărindu-vă, biruiți-vă [pe voi]! Căci dacă iarăși aveți să vă întăriți, iarăși veți fi biruiți.

10. Și [ori]ce sfat aveți să vă sfătuiți, îl va risipi [pe el] Domnul, și cuvântul pe care aveți să-l grăiți, nu are să rămână [întru] voi, că[ci] cu noi [este] Domnul Dumnezeu.

11. Așa zice Domnul: „[Cu] mâna cea tare nu ascultă, [cu] călătoria căii poporului acestuia, zicând:

12. «Ca nu cumva să zică aspru. Căci tot ce are să zică poporul acesta aspru este. Iar de frica lui să nu vă temeți, nici să vă tulburați.

13. Sfințiți pe Însuși Domnul [Κύριον Αὐτὸν ἁγιάσατε]! Și El va fi frica ta.

14. Și dacă în El ai să fii [vei fi] nădăjduind, îți va fi ție întru sfințire și nu ca [la] piatra poticnirii [Îl] veți întâmpina Lui [pe El], nici ca [la] a pietrei căzătură. Iar casa lui Iacov [va fi] în laț și în scobitură sălășluindu-se în Ierusalim.

15. Pentru aceasta vor fi neputincioși mulți din-[tre] ei și vor cădea și vor fi zdrobiți. Și se vor apropia și se vor prinde oameni, în[tru] întemeiere fiind»”.

16. Atunci arătați vor fi cei care pecetluiesc, [ca] legea să nu învețe.

17. Și va zice: „Voi răbda pe Dumnezeu, pe Cel care a întors fața Sa de la casa lui Iacov și, nădăjduind, voi fi către El.

18. Iată, eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu! Și va fi întru semne și [întru] minuni în casa lui Israil de la Domnul Savaot, Care locuiește în muntele Sionului”.

19. Și dacă or să zică către voi: „Căutați pe cei care cheamă de pe pământ și pe cei care vorbesc din

pântece[42], pe cei care grăiesc în deșert, care din pântece cheamă!", [să ziceți]: „[Oare] nu [este] neamul către Dumnezeul său? De ce caută despre cei vii [la] cei morți?".

20. Căci legea întru ajutor s-a dat [νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν], ca [ei] să zică [că] nu [este nimic] precum cuvântul acesta [ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο], pentru care nu este [sunt] daruri, [ca] să dea pentru ea [περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ].

21. Și va veni asupra voastră foametea cea aspră [σκληρὰ λιμός]. Și va fi ca să flămânziți [și] veți fi întristați și veți zice de rău [despre] stăpânitor și [despre] idoli și veți privi sus, spre cer.

22. Și jos, spre pământ, vor privi. Și, iată, tulburare și strâmtorare și întuneric [și] nedumerirea cea strâmtă și întuneric astfel încât [să] nu vezi!

23. Și nu va fi nedumerit cel [care este] în strâmtorare, fiind [așa] până la o vreme. Cel dintâi fă aceasta! Fă degrabă țara Zabulonului, pământul Neftalimului, calea mării și cei rămași, cei care locuiți pe malul mării și dincolo de Iordanis, Galilea neamurilor [Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν] [și] părțile Iudeii!

---

[42] Pe ventriloci.

Capitolul 9

1. Poporul, cel care merge în[tru] întuneric, vedeți lumină mare! Cei care locuiesc în pământul și [în] umbra morții, lumina va lumina pe[este] voi[43].

2. Pe cel foarte mult al poporului, pe care l-ai coborât în[tru] veselia Ta, și vor fi veseliți înaintea Ta ca cei care se veselesc la seceriș și [în] ce fel [sunt] cei care împart prăzile.

3. Pentru că a fost luat jugul cel care peste ei zace și toiagul cel de peste gâtul lor. Căci toiagul celor care cer l-a risipit Domnul, ca [în] ziua cea peste Madiam [Μαδιάμ].

4. Că[ci] vor întoarce toată mantia adunată [cu] viclenie și [tot] veșmântul [adunat] cu împăcare și vor voi de s-au făcut arși în foc [καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι] [și vor voi ca mai bine să fie arși în foc].

5. Că[ci] Prunc s-a născut nouă [ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν] și Fiul [ni] s-a dat nouă [Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν], al Cărui început s-a făcut peste umărul Său. Și se cheamă numele Său: „Îngerul sfatului celui mare [μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος]". Căci Eu voi aduce pace peste stăpânitori și sănătatea Lui.

6. Mare [este] începutul Său [μεγάλη ἡ ἀρχὴ Αὐτοῦ] și păcii Sale nu este hotar [καὶ τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον]. [Va sta] pe tronul lui David și Împărăția Sa [va ști] să o îndrepte pe ea și să o ajute pe ea în[tru] dreptate și în[tru] judecată de acum și într-u[n] veac de vreme.

---

[43] Profeție despre întruparea Domnului. Care continuă și în celelalte versete ale capitolului.

[Căci] râvna Domnului Savaot va face acestea.

7. Moarte a trimis Domnul în Iacov și a venit în Israil.

8. Și vor [va] cunoaște [aceasta] tot poporul lui Efrem și cei care locuiesc în Samaria cu semeție și [cu] inimă înaltă, zicând:

9. „Cărămizile au căzut. Veniți dar să cioplim pietre și să tăiem duzi și cedri și să ne zidim nouă înșine turn!”.

10. Și Dumnezeu îi va dărâma pe ei, pe cei care se ridică împotrivă pe muntele Sionului, și pe vrăjmașii lor îi va risipi.

11. Pe Siria, [cea] din răsăriturile soarelui, și pe ellinii [cei] din apusurile soarelui, pe cei care mănâncă pe Israil [cu] toată gura. Pe[ste] toți aceștia nu s-a întors mânia [lui Dumnezeu], ci [este] încă mâna [Lui] cea înaltă.

12. Și poporul nu s-a întors până când [nu] a fost lovit și [până ce] pe Domnul nu l-au căutat.

13. Și Domnul a luat de la Israil capul și coada, pe cel mare și pe cel mic într-o zi.

14. Pe bătrân și pe cei care se minunează de fețe[44]: aceasta [este] începătura. Și pe Profet învățând cele fărădelege: acesta [este] coada.

15. Și vor fi cei care fericesc poporul acesta rătăcindu-i [rătăcindu-l] și îi rătăcesc ca să-i înghită pe ei.

16. Pentru aceasta în tinerii lor nu Se va veseli Dumnezeu și pe orfanii lor și pe văduvele lor nu le va milui, că[ci] toți [sunt] fărădelege și răi, și toată gura grăiește pe cele nedrepte. Pe[ste] toți aceștia nu s-a întors mânia [lui Dumnezeu], ci [este] încă mâna [Lui] cea înaltă.

---

[44] De fețele oamenilor.

17. Și va fi arsă ca focul fărădelegea și ca iarba cea uscată va fi mâncată de foc. Și va fi arsă în desișurile dumbrăvii și va mânca împreună toate împrejurimile dealurilor.

18. Pentru mânia urgiei Domnului va fi ars tot pământul și poporul va fi ca ars de către foc. Omul pe fratele său nu îl va milui,

19. ci îl va abate întru cele de-a dreapta, că va flămânzi și va mânca din cele de-a stânga. Iar omul nu are să se sature mâncând cărnurile brațului său.

20. Pentru că va mânca Manassi [Μανασσῆ] [pe] al lui Efrem și Efrem [pe] al lui Manassi, că[ci] împreună vor înconjura pe Iudas. Pe[ste] toți aceștia nu s-a întors mânia [lui Dumnezeu], ci [este] încă mâna [Lui] cea înaltă.

Capitolul 10

1. Vai celor care scriu [cu] răutate [οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν]! Căci, scriind, [cu] răutate scriu,

2. abătând judecata celor săraci, apucând judecata nevoiașilor poporului Meu, astfel încât a le fi lor văduva întru jaf și cel orfan întru pradă.

3. Și ce vor face [ei] în ziua cercetării[45]? Căci necazul vostru de departe va veni. Și către cine veți fugi [ca] să fiți ajutați? Și unde veți lăsa slava voastră,

4. [ca] să nu cădeți întru robie? Pe[este] toți aceștia nu s-a întors mânia [lui Dumnezeu], ci [este] încă mâna [Lui] cea înaltă.

5. Vai assirienilor! Toiagul mâniei Mele și al urgiei [Mele] este în mâinile lor.

6. Urgia Mea o voi trimite întru poporul cel fărădelege, iar poporului Meu îi voi rândui să facă prăzi și jefuire și a călca în picioare cetățile și să le pună pe ele întru praf.

7. Dar el nu a gândit așa, iar [cu] sufletul nu s-a socotit așa, ci își va lăsa mintea lui[46] și [va voi] să nimicească cu totul nu puține neamuri.

8. Iar dacă are să-i zică lui: „Tu singur ești stăpânitor?”,

9. [atunci acesta va veni] și va zice: „[Oare] nu am luat țara de deasupra Babilonului și a Halanniului [Χαλαννη], [în] care a fost zidit turnul? Și [oare nu] am luat Arabia și Damascosul și Samaria?”.

10. [Iar în] ce chip le-am luat pe acestea în mâna Mea, [așa] voi lua și toate începuturile. Jeliți-vă cele cioplite [care sunteți] în Ierusalim și în Samaria!

---

[45] A judecății lui Dumnezeu.

[46] Va părăsi dreapta judecată a minții sale.

11. Căci [în] ce chip am făcut Samariei și celor făcute de mâna ei, așa voi face și Ierusalimului și idolilor săi.

12. Și va fi, când Domnul are să sfârșească toate, făcând [acestea] în muntele Sionului și în Ierusalim, [că] va aduce peste mintea cea mare, [peste] stăpânitorul assirienilor și peste înălțimea slavei ochilor săi [καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ].

13. Căci [acesta] a zis: „[Cu] tărie voi face și [cu] înțelepciunea înțelegerii. Voi lua hotarele neamurilor și tăria lor o voi prăda și voi clătina cetățile locuite.

14. Și pe toată lumea o voi apuca [cu] mâna ca pe un cuib [καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν] și ca pe [niște] ouă părăsite o voi lua. Și nu este [cel] care îmi va scăpa mie sau [cel care] să-mi grăiască mie împotrivă”.

15. [Oare] va fi mărită securea fără cel care taie cu ea? Sau va fi înălțat fierăstrăul fără cel care îl trage pe el? La fel, dacă cineva are să ridice toiagul sau lemnul.

16. Și nu [va fi] așa, ci Domnul Savaot va trimite întru cinstea ta necinste și întru slava ta foc arzând va arde.

17. Și lumina lui Israil va fi întru foc și [Domnul] îl va sfinți pe el întru foc arzător și [focul] va mânca precum iarba pădurii [în] ziua aceea.

18. [Și El] va stinge munții și dealurile și dumbrăvile și [focul] va mânca de la suflet [și] până la trupuri. Și va fi cel care fuge ca cel care fuge de la văpaia arzând.

19. Și cei care au rămas de la ei vor fi număr [καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἔσονται ἀριθμός] și Pruncul[47] îi va scrie pe ei [καὶ Παιδίον γράψει αὐτούς].

---

[47] Cu referire la Hristos.

20. Și va fi în ziua aceea [că] nu va mai fi adăugat cel care a rămas al lui Israil, iar cei care s-au mântuit ai lui Iacov, nu numai nădăjduind or să fie peste cei care i-au nedreptățit pe ei, ci vor fi nădăjduind [cu] adevărul în Dumnezeul Cel Sfânt al lui Israil.

21. Și cel care a rămas al lui Iacov va fi spre Dumnezeu, [spre] Cel care este tare.

22. Și [chiar] dacă are să fie poporul lui Israil ca nisipul mării, rămășița lor [tot] va fi mântuită. Căci cuvântul săvârșind și scurtând întru dreptate.

23. Căci, cuvântul scurtând, Dumnezeu va face în toată lumea.

24. Pentru aceasta, acestea zice Domnul Savaot: „Nu te teme, poporul Meu, cei care locuiesc [locuiți] în Sion, de assirieni, că în toiag te va lovi! Căci Eu rană aduc peste tine [ca] să vezi calea Egiptosului.

25. Căci [mai e] încă puțin și se va potoli urgia [Mea] și mânia Mea peste sfatul lor”.

26. Și Dumnezeu va ridica peste ei rana lui Madiam [Μαδιάμ] în locul necazului și mânia Lui [în] calea cea dinspre mare, întru calea cea dinspre Egiptos.

27. Și va fi în ziua aceea [că] va fi luată frica Lui de la tine și jugul Lui de pe umărul tău, iar jugul va fi nimicit de pe umerii voștri.

28. Căci va veni întru cetatea Anghe [Αγγαι] și va trece întru Maghedo [Μαγεδω] și în Mahmas [Μαχμας] va pune vasele lui.

29. Și va trece valea și va veni întru Anghe. Frica o va lua pe Rama [Ῥαμά], [căci] cetatea lui Saul va fugi.

30. Fiica lui Gallim [Γαλλιμ] va auzi Lesa [Λαισα], va auzi Anatot [Αναθωθ].

31. S-a uimit Madevina [Μαδεβηνα], iar cei care locuiesc [locuiți] [în] Gibbir [Γιββιρ], mângâiați-vă!

32. Astăzi în[tru] cale să rămâneți. [Cu] mâna mângâiați-vă! Muntele, fiica Sionului, și dealurile, cei [care sunt] în Ierusalim.

33. Căci, iată, Stăpânul, Domnul Savaot, îi tulbură pe cei slăviți cu tăria! Și pe cei înalți [cu] semeția îi va zdrobi și pe cei înalți îi va smeri.

34. Și vor cădea cei înalți [cu] sabia, iar Libanosul împreună cu cei înalți va cădea.

Capitolul 11

1. Și va ieși toiagul din rădăcina lui Iesse [καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ιεσσαι] și floarea din rădăcină se va ridica [καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται][48].

2. Și Se va odihni în[tru] El Duhul lui Dumnezeu [καὶ ἀναπαύσεται ἐπ᾽ Αὐτὸν Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ], Duhul înțelepciunii și al înțelegerii [Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως], Duhul sfatului și al tăriei [Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος], Duhul cunoașterii și al evlaviei [Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας].

3. Îl va umple pe El Duhul fricii lui Dumnezeu. [Căci] nu după slavă va judeca, nici după grai va mustra,

4. ci va judeca celui smerit judecată și îi va mustra pe cei smeriți ai pământului. Și va lovi pământul [cu] cuvântul gurii Sale și, în[tru] Duhul, prin buze, îl va omorî pe cel neevlavios.

5. Și mijlocul Său va fi încins [cu] dreptatea și coastele [Sale vor fi] învelite [cu] adevărul.

6. Și împreună va paște lupul cu mielul și leopardul împreună se va odihni [cu] iedul și vițelul, iar taurul și leul împreună vor fi păscuți și Copilul cel mic[49] îi va duce pe ei.

7. Iar boul și ursul împreună vor fi păscuți și împreună vor fi copiii lor, iar leul și boul împreună vor mânca paie.

8. Și Copilul cel prunc în găurile aspidelor și în culcușul cel al odraslelor aspidelor mâna Își va pune.

---

[48] Toiagul și floarea fiind Hristos Domnul.

[49] Cu referire la Domnul Iisus Hristos.

9. Și nu or să facă rău, nici nu or să poată să nimicească pe niciunul în muntele cel sfânt al Meu, că[ci] s-a umplut toată [lumea] împreună [ca] să cunoască pe Domnul, ca apa cea multă să acopere mările [ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας][50].

10. Și va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesse și Cel care se ridică a stăpâni neamurile. În[tru] El neamurile vor nădăjdui și odihna Sa va fi cinstea [omului].

11. Și va fi [în] ziua aceea [că] Domnul va adăuga să arate mâna Sa [ca] să râvnească pe rămășița cea rămasă a poporului, care are să rămână de la assirieni și de la Egiptos și Babilon și Etiopia și de la elamiteni și de la răsăriturile soarelui și de la Arabia.

12. Și va ridica semn[51] întru neamuri și îi va aduna împreună pe cei pieriți ai lui Israil, iar pe cei risipiți ai lui Iudas îi va aduna împreună din cele 4 aripi ale pământului [ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς].

13. Și va fi ridicată râvna lui Efrem și cei vrăjmași ai lui Iudas vor pieri. Efrem nu va râvni pe Iudas, iar Iudas nu îl va necăji pe Efrem.

14. Și vor fi întinși în corăbiile celor străini de fel, marea împreună o vor prăda și pe cei de la răsăriturile soarelui și Idumea. Și pe Moab [Μωαβ] cel dintâi mâinile își vor pune, iar fiii lui Ammon [Αμμων] cei dintâi se vor supune.

15. Și Domnul va pustii marea Egiptosului și va pune mâna Sa peste râu [cu] Duh puternic [καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα Αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πνεύματι βιαίῳ] și va lovi 7 văi, astfel încât a trece [să treacă] el în sandale.

16. Și va fi trecerea celui care a rămas,

---

[50] Ca apa cea multă a harului lui Dumnezeu să acopere mările popoarelor.

[51] Profeție despre Crucea Lui.

a poporului Meu în Egiptos, și îi va fi lui Israil ca ziua când a ieșit din pământul Egiptosului.

Capitolul 12

1. Și vei zice în ziua aceea: „Binecuvânta-Te-voi, Doamne, pentru că Te-ai urgisit mie [pe mine] și ai întors mânia Ta și m-ai miluit pe mine.

2. Iată, Dumnezeul meu, Mântuitorul meu, nădăjduind voi fi în[tru] El și voi fi mântuit în[tru] El! Și nu îmi va fi teamă, pentru că slava mea și lauda mea [sunt] Domnul și [El] îmi va fi mie întru mântuire”.

3. Și veți scoate apă cu veselie din izvoarele Mântuitorului [καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ᾽ εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτηρίου].

4. Și vei zice în ziua aceea: „Lăudați pe Domnul! Strigați numele Său! Vestiți în[tre] neamuri cele slăvite ale Sale! Aduceți-vă aminte că s-a înălțat numele Său!

5. Lăudați numele Domnului că pe cele înalte le-a făcut! Vestiți acestea în tot pământul!

6. Bucurați-vă și veseliți-vă cei care locuiți Sionul că S-a înălțat Cel Sfânt al lui Israil în mijlocul lui!

Capitolul 13

1. Vedenia împotriva Babilonului, pe care a văzut-o Isaias, fiul lui Amos.

2. Pe muntele cel neted ridicați semn[52]! Înălțați lor glasul! Nu vă temeți! Chemați-vă [cu] mâna! „Deschideți stăpânitorilor!

3. Eu rânduiesc și Eu îi aduc pe ei. Sfințiți sunteți [ἡγιασμένοι εἰσίν] și Eu îi aduc pe ei. Uriașii vin să împlinească mânia Mea [γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν Μου], bucurându-se împreună și ocărând [χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες]".

4. Glas de neamuri multe în munți, [glas] ca de neamuri multe. Glas de împărați și de neamuri adunate împreună. Domnul Savaot a poruncit neamului să se lupte [cu] arme.

5. Domnul a veni [va veni] de pe pământ, de departe, de la marginea temeliei cerului [ἀπ᾽ ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ], și [cu El vor fi și] luptătorii cu arme ai Săi, [ca] să nimicească întreaga lume.

6. Jeliți-vă! Căci aproape [este] ziua Domnului și pieirea de la Dumnezeu va veni [καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει].

7. Pentru aceasta toată mâna va fi slăbită și tot sufletul omului se va înfricoșa.

8. Bătrânii vor fi tulburați și chinurile nașterii pe ei îi vor apuca precum pe femeia născând [καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης]. Și vor jeli împreună, unul către altul, și se vor uimi, iar fața lor ca văpaia o vor schimba [καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν].

---

[52] Semnul Crucii.

9. Căci, iată, ziua Domnului cea nevindecabilă vine a mânie și a urgie [ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἀνίατος ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς], [ca] să pună întreaga lume pustie și pe cei păcătoși să-i piardă din ea!

10. Căci stelele cerului și Orionul [ὁ Ὡρίων] și toată podoaba cerului lumina [lor] nu o vor da și va fi întunecat soarele răsărind și luna nu își va da lumina ei.

11. Și voi porunci lumii întregi cele rele și celor neevlavioși păcatele lor și voi pierde ocara celor fărădelege și ocara celor mândri o voi smeri.

12. Și vor fi cei care au rămas mai cinstiți decât aurul cel nelămurit și omul va fi cinstit mai mult decât piatra cea din Sufir [Σουφιρ].

13. Căci cerul va fi mâniat și pământul va fi clătinat din temeliile sale din cauza mâniei urgiei Domnului Savaot [în] ziua [în] care are să vină mânia Lui.

14. Și vor fi cei care au rămas ca puiul de cerb fugind și ca oaia rătăcind. Și nu va fi cel care o adună împreună, astfel încât să se întoarcă omul întru poporul său și să se grăbească omul întru țara lui.

15. Căci, care are să fie luat, va fi învins și, care sunt adunați împreună, vor cădea [în] sabie.

16. Și pe fiii lor îi vor lovi înaintea lor și casele lor le vor prăda și pe femeile lor le vor avea.

17. Iată, [Eu] ridic [asupra] voastră pe midi [μῆδοι]/ mezi, care argintul nu-l socotesc, nici de aur [nu] au nevoie!

18. Săgetăturile celor tineri le vor zdrobi și pe copiii voștri nu or să-i miluiască, nici pe copii nu îi vor cruța ochii lor.

19. Și va fi Babilonul, care se cheamă «slăvit», de la împăratul haldeilor, [în] ce chip a nimicit Dumnezeu Sodoma și Gomorra.

20. Nu va fi locuit întru vreme veșnică, nici [nu] or să intre întru el cu multe neamuri, nici nu or să treacă prin el arabii, nici păstorii nu or să se odihnească în[tru] el.

21. Și se vor odihni acolo fiarele sălbatice și vor fi umplute casele de sunet. Și se vor odihni acolo sirenele [σειρῆνες] și demonii acolo vor dansa [καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται].

22. Și măgaro-centaurii [ὀνοκένταυροι] acolo vor locui și aricii își vor face bârloguri în casele lor. Repede vine și nu va întârzia.

Capitolul 14

1. Și va milui Domnul pe Iacov și încă îl va alege pe Israil și se vor odihni pe pământul lor. Și pribeagul va fi adăugat la ei și va fi adăugat la casa lui Iacov.

2. Și neamurile îi vor lua pe ei și îi vor duce întru locul lor și îi vor moșteni [pe ei]. Și se vor înmulți pe pământul lui Dumnezeu [dimpreună] cu robi și roabe. Și vor fi robi cei care i-au robit pe ei și vor fi stăpâniți cei care i-au stăpânit pe ei.

3. Și va fi în ziua aceea [zi] cu odihnă [pentru] tine. [Și] Dumnezeu [te va scoate] din durerea și [din] mânia ta și [din] robia ta cea grea [cu] care le-ai slujit lor.

4. Și vei lua plângerea aceasta împotriva împăratului Babilonului și vei zice în ziua aceea: „Cum s-a odihnit cel care cere și [cum] s-a odihnit sârguitorul?

5. Dumnezeu a zdrobit jugul celor păcătoși, jugul stăpânitorilor,

6. lovind neamul [cu] rana mâniei cea nevindecată [πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ], lovind neamul [cu] rana mâniei, care nu l-a cruțat.

7. S-a odihnit nădăjduind [și] tot pământul strigă cu veselie.

8. Și pomii Libanosului s-au veselit spre tine și cedrii Libanosului [au zis]: «De când tu ai adormit[53], nu s-a suit cel care ne taie pe noi».

9. Iadul [cel] de jos [ὁ Ἅδης κάτωθεν] s-a amărât întâmpinându-te[54] ție [pe tine]. Împreună s-au ridicat ție [cu tine s-au ridicat] toți uriașii cei care au stăpânit

---

[53] Profeție despre moartea Domnului.

[54] Profeție despre coborârea Domnului în Iad.

pământul, cei care s-au ridicat din tronurile lor, toți împărații neamurilor.

10. Toți îți vor răspunde și îți vor zice ție: «Și tu ai fost prins ca și noi, și în[tre] noi ai fost socotit».

11. Și s-a coborât întru Iad slava ta [κατέβη δὲ εἰς Ἅδου ἡ δόξα σου], veselia ta cea multă [ἡ πολλή σου εὐφροσύνη]. Dedesubtul tău vor așterne putreziciune [ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν] și acoperirea ta [va fi] viermele [καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ].

12. Cum a căzut din cer luceafărul cel de dimineață răsărind [πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωὶ ἀνατέλλων][55]? A fost zdrobit[56] înspre pământ[57] cel care trimite către toate neamurile [συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη][58].

13. Și tu ai zis în mintea ta: «Întru cer mă voi sui [εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι], deasupra stelelor cerului voi pune tronul meu [ἐπάνω τῶν ἄστρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου]. Voi ședea în muntele cel înalt [καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ], peste munții cei înalți [ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ], cei către miazănoapte [τὰ πρὸς βορρᾶν].

14. Mă voi sui deasupra norilor [ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν] [și] voi fi asemenea Celui Preaînalt [ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ][59]».

---

[55] Confirmarea căderii lui Satanas din cer. Pentru că Satanas este Luceafărul cel de dimineață [ὁ Ἑωσφόρος ὁ πρωὶ].

[56] Satanas.

[57] Pentru că a fost zdrobit de Fiul lui Dumnezeu întrupat.

[58] Cel care trimite către toate neamurile ispite și necazuri.

[59] Și avem aici gândirea trufașă a lui Satanas, care i-a adus căderea din slava lui Dumnezeu.

15. Dar acum întru Iad te vei coborî [νῦν δὲ εἰς Ἅδου καταβήσῃ] și întru temeliile pământului [καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς].

16. Cei care te-au văzut pe tine se vor minuna în[tru] tine și vor zice: «Acesta [este] omul cel care întărâtă pământul, clătinându-i pe împărați?

17. Cel care a pus lumea toată pustie și cetățile le-a dărâmat, [iar] pe cei în[tru] robie nu i-a dezlegat?».

18. Toți împărații neamurilor au adormit în[tru] cinste [și] omul în[tru] casa sa.

19. Iar tu vei fi lepădat în[tru] munți, ca un mort urât [ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος], împreună cu mulți omorâți străpunși [cu] săbiile, coborându-vă întru Iad. [Iar în] ce chip veșmântul, în sânge mânjit, nu va fi curat,

20. așa nici tu [nu] vei fi curat. Pentru că pământul Meu l-ai pierdut și pe poporul Meu l-ai omorât. Nu ai să rămâi întru veac de vreme, sămânță rea!

21. Pregătește-ți copiii tăi să fie înjunghiați [cu] păcatele tatălui său [lor], ca să nu se ridice! Și pământul or să-l moștenească și or să umple pământul de cetăți".

22. „Și Mă voi ridica împotriva lor", zice Domnul Savaot, „și le voi pierde lor numele și rămășița și sămânța ", acestea zice Domnul.

23. „Și voi pune Babilonia[60] pustie, astfel încât a locui [să locuiască][aici] arici[i]. Și va fi întru nimica și o voi pune pe ea groapă de tină întru pieire".

24. Acestea zice Domnul Savaot: „[În] ce chip am zis, așa va fi, și [în] ce chip am sfătuit, așa va rămâne.

25. [Ca] să pierd pe assirieni de pe pământul Meu și de pe munții Mei și vor fi întru călcare. Și va fi luat de la ei jugul lor și cinstea lor de pe umeri le va fi luată".

---

[60] Forma de N.: Βαβυλωνία.

26. Acesta [este] sfatul pe care l-a sfătuit Domnul peste lumea toată și aceasta [este] mâna cea înaltă peste toate neamurile lumii.

27. Căci, pe care Dumnezeul Cel Sfânt le-a sfătuit, cine le va risipi? Și mâna cea înaltă cine o va întoarce?

28. [În] anul [în] care a murit Ahaz, împăratul, a fost cuvântul acesta:

29. „Să nu vă veseliți, toți cei străini de fel, căci s-a zdrobit jugul cel care vă lovește pe voi. Căci din sămânța șerpilor va ieși [vor ieși] pui de aspide și [din] puii lor vor ieși șerpi zburători [ὄφεις πετόμενοι].

30. Și vor fi hrăniți cei săraci din el, iar oamenii cei săraci în pace se vor odihni. Și va omorî [cu] foamea sămânța ta și pe rămășița ta o va omorî.

31. Văitați-vă, porțile cetăților! Strigați, cetăți tulburate, toți cei străini de fel! Că[ci] fumul din crivăț vine [ὅτι καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται] și nu este a fi [καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι]”.

32. Și ce vor răspunde împărații neamurilor? Că Domnul a întemeiat Sionul și prin El vor fi mântuiți cei smeriți ai poporului [καὶ δι᾽ Αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ].

Capitolul 15

1. Cuvântul cel împotriva moabitilor: „Noaptea va pieri Moabitis [ἡ Μωαβῖτις]. Căci noaptea va pieri zidul Moabitisului.

2. Mâhniți-vă în voi înșivă! Căci va pieri și Dibonul [Δηβων], unde [este] altarul vostru. Acolo vă veți sui [pentru] a plânge pe Navaf [Ναβαυ] al Moabitisului. Văietați-vă! Peste tot capul [va fi] pleșuvie, [peste] toate brațele tăiate

3. în cele largi ale ei. Încingeți-vă [cu] pânze de saci și tânguiți-vă pe acoperișurile ei! Iar, în ulițele ei, toți văietați-vă cu plângere!

4. Căci a strigat Esevon [Εσεβων] și Eleali [Ελεαλη] [, iar] până la Iassa [Ιασσα] s-a auzit glasul lor. Pentru aceasta șalele Moabitisului strigă, [căci] sufletul ei va cunoaște.

5. Inima Moabitisului strigă în ea până la Sigor [Σηγωρ], căci juninca este de trei ani. Iar în suirea Luitei [Λουιθ] către tine plângând se vor sui, [în] calea Aroniimului [Αρωνιμ] strigă pieirea și cutremurul.

6. Apa Nemrimei [Νεμριμ] pustie va fi și iarba ei se va sfârși, căci iarba cea verde nu va [mai] fi.

7. Și [oare] nu așa se va mântui? Căci voi aduce pe vale arabi și o vor lua pe ea.

8. Căci împreună a legat strigarea [cu] hotarul Moabitisului de Agallim [Αγαλλιμ] și plânsul ei până la fântâna lui Elim [Αιλιμ].

9. Iar apa Remmonului [Ρεμμων] va fi umplută de sânge, căci îi voi aduce peste Remmon pe arabi și voi ridica sămânța lui Moab [Μωαβ] și a lui Ariil [Αριηλ] și pe cea rămasă a Adamaei [Αδαμα].

Capitolul 16

1. Îi voi trimite ca șerpii pe pământ. [Oare] nu piatra cea pustie este muntele Sionului?

2. Căci vei fi ca pasărea zburând [și] puiul [ei] luat, fiica Moabului, iar apoi [și tu], Arnonule [Αρνων]!

3. Mai multe sfătuiește-te [și] fă umbră jalei ei pururea! În[tru] miezul zilei [cu] întuneric fug. Au fost uimiți. Să nu te duci departe.

4. Vor pribegi ție [la tine] fugarii Moabului, vor fi umbră vouă de la fața [celui care] prigonește. Că[ci] a fost ridicată împreună-luptarea ta [ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου] și stăpânitorul a pierit, cel care calcă [călca] în picioare [toate] pe pământ [ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς].

5. Și va fi pus pe calea cea dreaptă tronul [cel] cu milă [καὶ διορθωθήσεται μετ᾽ ἐλέους θρόνος] și va ședea pe el cu adevăr în cortul lui David [καὶ καθίεται ἐπ᾽ αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ], judecând și cercetând judecată și sârguind dreptate [κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην][61].

6. Auzit-am semeția lui Moab, [căci este] semeț foarte. Mândria ai scos-o. [Oare] nu [este] așa prezicerea ta?

7. [Oare] nu [este] așa? Se va văieta Moabul, căci în Moabitis toți se vor văieta. Celor care locuiesc [De cei care locuiesc] Desetul [Δεσεθ] vei avea grijă și nu vei fi rușinat.

8. Câmpurile Esevonului [Εσεβων] va jeli [vor jeli]. Via Sevamaei înghițind neamuri [ἄμπελος Σεβα-

[61] Profeție despre Hristos Domnul.

μα καταπίνοντες τὰ ἔθνη]. Călcați în picioare viile ei până la Iazir [Ιαζηρ]! Să nu vă împreunați. Rătăciți-vă [în] pustiu! Cei care au fost trimiși au fost părăsiți, căci au trecut pustia.

9. Pentru aceasta voi plânge ca plângerea Iazirului pe via Sevamaei. Pomii tăi i-a doborât Esevon și Eleali, că[ci] asupra secerișului și asupra culesului[62] tău voi călca și toate vor cădea.

10. Și va fi luată veselia și bucuria din viile tale și în viile tale nu se vor [mai] veseli și nu vor [mai] călca vin întru jgheaburi, căci a încetat [aceasta].

11. Pentru aceasta, pântecele Meu în Moab ca lira va suna și cele dinăuntrul meu ca zidul care a fost reînnoit.

12. Și va fi întru rușinarea ta. Căci a ostenit Moab în[tru] altare și va intra întru cele făcute de mâna lui ca să se roage și nu are să poată să se izbăvească pe el".

13. Acesta [este] cuvântul pe care l-a spus Domnul împotriva Moabului, când a spus și [acestea]:

14. „Și acum [vă] zic [vouă că] în trei ani [de zile] cel muncitor cu ziua va necinsti slava Moabului în toată avuția [lui] cea multă și va fi lăsat în urmă cel puțin și cel necinstit".

[62] Se referă la culesul viilor.

Capitolul 17

1. Cuvântul împotriva Damascosului: „Iată, Damascosul [Δαμασκὸς] va fi ridicat dintre cetăți și va fi întru cădere!

2. Părăsit întru veac întru patul turmelor și odihnă, și nu va fi cel care îl prigonește.

3. Și nu va mai fi tare [ca] să-l scape pe Efrem și nu va mai fi împărăția în[tru] Damascos și rămășița sirilor [a sirienilor] va pieri. Căci tu nu [ești] mai bun decât fiii lui Israil și [decât] slava lor, acestea zice Domnul Savaot.

4. În ziua aceea va fi părăsirea slavei lui Iacov [ἔκλειψις τῆς δόξης Ιακωβ] și cele mai grase ale slavei sale vor fi cutremurate [se vor cutremura].

5. Și va fi [în] ce chip are să adune cineva secerișul stând și sămânța spicelor în brațul său are să secere. Și va fi [în] ce chip are să adune cineva spicul în valea cea tare.

6. Și are să rămână în ea paiul. Sau ca boabele de măslin, două sau trei pe vârf atârnat[e], sau patru sau cinci pe ramurile lor are [or] să rămână, acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil.

7. [În] ziua aceea, omul va fi nădăjduind în Cel care l-a făcut pe el, iar ochii săi întru Cel Sfânt al lui Israil vor privi.

8. Și nu or să nădăjduiască în altare[63] și nici în lucrurile mâinilor lor[64], pe care le-au făcut degetele lor, și nu vor vedea pomii lor[65] și nici urâciunile lor.

---

[63] Închinate zeilor.

[64] Nici în idoli.

[65] Închinați zeilor.

9. [În] ziua aceea cetățile tale vor fi părăsite, [în] ce chip au părăsit amorreii [οἱ αμορραῖοι] și eveii [ευαῖοι] de la fața fiilor lui Israil, și vor fi pustii.

10. Pentru că L-ai lăsat pe Dumnezeu, pe Mântuitorul tău, și de Domnul, de ajutorul tău, nu ți-ai adus aminte. Pentru aceasta vei sădi plantă necredincioasă și sămânță necredincioasă.

11. Iar [în] ziua [în] care ai să sădești, vei fi rătăcit [vei începe să rătăcești]. Iar dacă dimineața ai să semeni, va înflori întru seceriș [în] care zi vei primi moștenire și ca tatăl omului vei împărți moștenirea fiilor tăi.

12. Vai, mulțimea neamurilor celor multe! Ca marea învălurându-se: așa veți fi tulburați [așa vă veți tulbura]. Iar spatele neamurilor celor multe ca apa va răsuna,

13. ca apa cea multă. Neamurile cele multe [vor fi] ca apa cea multă, [cu] tărie copleșind. Și îl va blestema pe el și departe pe el îl va prigoni, ca praful plevei împrăștiindu-se înaintea vântului și ca pulberea roții viforul purtând.

14. Jalea va fi către seară, înainte de dimineață, și nu va [mai] fi. Aceasta [este] partea celor care v-au jefuit pe voi și moștenirea celor care v-au moștenit pe voi.

Capitolul 18

1. Vai de pământul [care are] aripile corăbiilor dincolo de râurile Etiopiei,

2. cel care trimite în mare zăloguri [ὅμηρα] și epistolele cele de biblini[66] [ἐπιστολὰς βυβλίνας]/ de papirus pe deasupra apei! Căci vor veni Îngerii cei ușori către neamul cel ridicat [πορεύσονται γὰρ Ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον] și [către] poporul cel străin și cel aspru – Cine [este] dincolo de el [τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα]? – [către] neamul cel nenădăjduit [ἔθνος ἀνέλπιστον] și călcat în picioare [καὶ καταπεπατημένον], [unde] acum [sunt] râurile pământului [νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς].

3. Toate ca țara locuită va fi locuită țara lor [πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἡ χώρα αὐτῶν], ca semnul din munte are să se ridice [ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ], ca glasul cel auzit al trâmbiței va fi [ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται].

4. Că[ci] așa mi-a zis mie Domnul: „Tăria va fi în cetatea Mea [ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ Ἐμῇ πόλει], ca lumina arderii de amiază [ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας] și ca norul de rouă al zilei secerișului va fi [καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμήτου ἔσται]”.

5. Mai înainte de seceriș, când are să se sfârșească floarea și agurida are să înflorească [καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ], floare agurind [ἄνθος ὀμφακίζουσα], și va lua strugurașii cei mici [cu] secerile și lăstarii îi va lua și îi va tăia.

6. Și va lăsa împreună păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și va fi adunat [se vor aduna] peste ei

---

[66] Am transliterat N. sg. fem. al adjectivului: βύβλινη.

păsările cerului și toate fiarele pământului peste el va veni [vor veni].

7. În vremea aceea va fi adus [vor fi aduse] daruri Domnului Savaot de către poporul cel chinuit și smuls [ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου] și de către poporul cel mare de acum și [de cel] întru veacul vremii. Neamul nădăjduind [în El] și călcat în picioare, cel care este în partea râului țării sale, întru locul [în] care [este] numele Domnului Savaot, [care] a fost numit muntele Sion [Σιών].

Capitolul 19

1. Vedenia Egiptosului. Iată [ἰδοὺ], Domnul șade pe nor ușor și va veni întru Egiptos [Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον]! Și va fi clătinat [vor fi clătinate] cele făcute de mână ale Egiptosului de la fața Sa și inima lor va fi înfrântă în[tru] ei [καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς].

2. Și vor fi ridicați [se vor ridica] egiptiii [αἰγύπτιοι]/ egiptenii împotriva egiptenilor și se va război omul [cu] fratele său și omul [cu] aproapele său, cetatea împotriva cetății și legea împotriva legii.

3. Și va fi tulburat duhul egiptenilor în[tru] ei și sfatul lor îl voi risipi[67]. Și vor întreba pe dumnezeii lor și chipurile [τὰ ἀγάλματα][68] lor și pe cei care cheamă din pământ și pe cei care vorbesc din pântece.

4. Și voi da Egiptosul întru mâinile oamenilor, ale domnilor celor aspri, și împărații cei aspri vor domni peste ei, acestea zice Domnul Savaot.

5. Și vor bea cei [care sunt] egipteni apa cea de la mare, iar râul va înceta și va fi uscat [se va usca].

6. Și vor înceta râurile și iazurile râului și va fi uscată [se va usca] toată adunarea apei. Și în toată mlaștina trestiei și a papirusului

7. și toată iarba cea verde dimprejurul râului și tot ceea ce se seamănă prin râu va fi uscat [se vor usca] stricată [stricate] de vânt [ἀνεμόφθορον].

8. Și vor suspina pescarii. Și vor suspina toți cei care azvârle cârlig de undiță întru râu [καὶ στενά-

---

[67] Dumnezeu e Cel care spune acestea.

[68] Pe idolii lor.

ξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν]. Și cei care aruncă năvoade și pescuitorii vor jeli.

9. Și rușinea îi va cuprinde pe cei care lucrează inul cel despicat și pe cei care lucrează vissonul/ pânza cea fină.

10. Și cei care țes acestea vor fi în[tru] durere. Și toți cei care fac bere [τὸν ζῦθον] vor fi mâhniți [se vor mâhni] și sufletele [lor] se vor trudi [καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν].

11. Și cei nebuni vor fi stăpânitorii Tanisului[69] [οἱ ἄρχοντες Τάνεως], [căci] cei înțelepți, sfătuitorii împăratului, [și] sfatul lor va fi înnebunit [vor înnebuni]. [Așadar,] cum veți zice împăratului: „Noi [suntem] cei înțelepți, fiii împărăților celor dintru început?”.

12. Unde sunt acum cei înțelepți ai tăi? Și să-ți vestească ție și să zică ce a sfătuit Domnul Savaot pe Egiptos!

13. [Căci] s-au sfârșit stăpânitorii Tanisului și au fost înălțați stăpânitorii Memfisului[70] [οἱ ἄρχοντες Μέμφεως]. Și ei vor înșela Egiptosul prin seminții.

14. Căci Domnul le-a amestecat lor duh de înșelare [ὑριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως] și au înșelat Egiptosul în toate lucrurile lor, precum se rătăcește cel care este beat și cel care vomită împreună.

15. Și nu va fi celor [care sunt] egipteni lucrul care va face cap și coadă [ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν], început și sfârșit [ἀρχὴν καὶ τέλος].

---

[69] Am transliterat N. sg. Τάνις. Pentru că Τάνεως e forma de G. sg. Iar Tanisul era un oraș din Egiptul de Jos, *cf.* LSJM Lexicon 53.630, inclus în Bible Works 10.

[70] Am transliterat forma de N. sg. Μέμφις. Pentru că Μέμφεως e forma de G. sg. Iar Memfisul a fost capitala Egiptului de Jos, *cf.*

https://ro.wikipedia.org/wiki/Memphis,_Egipt.

16. Iar [în] ziua aceea cei [care sunt] egipteni vor fi ca femeile în frică și în [cu]tremur de la fața mâinii Domnului Savaot [ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαωθ], pe care El o va pune peste lor [ei].

17. Și țara celor [care sunt] iudei va fi celor [care sunt] egipteni întru înspăimântare. [Iar] tot [cel] care are să o numească pe ea lor vor fi înfricoșați [îi va înfricoșa], pentru sfatul pe care Domnul S-a sfătuit asupra ei.

18. [În] ziua aceea vor fi 5 cetăți în Egiptos grăind [cu] limba hananitis[71] [τῇ γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι]/ hananiților și jurându-se [cu] numele Domnului: „Cetatea-Asedec [πόλις-ασεδεκ] va fi chemată o cetate".

19. [În] ziua aceea va fi jertfelnicul Domnului în țara celor [care sunt] egipteni și stâlpul Domnului către hotarul ei.

20. Și va fi întru semn Domnului întru veac în țara Egiptosului, că[ci] vor striga către Domnul pentru cei care îi necăjesc pe ei. Și Domnul le va trimite lor om [καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον][72], care îi va mântui pe ei [ὃς σώσει αὐτούς]. Judecându-i [κρίνων], îi va mântui pe ei [σώσει αὐτούς].

21. Și Domnul va fi cunoscut [γνωστὸς] celor [care sunt] egipteni. Și vor cunoaște cei [care sunt] egipteni pe Domnul în ziua aceea. Și vor face jertfe și se vor ruga rugăciuni Domnului și I le vor da [Lui].

22. Și Domnul îi va lovi pe cei [care sunt] egipteni [cu] rană mare și îi va vindeca pe ei [cu] vindecare. Și vor fi întorși [se vor întoarce] către Domnul, iar [El] îi va asculta pe ei și îi va vindeca pe ei.

23. [În] ziua aceea va fi calea Egiptosului către assirieni și vor intra assirienii întru Egiptos și cei [care

---

[71] Am transliterat N. sg. Χανανῖτις. În text avem D. sg.

[72] Pe Hristos Domnul.

sunt] egipteni vor merge către assirieni și vor sluji cei [care sunt] egipteni assirienilor.

24. [În] ziua aceea, Israil va fi cel de-al treilea binecuvântat pe pământ în[tre] assirieni și în[tre] cei [care sunt] egipteni.

25. Pe care Domnul Savaot l-a binecuvântat, zicând: „Binecuvântat [este] poporul Meu cel [care este] în Egiptos și cel [care este] în assirieni și moștenirea Mea, Israil!”.

Capitolul 20

1. [În] anul [în] care a intrat Tanatan [Ταναθαν] întru Azotos [Ἄζωτος], când a fost trimis de Arna [Αρνα], împăratul assirienilor, și s-a războit [cu] Azotos și l-a luat pe el,

2. atunci Domnul a grăit către Isaias, zicând: „Mergi și ia pânza de sac de la șalele tale și descalță sandalele tale din picioarele tale!”. Și a făcut așa, mergând gol și desculț [πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος].

3. Și Domnul a zis: „[În] ce fel a mers Isaias, slujitorul Meu, gol și desculț 3 ani [de zile, așa] va fi [vor fi] semnele și minunile egiptenilor și etiopienilor.

4. Că[ci] așa va duce împăratul assirienilor robimea Egiptosului și a etiopienilor, pe tineri și pe bătrâni goi și desculți, acoperiți [cu] rușinea Egiptosului.

5. Și vor fi rușinați, biruindu-se, cei [care sunt] egipteni în[tru rușinea] etiopienilor, în care erau nădăjduind cei [care sunt] egipteni, căci slava erau [era asupra] lor.

6. Și vor zice cei care locuiesc în insula aceasta: «Iată, noi eram nădăjduind să fugim spre ei întru ajutor, care nu puteau să se mântuie de împăratul assirienilor! Iar noi cum ne vom mântui?»”.

Capitolul 21

1. Vedenia pustiei [τὸ ὅραμα τῆς ἐρήμου]. Ca vijelia prin pustie. Să treacă din pustie, venind înfricoșat din pământ.

2. Vedenia și [lucrul] cel aspru mi s-a[u] vestit mie: cel care se leapădă, se leapădă, cel care nelegiuiește, nelegiuiește. Asupra mie [mea vin] elamiteii [οἱ αιλαμῖται]/ elamiții și bătrânii perșilor asupra mea vin! Acum voi suspina și mă voi mângâia pe mine însumi.

3. Pentru aceasta mi-am umplut șalele mele de slăbiciune și chinurile facerii m-au apucat pe mine ca pe cea care naște. Am făcut nedreptate [ca] să nu aud [ἠδίκησα τὸ μὴ ἀκοῦσαι], m-am sârguit [pentru] a nu vedea [ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν].

4. Inima mea rătăcește [ἡ καρδία μου πλανᾶται] și fărădelegea pe mine [mă] afundă [καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει], [iar] sufletul meu a stat întru frică [ἡ ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον].

5. Gătește masa! Beți! Mâncați! Ridicându-se stăpânitorii, pregătiți scuturile!

6. Că așa a zis Domnul către mine: „Mergând, pune-ți ție semn și ce ai să vezi vestește!”.

7. Și am văzut călăreți: doi călăreți de cai, un călăreț de măgar și un călăreț de cămilă. „Ascultă ascultare multă!

8. Și cheamă pe Urias [Οὐρίας] întru paza Domnului!”. Și a zis: „Am stat toată ziua și în tabără am stat toată noaptea.

9. Și, iată, el vine: călărețul unei perechi de cai [ἀναβάτης συνωρίδος]!”. Și, răspunzând, a zis: „A

căzut Babilonul și toate chipurile lui și cele făcute de mână ale lui au fost zdrobite întru [de] pământ".

10. Ascultați, cei rămași și cei chinuiți! Ascultați, pe care le-am auzit de la Domnul Savaot! [Căci] Dumnezeul lui Israil ni le-a vestit nouă.

11. Vedenia Idumeii către mine. [El] cheamă de la Siir [Σηιρ]: „Păziți crenelurile [ἔπαλξεις][73]/ apărătoarele!

12. [Eu] păzesc dimineața și noaptea. Dacă ai să cauți, caută! Și lângă Mine locuiește!

13. În dumbrava serii vei dormi [sau] în calea Dedan [Δαιδαν]?".

14. Întru întâmpinarea celui însetat de apă, aduceți [apă]! Cei care locuiesc în țara Teman [Θαιμαν], [cu] pâini întâmpinați-i pe cei care fug!

15. Pentru mulțimea celor care fug și pentru mulțimea celor care se rătăcesc și pentru mulțimea sabiei și pentru mulțimea săgeților care au fost întinse și pentru mulțimea celor care au căzut în război.

16. Că[ci] așa mi-a zis mie Domnul: „Încă un an, ca anul celui năimit, [și] se va sfârși slava fiilor lui Chidar [Κηδαρ]".

17. Și rămășița săgeților celor tari, ale fiilor lui Chidar, va fi puțină, pentru că Domnul a grăit, Dumnezeul lui Israil.

---

[73] Deschizăturile înguste ale cetăților.

Capitolul 22

1. Cuvântul văii Sionului. Ce ți s-a făcut ție, că toți v-ați suit acum spre acoperișuri?

2. Cetatea, strigând, s-a umplut de cele deșarte. Răniții tăi nu [sunt] răniții de sabie, nici cei morți ai tăi [nu sunt] morți de război.

3. Toți stăpânitorii tăi au fugit și cei care au fost prinși sunt legați aspru și cei care sunt tari în tine departe au fugit.

4. Pentru aceea am zis: „Lăsați-mă! Cu amar voi plânge. Să nu întăriți a mă ruga spre pieirea fiicei rudeniei mele.

5. Că[ci] ziua tulburării și a pieirii [ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας] și a călcării în picioare [καὶ καταπατήματος] [este], iar rătăcirea de la Domnul Savaot [este] în valea Sionului [καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου Σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων]. Se rătăcesc de la cel mic [și] până la cel mare. Se rătăcesc în munți[74].

6. Iar elamiteii/ elamiții au luat tolbe [φαρέτρας], [au venit] călăreții, oamenii pe cai și adunarea de soldați.

7. Și văile tale cele alese vor fi pline de care de război, iar călăreții vor astupa porțile tale.

8. Și vor descoperi porțile Iudasului și vor privi [în] ziua aceea spre casele cele alese ale cetății.

9. Și vor descoperi cele ascunse ale caselor înălțimii lui David. Și au văzut că sunt mulți și că s-au întors apa [apele] scăldătorii celei vechi întru cetate

10. și că au dărâmat casele Ierusalimului înspre fortăreața zidului cetății.

11. Și v-ați făcut vouă apă în mijlocul

---

[74] Pentru că merg să se închine la idoli în munți.

a două ziduri, mai înăuntru de scăldătoarea cea veche, și nu v-ați uitat înspre Cel [care] dintru început l-a făcut pe el și pe Cel care l-a zidit pe el nu L-ați văzut.

12. Și Domnul Savaot a chemat în ziua aceea [la] plângere și tânguire și radere și încingere de saci[75],

13. iar ei au făcut veselie și bucurie, înjunghiind viței și jertfind oi. Astfel încât să mănânce cărnuri și să bea vin, zicând: «Să mâncăm și să bem [φάγωμεν καὶ πίωμεν], căci mâine murim [αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν]».

14. Și acestea este [sunt] descoperite în urechile Domnului Savaot. Că[ci] nu vă va lăsa vouă păcatul acesta până când [nu] aveți să muriți".

15. Acestea zice Domnul Savaot: „Mergi înspre cămară[76] [πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον], către Somnas[77] [πρὸς Σομναν], iconomul, și îi zi lui:

16. «Ce [ești] tu aici? Și ce îți este ție aici? Că ți-ai cioplit ție mormânt aici și ți-ai făcut ție în[tru] mormânt înalt și ți-ai scris ție cort în[tru] piatră.

17. Așadar, iată, Domnul Savaot va alunga și va pierde om! Și va lua veșmântul tău

18. și cununa ta cea slăvită și te va lepăda pe tine întru țara cea mare și nemăsurată, și acolo vei muri. Și va pune carul[78] tău cel bun întru necinste și casa stăpânitorului tău întru călcare.

19. Și vei fi luat din iconomia [τῆς οἰκονομίας][79] ta și din starea ta[80].

---

[75] La a se încinge oamenii cu pânză de saci.

[76] Cămara templului din Ierusalim.

[77] Am transliterat format de nominativ Σομνας. Pentru că în text e Ac.

[78] Carul de război.

[79] Slujirea ta, din îndatorirea ta socială.

[80] Socială. Din starea socială în care te afli.

20. Și va fi în ziua aceea [că] voi chema pe slujitorul Meu, pe Eliachim [Ἐλιακίμ] cel al lui Helchias [Χελκιας][81].

21. Și îl voi îmbrăca pe el [cu] veșmântul tău și cununa ta i-o voi da-o lui, iar tăria și iconomia ta le voi da întru mâinile sale. Și [el] va fi ca un părinte celor care locuiesc în Ierusalim și celor care locuiesc în Iudas.

22. Și îi voi da lui slava lui David și va stăpâni și nu va fi cel care vorbește împotrivă.

23. Și-l voi pune pe el stăpânitor în locul cel credincios și va fi întru tronul slavei casei tatălui său.

24. Și va fi nădăjduind în el tot cel slăvit în casa tatălui său, de la cel mic [și] până la cel mare, și vor fi atârnându-se lui [de el] [καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ]»".

25. „În ziua aceea", acestea zice Domnul Savaot, „omul, cel care a fost întemeiat în locul cel credincios, va fi mișcat și va cădea și i se va lua slava cea din el", că[ci] Domnul a grăit [acestea].

---

[81] Am transliterat forma de N., pentru că în text era forma de G. (τοῦ Χελκιου).

Capitolul 23

1. Vedenia Tirosului. Văietați-vă, corăbiile Carhidonului[82] [Καρχηδόνος]! Că a pierit și nu mai vin. Din pământul chitieilor[83] [κιτιαίων]/ hitiților a adus robime.

2. [Cu] cine s-au făcut asemenea cei care locuiesc în insulă? Negustorii Finiciei[84]/ Feniciei, trecând marea

3. [cea] cu apă multă, sămânța negustorilor ca secera intrând înăuntru, negustorii neamurilor.

4. „Rușinează-te, Sidonule[85]!", a zis marea. Iar tăria mării a zis: „Nu nășteam în chinuri, nici [nu] am născut, nici [nu] am hrănit tineri și nici [n-]am înălțat fecioare".

5. Iar când are să se facă auzit [în] Egiptos, îi va apuca pe ei durerea pentru Tiros.

6. Plecați spre Carhidon! Văietați-vă, cei care locuiesc [locuiți] în insula aceea!

7. [Oare] nu vă era vouă ocară dintru început, mai înainte [ca] să se dea aceasta [să vă fie dată aceasta]?

8. Cine s-a sfătuit acestea împotriva Tirosului? [Oare] este mai mică sau nu poate? Negustorii ei [sunt] cei slăviți, [sunt] stăpânitorii pământului.

9. Domnul Savaot S-a sfătuit [Κύριος Σαβαωθ ἐβουλεύσατο] să slăbănogească toată semeția celor slăviți [παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων] și să necinstească pe tot cel slăvit pe pământ [καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς].

---

[82] De la forma de N. sg. Καρχηδών.

[83] De la forma de N. pl. κιτιαίοι.

[84] De la forma de N. sg. Φοινίκη.

[85] De la N. sg. Σιδών.

10. Lucrează pământul tău! Căci și [nici] corăbiile nu mai vin de la Carhidon.

11. Iar mâna ta nu mai este tare pe marea [aceea], care-i întărâtă pe împărați. [Căci] Domnul Savaot a poruncit pentru Hanaan [Χανάαν] [ca] să piară tăria lui.

12. Și vor zice: „Să nu mai adăugați a ocărî și a nedreptăți pe fiica Sidonului. Iar dacă ai să mergi spre chitiei/ hitiți, nici acolo odihnă [nu] îți va fi ție,

13. și [nici] întru pământul haldeilor. Și acesta a fost pustiit de assirii/ asirieni. Și nici acolo odihnă [nu] îți va fi ție, că[ci] zidul aceluia a căzut".

14. Văietați-vă, corăbiile Carhidonului! Că[ci] a pierit fortăreața voastră.

15. Și va fi în ziua aceea [că] va fi rămas [va rămâne] Tirosul 70 de ani, ca vremea împăratului, ca vremea omului. Și va fi după 70 de ani, va fi Tirosul precum cântarea curvei [ὡς ᾆσμα πόρνης]:

16. „Ia liră! Rătăcește cetățile curvei, [ale celei] uitată [uitate]! Cântă bine la liră pe cele multe! Cântă, ca să-ți facă ție pomenirea ta!".

17. Și va fi după cei 70 de ani [că] Dumnezeu va face cercetare Tirosului și iarăși va fi refăcut întru [felul] cel vechi și va fi piața tuturor împărățiilor lumii.

18. Și va fi acesta negustoria și plata cea sfântă a Domnului. [Dar] nu va fi adunat lor, ci celor care locuiesc înaintea Domnului. Toată negustoria lui: să mănânce și să bea și să se sature, întru unirea pomenirii înaintea Domnului.

Capitolul 24

1. Iată, Domnul nimicește lumea și o va pustii pe aceasta și îi va descoperi fața ei și îi va risipi pe cei care locuiesc în ea!

2. Și va fi poporul ca preotul și slujitorul ca domnul și slujitoarea ca doamna. Cel care cumpără va fi ca cel care vinde și cel care împrumută ca cel care se împrumută și cel care este dator ca [cel] căruia îi este dator.

3. [Cu] stricăciune va fi nimicit pământul și [cu] pustiire va fi pustiit pământul, căci gura Domnului a grăit acestea.

4. A plâns pământul și s-a stricat lumea, au plâns cei înalți ai pământului.

5. Iar pământul a făcut fărădelege pentru cei care locuiesc pe el, pentru că au călcat legea și au schimbat poruncile, făgăduința cea veșnică [διαθήκην αἰώνιον].

6. Pentru aceasta, blestemul va mânca pământul [ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν], că[ci] au păcătuit cei care locuiesc pe el. Pentru aceasta, săraci vor fi cei care locuiesc pe pământ și vor rămâne oameni puțini.

7. Va plânge vinul, va plânge via, vor suspina toți cei care veselesc sufletul [στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν].

8. A încetat veselia timpanelor [τυμπάνων][86]. A[u] încetat obrăznicia [αὐθάδεια] și avuția celor neevlavioși. A încetat glasul lirei[87].

---

[86] A se vedea:
https://ro.wikipedia.org/wiki/Timpan_(instrument_muzical).

[87] Idem:
https://ro.wikipedia.org/wiki/Liră_(instrument).

9. Au fost rușinați, n-au băut vin, amară s-a făcut sichera [τὸ σικερα][88] celor care beau.

10. A fost pustiită toată cetatea. Va închide casa [ca] să nu intre.

11. Văietați-vă pentru vin pretutindeni! A încetat toată veselia pământului.

12. Și vor fi lăsate cetățile pustii și casele părăsite vor pieri.

13. Acestea toate va fi [vor fi] pe pământ în mijlocul neamurilor. [Și în] ce chip are să culeagă cineva măslinul, așa îi vor culege pe ei. Iar dacă are să înceteze culesul,

14. aceștia [cu] glas vor striga. Iar cei care au rămas pe pământ vor fi veseliți [se vor veseli] împreună cu slava Domnului [ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου]. Va fi tulburată apa mării.

15. Pentru aceasta, slava Domnului în insulele mării va fi [ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης]. [Iar] numele Domnului va fi slăvit, [căci se va striga:] „Doamne, Dumnezeul lui Israil!”.

16. De la aripile pământului minuni am auzit [ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν]: [„Tu ești] nădejdea celui evlavios[!]”. Și vor zice: „Vai celor care leapădă, cei care leapădă [celor care leapădă] legea!”.

17. Frică și groapă și cursă [vor fi] peste voi, [peste] cei care locuiesc [locuiți] pe pământ.

18. Și va fi cel care fuge de frică [, iar acela] va cădea întru groapă. Iar cel care iese din groapă, [acela] se va prinde [va fi prins] de către cursă. Că[ci] ferestrele din cer au fost deschise [ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν] și va fi clătinat [vor fi clătinate] temeliile pământului [καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς].

---

[88] Cidrul, vinul din fructe.

19. [Cu] tulburare va fi tulburat pământul și [cu] nedumerire va fi nedumerit pământul.

20. S-a aplecat, iar pământul va fi clătinat ca o colibă de paznic, ca cel beat și cu durere de cap. Și va cădea și nu are să poată să se ridice. Căci fărădelegea a biruit în aceasta[89] [κατίσχυσεν γὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ ἀνομία].

21. Și Dumnezeu va aduce mâna [Sa] pe[ste] lumea[90] cerului [καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα] și peste împărații pământului.

22. Și îi vor aduna și îi vor închide întru fortăreață și întru temniță. Prin multe neamuri le va fi lor cercetarea.

23. Și va fi topită cărămida și va cădea zidul. Că[ci] Domnul va împărăți în Sion și în Ierusalim și înaintea celor mai bătrâni va fi slăvit.

---

[89] În inima omului sau în lume.

[90] *Biblia de la 1688* a preferat al doilea sens al cuvântului, pe cel de *podoabă*. Dar lumea sau podoaba cerului indică același lucru: Puterile cele cerești.

Capitolul 25

1. Doamne, Dumnezeul meu, Te voi slăvi pe Tine, voi lăuda numele Tău, că ai făcut lucruri minunate! Sfatul cel vechi [βουλὴν ἀρχαίαν] să-l faci adevărat, Doamne!

2. Că ai pus cetăți întru dâmb [ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα][91] [și la] cetăți tari [ai făcut] să le cadă temeliile lor [πόλεις ὀχυρὰς τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια]. [Însă] cetatea celor neevlavioși întru veac nu are să fie zidită.

3. Pentru aceasta, poporul cel sărac Te va binecuvânta și cetățile oamenilor nedrepți Te vor binecuvânta.

4. Căci Te-ai făcut ajutorul întregii cetăți smerite [ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς] și celor descurajați, [aflați] în nevoie, [le-ai fost] umbră [καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη][și] de oamenii cei răi îi vei izbăvi pe ei. [Căci Tu ești] umbră celor însetați și Duhul oamenilor nedrepți [σκέπη διψώντων καὶ Πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων].

5. Te vor binecuvânta ca [niște] oameni puțini [împuținați] la suflet, însetând în Sion [εὐλογήσουσίν σε ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιων]. [Căci ne vei izbăvi] de oamenii neevlavioși, cărora ne-ai dat pe noi.

6. Și Domnul Savaot [asta] va face tuturor neamurilor pe muntele acesta: [le va aduce pe ele aici și acestea] vor bea veselie [πίονται εὐφροσύνην], vor bea vin. Se vor unge [cu] mir [χρίσονται μύρον]

---

[91] Cu sensul: Tu, Doamne, ai transformat cetăți într-un dâmb! Le-ai ruinat. Le-ai șters de pe fața pământului.

7. în muntele acesta. Dă acestea toate neamurilor! Căci sfatul acesta [este] peste toate neamurile.

8. [El] a înghițit moartea întărind [κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας][92]. Și Dumnezeu iarăși a șters toată lacrima de la tot omul [καὶ πάλιν ἀφεῖλεν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου]. Ocara poporului a șters-o de pe tot pământul, căci gura Domnului a grăit [acestea] [τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησεν].

9. Și vor zice [atunci, în cele] ale zilei aceleia [καὶ ἐροῦσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ]: „Iată, Dumnezeul nostru, în Care nădăjduiam și ne bucuram! Și ne vom veseli în[tru] mântuirea noastră”.

10. Că[ci] Dumnezeu va da odihnă pe muntele acesta [ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο] și Moabitisul va fi călcat în picioare, [în] ce chip [ei] calcă în picioare treierătura în [cele ale] carelor [καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις] [lor].

11. Și Își va deschide mâinile Lui în [ce] chip și el l-a smerit pe cel pierit. Și [El] va smeri stricăciunea lui, peste care Și-a pus mâinile.

12. Și înălțimea zidului adăpostului tău o va smeri și o va coborî până la pământ.

---

[92] O profeție hristologică. Pentru că Hristos a înghițit moartea, a primit-o și a învins-o în persoana Lui, întărind prin aceasta firea noastră.

Capitolul 26

1. [În] ziua aceea vor cânta cântarea aceasta în pământul Iudasului, zicând: „Iată, cetatea cea tare și pe Mântuitorul nostru, [Care] va pune zid și împrejmuire!

2. Deschideți porțile! Să intre poporul păzind dreptatea și păzind adevărul,

3. ajutând adevărul și păzind pacea! Că în[tru] Tine

4. au nădăjduit, Doamne, până [în] veac, Dumnezeu[le] Cel mare, Cel veșnic,

5. Care, smerind, ai coborât pe cei care locuiesc în[tru] cele înalte. Pe cetățile cele tari le vei doborî și le vei coborî până la pământ

6. și îi vor călca pe ei picioarele celor blânzi și ale celor smeriți [καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν].

7. Calea celor evlavioși dreaptă s-a făcut și pregătită [este] calea celor evlavioși,

8. căci calea Domnului [este] judecata [ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις]. Am nădăjduit în[tru] numele Tău și în[tru] pomenirea

9. căreia [pe care] o poftește sufletul nostru. Se scoală dis-de-dimineață [ὀρθρίζει], din noapte [ἐκ νυκτὸς], duhul meu către Tine, Dumnezeu[le] [τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σέ ὁ Θεός], pentru că lumină [sunt] poruncile Tale pe pământ [διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς]. Învățați dreptatea, cei care locuiți pe pământ!

10. Căci a fost părăsit cel neevlavios, [cel care] nu are să învețe dreptatea pe pământ [și care] adevăr nu

are să facă. Să fie luat cel neevlavios, ca să nu vadă slava Domnului!

11. Doamne, înalt [este] brațul Tău și nu l-au cunoscut. Dar, cunoscându-l, vor fi rușinați. Râvna îl va lua pe poporul cel neînvățat și acum focul îl [îi] va mânca pe cei potrivnici.

12. Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă-ne nouă, căci pe toate ni le-ai dat nouă!

13. Doamne, Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi! Doamne, în afară de Tine pe altul nu l-am cunoscut, [ci] numele Tău numim.

14. Iar cei morți viață nu or să vadă, nici doctorii nu or să învie. Pentru aceasta ai adus și ai pierdut și ai ridicat toată [partea] bărbătească a lor.

15. Adaugă-le lor cele rele, Doamne! Adaugă-le cele rele tuturor celor slăviți ai pământului!

16. Doamne, în[tru] necaz mi-am adus aminte de Tine, în[tru] necazul cel mic [ne-a fost] nouă certarea Ta.

17. Și precum cea care are chinurile nașterii se apropie să nască și în chinul nașterii ei a strigat, așa ne-am făcut [cu] Cel iubit al Tău, pentru frica Ta, Doamne.

18. În pântece am luat și am avut chinurile nașterii și am născut Duhul mântuirii Tale. Le-am făcut pe pământ, dar vor cădea cei care locuiesc pe pământ.

19. Vor învia cei morți și vor fi ridicați cei [care sunt] în morminte și vor fi veseliți cei [care sunt] pe pământ. Căci roua cea de la Tine este vindecarea lor [ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ Σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν], iar pământul celor neevlavioși va cădea.

20. Umblă, poporul Meu! Intră întru cămările tale! Închide ușa ta! Ascunde-te puțin, cât de cât, până are să treacă urgia Domnului!

21. Căci, iată, Domnul de la Cel Sfânt aduce urgie peste cei care locuiesc pe pământ și va descoperi pământul sângele lui și nu îi va acoperi pe cei care au fost omorâți!”.

Capitolul 27

1. [În] ziua aceea Dumnezeu va aduce sabia cea sfântă și cea mare și cea tare[93] peste balaur, [peste] șarpele fugind. [O va aduce] peste balaur, [peste] șarpele cel strâmb, și îl va omorî pe balaur[94].

2. [În] ziua aceea via cea bună pofta a începe [a început] asupra ei [τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλός ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ᾽ αὐτῆς].

3. Eu, cetatea cea tare, cetatea înconjurată, în deșert o voi adăpa pe ea, căci va fi luată noaptea, iar ziua va cădea zidul [ei].

4. Nu este care nu a apucat-o pe ea. Cine Mă va pune a păzi paie în câmp? Pentru vrăjmășia aceasta am pus-o jos pe ea. Așadar, pentru aceasta a făcut Domnul Dumnezeu toate câte a rânduit. „M-am ars”,

5. vor striga cei care locuiesc în ea. „Să facem pacea Lui, să facem pace”, [vor striga].

6. Cei care vin [sunt] copiii lui Iacov. Va odrăsli și va înflori Israil și va fi săturată lumea de rodul său [καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ][95].

7. [Oare] nu precum el a lovit, așa și el va fi lovit? Și precum a omorât, [nu] așa va fi omorât?

8. Certând și ocărând îi va trimite pe ei. Nu erai tu, cel care cugeți [cugetai cu] duhul cel aspru [οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ], [ca] să-i omori pe ei [cu] duhul mâniei [ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ]?

9. Pentru aceasta va fi luată fărădelegea lui Iacov

---

[93] Sfânta Lui Cruce.

[94] Pe Satanas.

[95] De Hristos.

și aceasta este binecuvântarea lui, [atunci] când am să iau păcatul său. Când, tăiate, or să pună toate pietrele altarelor ca țărâna cea subțire și nu are [or] să [mai] rămână pomii lor și idolii lor. [Căci vor fi] tăiați precum crângul [cel de] departe.

10. Cel care locuiește turma va fi lăsat ca turma părăsită și va fi multă vreme întru mâncare și acolo se vor odihni.

11. Și, după o vreme, nu va [mai] fi în[tru] aceasta toată verdeața, pentru că are să se usuce. Femeile [Femeilor], venite de la vedere, veniți[96]! Căci nu este poporul având înțelegere. Pentru aceasta nu are să Se milostivească Cel care i-a făcut pe ei, nici Cel care i-a zidit pe ei nu are să-i miluiască.

12. Și va fi în ziua aceea [că] Domnul va închide de la canalul râului până la Rinocoruron [Ῥινοκορούρων]. Iar voi adunați pe fiii lui Israil unul câte unul!

13. Și va fi în ziua aceea [că] vor trâmbița cu trâmbița cea mare și vor veni cei care au pierit în țara assiriilor/ asirienilor și cei care au pierit în Egiptos/ Egipt[97] și se vor închina Domnului în muntele cel sfânt, în Ierusalim.

---

[96] O profeție despre Sfintele Femei Mironosițe.

[97] Profeție despre învierea cea de obște.

Capitolul 28

1. Vai cununii semeției! Cei năimiți ai lui Efrem. Floarea care a căzut din slavă [τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης] peste vârful muntelui celui gras [ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος]. Cei care se îmbată fără de vin[98].

2. Iată, mânia Domnului cea tare și cea aspră [este] ca grindina care coboară neavând umbră! [Cu] tărie coborându-se, ca mulțimea cea multă de apă. Târând țara [în] pământ [σῦρον χώραν τῇ γῇ], va face odihnă [cu] mâinile [ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν],

3. iar [cu] picioarele va fi călcată cununa semeției, cei năimiți ai lui Efrem.

4. Și va fi floarea nădejdii slavei [τὸ ἄνθος τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης], care a căzut peste vârful muntelui celui înalt, ca cel mergând înainte [la] smochină. [Iar] pe aceasta, pe care a văzut-o, mai înainte [ca] să o ia întru mâna lui, va voi să o înghită pe ea.

5. [În] ziua aceea Domnul Savaot va fi cununa nădejdii, cea care a fost împletită, a slavei, [cununa] poporului Meu celui care a rămas.

6. Vor fi rămași [vor rămâne] în[tru] Duhul judecății la judecată și [cu] tărie oprind să omoare.

7. Căci aceștia [cu] vin sunt rătăciți[99]. Preotul și Profetul au fost rătăciți pentru sicheră[100]. S-au uimit pentru vin. Au fost clătinați de beția sicherei, au fost rătăciți. Aceasta este vedenia.

8. Blestemul va mânca sfatul acesta,

---

[98] Fără să bea vin.

[99] Au rătăcit de la voia lui Dumnezeu datorită beției.

[100] S-au rătăcit din cauza sicherei.

căci sfatul acesta [este] pentru lăcomie.

9. Cui i-am vestit cele rele și cui i-am vestit vestea? Celor înțărcați de la lapte, celor care au fost smulși de la sân?

10. „Așteaptă necaz peste necaz! [Așteaptă] nădejde peste nădejde! [Mai e] încă puțin, încă puțin".

11. Pentru disprețul buzelor printr-o altă limbă [διὰ φαυλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἑτέρας]. Că[ci] vor zice poporului acestuia,

12. zicând: „Aceasta [este] odihna acestuia, a celui care este flămând, și aceasta [este] pieirea". Și nu au voit a asculta.

13. Și le va fi lor cuvântul Domnului Dumnezeu: „Necaz peste necaz, nădejde peste nădejde, încă puțin, încă puțin". Ca să meargă și să cadă întru cele dindărăt. Și vor fi în primejdie și vor fi zdrobiți și vor fi învinși.

14. Pentru aceasta, ascultați cuvântul Domnului, bărbații [bărbaților] chinuiți și stăpânitorii [stăpânitorilor] ai poporului acestuia, cel [care este] în Ierusalim!

15. Că[ci] ați zis: „Am făcut făgăduință cu Iadul [ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ Ἅδου] și cu moartea înțelegeri [καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας]. Viforul, aducându-se, dacă are să treacă, nu are să vină peste noi. Am pus minciuna nădejdea noastră [ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν] și [cu] minciuna vom fi acoperiți [ne vom acoperi] [καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα]".

16. Pentru aceasta așa zice Domnul: „Iată, Eu voi arunca întru temeliile Sionului piatra cea de mult preț [λίθον πολυτελῆ], cea aleasă [ἐκλεκτὸν], cea din capul unghiului [ἀκρογωνιαῖον], cea cinstită [ἔντιμον][101] întru temeliile lui! Și cel care crede în[tru] el [καὶ ὁ πισ-

[101] Hristos Domnul.

τεύων ἐπ᾽ αὐτῷ], nu are să fie ruşinat [οὐ μὴ καταισχυνθῇ].

17. Şi voi pune judecata întru nădejde şi milostenia Mea întru greutăţi. Şi [nu se vor bucura] cei care au nădăjduit în deşert [în] minciună, că nu are să treacă [peste] voi viforul.

18. Şi are să vă ia vouă făgăduinţa morţii, iar nădejdea voastră, cea către Iad, nu are să rămână. Viforul, aducându-se, dacă are să vină, veţi fi lui întru călcare.

19. Când are să treacă, vă va lua pe voi. Devreme, devreme va trece ziua şi în noapte va fi nădejdea cea rea. Învăţaţi a auzi!”.

20. Ei, înghesuindu-ne, nu putem a ne lupta. Iar, [pentru că] slăbim, [nu putem] să ne adunăm pe noi înşine.

21. Se va ridica precum muntele celor neevlavioşi şi va fi în valea Gavaonului [Γαβαων]. Cu mânie va face lucrurile Sale [μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα Αὐτοῦ], [care vor fi] lucru de amărăciune [πικρίας ἔργον]. Iar mânia Lui cu înstrăinare va folosi şi amărăciunea Lui [este] străină.

22. Şi voi să nu vă veseliţi şi nici să [nu] se întărească legăturile voastre! Pentru că desăvârşite şi scurte lucruri am auzit de la Domnul Savaot, pe care le va face peste tot pământul.

23. Ascultaţi şi auziţi glasul meu! Luaţi aminte şi auziţi cuvintele mele!

24. [Oare] cel care ară, nu toată ziua va ara? Sau, înainte să lucreze pământul, [nu] va pregăti [el] sămânţa mai înainte?

25. [Oare], când are să netezească faţa lui[102], nu seamănă atunci puţin chimen negru [μελάνθιον][103] şi

---

[102] Faţa pământului.

[103] *Cf.* https://ro.wikipedia.org/wiki/Negrilică.

chimion [κύμινον][104]? Și, iarăși, [nu] seamănă grâu și orz și zea[105] [ζέαν][106] în hotarele tale?

26. Și te voi certa [cu] judecata Dumnezeului tău și vei fi veselit [și te vei veseli].

27. Căci nu cu greutate se curăță chimenul negru, nici roata carului [nu] se va roti la chimion, ci cu toiagul se scutură chimenul negru, iar chimionul

28. cu pâine va fi mâncat. Căci nu întru veac Eu voi fi urgisit vouă [Mă voi urgisi asupra voastră] [οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα Ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι], nici glasul amărăciunii Mele [nu] vă va călca pe voi [οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας Μου καταπατήσει ὑμᾶς].

29. Și minunile acestea de la Domnul Savaot a[u] ieșit. Sfătuiți! Înălțați mângâierea cea deșartă!

---

[104] Cuminum cyminum, *cf.* https://ro.wikipedia.org/wiki/Chimion.

[105] Am transliterat forma de N. ζέα. Pentru că în text e forma de Ac.

[106] O cereală antică, asupra căreia există discuții că ar mai exista și astăzi. A se vedea: https://el.wikipedia.org/wiki/Ζεια.

Capitolul 29

1. Vai, cetatea Ariil [Αριηλ], [cu] care David a dus război! Adunați roade [din] an în an, căci veți mânca împreună cu Moab [Μωαβ]!

2. Căci o voi necăji pe Ariil și tăria va fi la ea și avuția Mie [la Mine].

3. Și voi înconjura ca David împotriva ta și voi arunca împrejurul tău gard și voi pune împrejurul tău turnuri.

4. Și cuvintele tale vor fi smerite în[tru] pământ [καὶ ταπεινωθήσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν] și întru pământ cuvintele tale vor coborî [καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται]. Și glasul tău va fi ca al celor care strigă din pământ și către [fața] pământului glasul tău va slăbi.

5. Și va fi ca praful de la roată avuția celor neevlavioși și ca țărâna purtată [de vânt] și va fi ca clipa de acum

6. de la Domnul Savaot. Căci cercetarea[107] va fi cu tunet și cutremur și glas mare, viforul aducându-se și văpaia de foc mistuind.

7. Și avuția tuturor neamurilor va fi ca cel care visează în somn, câți au dus război împotriva lui Ariil și toți cei care s-au ostășit împotriva Ierusalimului și toți cei care s-au adunat împotriva lui și cei care îl necăjesc pe el.

8. Și vor fi ca cei care beau și mănâncă în somn și, deșteptându-se, deșert [este] visul lor. Și [în] ce chip visează, cel căruia îi este sete, ca bând și, deșteptându-se, încă îi e sete, [așa] și sufletul său întru

[107] Pe care o va face Domnul.

deșert a nădăjduit. [Căci] așa va fi avuția tuturor neamurilor, câți au făcut război pe muntele Sionului.

9. Să vă eliberați și să vă uimiți. Și amețiți-vă[, dar] nu de sicheră și nici de vin!

10. Că[ci] v-a adăpat pe voi Domnul [cu] Duh de străpungere [Πνεύματι κατανύξεως] și va închide ochii lor și ai profeților lor și ai stăpânitorilor lor, cei care văd cele ascunse.

11. Și vor fi vouă toate cuvintele acestea precum cuvintele acestei cărți pecetluite, pe care are să i-o dea pe aceasta omului care știe literele, zicând: „Citește acestea!”. Și [el] va zice: „Nu pot să citesc, căci a fost pecetluită”.

12. Și va fi dată cartea aceasta întru mâinile omului [care] nu știe literele și îi va zice lui: „Citește aceasta!”. Și [el] va zice: „Nu știu literele”.

13. Și a zis Domnul: „Poporul acesta se apropie Mie [de Mine cu] buzele lor [și] Mă cinstesc, dar inima lor [este] departe, este depărtată de Mine. Și în zadar Mi se închină Mie, învățând poruncile oamenilor și învățăturile [lor].

14. Pentru aceasta, iată, Eu voi adăuga să mut pe poporul acesta și îi voi muta pe ei și voi pierde înțelepciunea celor înțelepți și înțelegerea celor înțelegători o voi ascunde”.

15. Vai de cei care fac sfat adânc, dar nu prin Domnul[108]! Vai de cei care fac sfat în taină și vor fi în întunericul faptelor lor! Și vor zice: „Cine ne-a văzut pe noi? Și cine ne va cunoaște pe noi sau [cele] pe care le facem noi?”.

16. [Oare] nu ca lutul olarului veți fi socotiți? Nu [cumva] va zice zidirea celui care a zidit-o: „Nu tu m-

[108] Se sfătuiesc îndelung ce să facă, dar fără să ceară ajutorul Său. Pentru că plănuiesc lucruri rele, împotriva voii Sale.

ai zidit”? Sau lucrul celui care l-a făcut pe el: „Nu înțelept m-ai făcut”?

17. Nu mai [este decât] puțin și va fi mutat Libanosul ca muntele Hermel [Χερμελ] și muntele Hermel întru dumbravă va fi socotit.

18. Și cei surzi vor auzi cuvintele cărții în ziua aceea [καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου] și vor vedea ochii celor orbi, cei [care acum sunt] în întuneric și cei [care acum sunt] în negură [καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται][109].

19. Și cei săraci se vor bucura în[tru] veselie pentru Domnul [καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ] și cei fără de nădejde [din] oameni vor fi săturați [se vor sătura] de veselie [καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης].

20. S-a sfârșit cel fără de lege și a pierit cel mândru. Și au fost nimiciți cu totul cei care fac fărădelege în[tru] răutate

21. și cei care fac a păcătui oamenii în[tru] cuvânt. Iar pe toți cei care mustră în porți poticnire îi vor pune și în[tre] cei nedrepți l-au întors pe cel Drept.

22. Pentru aceasta, acestea zice Domnul împotriva casei lui Iacov, care s-a despărțit de Avraam: „[Oare] nu acum va fi rușinat Iacov? [Oare] nici acum fața lui Israil [nu] se va schimba?

23. Dar când or să vadă copiii lor lucrurile Mele, [atunci] prin Mine vor sfinți numele Meu. Și Îl vor sfinți pe Cel Sfânt al lui Iacov și de Dumnezeul lui Israil vor fi temători [se vor teme]”.

24. Și vor cunoaște cei care rătăcesc înțelegerea [în] duhul [lor], iar cei care murmură vor învăța a

[109] Profeție despre vindecările pe care le va face Domnul.

asculta și limbile cele care șoväie vor învăța a grăi pace.

Capitolul 30

1. Vai [vouă], copii[lor] apostați[110] [τέκνα ἀποστάται]! Acestea zice Domnul: „Ați făcut sfat nu prin Mine și înțelegeri nu prin Duhul Meu, [ca] să adăugați păcate peste păcate.

2. Cei care merg să coboare întru Egiptos, iar pe Mine nu M-au întrebat. [Merg] să se ajute [să fie ajutați] de către Farao [Φαραώ] și să se acopere [să fie acoperiți] de către egipteni.

3. Căci vă va fi vouă acoperământul lui Farao întru rușine și celor care nădăjduiesc în Egiptos ocară”.

4. Că[ci] sunt în Tanis[111] [Τάνις] conducătorii, vestitorii cei răi. În zadar se vor osteni

5. către popor. Care nu le va folosi lor, nici [nu le va fi] întru ajutor, nici întru folos, ci întru rușine și ocară.

6. Vedenia [animalelor] celor cu patru picioare, a celor [care erau] în pustiu. În[tru] necaz și [cu] îngustime, leul și puiul de leu de acolo și aspidele și cei odrăsliți de aspidele zburătoare, care aduceau pe măgari și [pe] cămile avuția lor către neamul care nu le va folosi lor întru ajutor, ci spre rușine și ocară.

7. Cei egipteni în deșert și în zadar vă vor folosi pe voi. Vestește-le lor că mângâierea aceasta a voastră [este] cea deșartă!

8. Așadar, acum șezând, scrie pe tablă acestea și întru carte! Că[ci] va fi [vor fi] acestea întru zilele vremurilor și până întru veac.

---

[110] Căzuți din relația cu Dumnezeu.

[111] Am transliterat forma de N., pentru că în text era forma de D: Τάνει.

9. Că popor neascultător este, [ei sunt] fiii cei mincinoși, care nu voiau a asculta legea lui Dumnezeu.

10. Cei care zic Profeților: „Nu ne vestiți nouă!” și celor [care] văd vedenii: „Nu ne grăiți nouă, ci grăiți-ne nouă și vestiți-ne nouă o altă rătăcire [ἑτέραν πλάνησιν]

11. și întoarceți-ne pe noi din calea aceasta! Luați de la noi cărarea aceasta și luați de la noi pe Cel Sfânt al lui Israil!”.

12. Pentru aceasta, așa zice Domnul, Sfântul lui Israil: „Pentru că nu ați crezut cuvintelor acestora și ați nădăjduit către minciună, și pentru că ai murmurat și ai fost nădăjduind în[tru] cuvântul acesta,

13. pentru aceasta vă va fi vouă păcatul acesta ca zidul căzut numaidecât al cetății celei tari care a fost luată, a căreia numaidecât, de față, [este] căderea.

14. Și căderea ei va fi ca sfărâmarea unui vas de pământ din lut subțiri [subțire], astfel încât să nu se afle între ei lut ars[112] în care vei lua foc și în care vei șuiera puțină apă”.

15. Așa zice Domnul, Sfântul lui Israil: „Când, întorcându-te, ai să suspini, atunci vei fi mântuit [te vei mântui] și vei cunoaște unde erai. [Căci atunci] când ai nădăjduit în cele deșarte, tăria voastră s-a făcut deșartă”. Și nu voiați a asculta,

16. ci ați zis: „Pe cai vom fugi”. Pentru aceasta veți fugi. Și ați zis: „Precum călăreții cei sprinteni vom fi”. Pentru aceasta sprinteni vor fi cei care vă prigonesc pe voi.

17. De glasul unuia vor fugi mii și de glasul a cinci vor fugi cei mulți. Până când aveți să rămâneți precum catargul pe munte și ca steagul purtat pe deal.

18. Și Dumnezeu iarăși va rămâne

---

[112] Un vas de ceramică.

să Se milostivească de voi. Și pentru aceasta va fi înălțat [Se va înălța] să vă miluiască pe voi. Pentru că Judecătorul [Κριτὴς] este Domnul, Dumnezeul nostru. Și unde veți părăsi slava voastră? Fericiți [sunt] cei care rămân în[tru] El.

19. Pentru că poporul cel sfânt în Sion va locui și Ierusalimul [cu] plângere a plâns: „Miluiește-mă!". Te va milui [la] glasul strigării tale. Când l-a văzut, [atunci] te-a ascultat.

20. Și Domnul vă va da vouă pâine de necaz [καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως] și apă îngustă [καὶ ὕδωρ στενόν]. Și nu mai are să ți se apropie ție [să se apropie de tine] cei care te rătăcesc pe tine. Că[ci] ochii tăi îi vor vedea pe cei care te rătăcesc pe tine

21. și urechile tale vor auzi cuvintele celor dindărăt, [care] pe tine te-au rătăcit, zicând: „Aceasta [este] calea. Să mergem în[tru] ea, fie la dreapta, fie la stânga".

22. Și vei îndepărta idolii cei argintați și cei auriți. Mici îi vei face și îi vei împrăștia ca apa deoparte și ca pe o baligă îi vei împinge pe ei.

23. Atunci va fi ploaia seminței pământului tău, iar pâinea rodului pământului tău va fi săturare și grasă. Și dobitoacele tale va fi păscut [vor fi păscute] [în] ziua aceea [în] loc gras și larg.

24. Taurii voștri și boii care lucrează pământul vor mânca paie amestecate cu orz vânturat.

25. Și va fi apa trecând [ὕδωρ διαπορευόμενον] peste tot muntele cel înalt și peste tot dealul cel înălțat în ziua aceea, când or să piară cei mulți și când or cadă turnuri.

26. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui și lumina soarelui va fi de 7 ori [mai mult] în ziua [aceea], când Domnul are să vindece zdrobirea poporului Său și durerea rănii tale o va vindeca.

27. Iată [ἰδοὺ], numele Domnului vine prin vremea cea multă [τὸ ὄνομα Κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ]! Mânia [Lui] arzând. Cu slavă [este] zicerea buzelor Sale, zicerea cea plină de urgie. Și urgia mâniei [Sale] ca focul va mânca.

28. Și Duhul Său ca apa în vale târându-se va veni până la gât și va fi împărțit neamurilor să le tulbure în rătăcirea [lor] cea deșartă. Iar rătăcirea îi va prigoni pe ei și îi va primi pe ei înaintea feței lor.

29. Oare voi pururea trebuie a vă veseli și a intra [să intrați] întru cele sfinte ale Mele pururea ca prăznuind și, ca veseliți, să intrați cu fluier întru muntele Domnului, către Dumnezeul lui Israil?

30. Și Dumnezeu Își va face auzită slava glasului Său și mânia brațului Său o va arăta cu mânie și urgie și de văpaie mistuind. Va detuna cu asprime, și ca apa și grindina coborându-se împreună [cu] tărie.

31. Căci, pentru glasul Domnului, vor fi biruiți assirienii [cu] rana [cu] care are să-i lovească pe ei.

32. Și îi va fi lui împrejur [καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν], de unde îi era lui nădejdea ajutorului [ὅθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας], pe care el l-a nădăjduit [ἐφ᾽ ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει]. Ei, cu fluiere și lire, vor duce război [cu] el din schimbare [ἐκ μεταβολῆς].

33. Căci, [oare] mai înainte de zile vei fi cerut tu? Și [oare] nu ție ți s-a pregătit a împărăți? Vale adâncă, lemne zăcând, foc și lemne multe. Mânia Domnului [este] ca valea arzând de pucioasă [ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη].

Capitolul 31

1. Vai de cei care se coboară întru Egiptos pentru ajutor, de cei care au nădăjduit în cai și în care! Căci [au nădăjduit că] este [sunt] multe și mulțime mare de cai și nu erau nădăjduind în Sfântul lui Israil și pe Dumnezeu nu L-au căutat.

2. Și El, Cel înțelept, aducea peste ei cele rele și cuvântul Său nu are să fie lepădat. Și Se va ridica împotriva caselor oamenilor celor răi și asupra nădejdii lor celei deșarte:

3. [în] omul cel egiptean și nu [în] Dumnezeu, [în] trupurile cailor, și [întru care] nu este ajutor. Dar Domnul va aduce mâna Sa peste ei și vor osteni cei care ajută și toți împreună vor pieri.

4. Că[ci] Domnul așa mi-a zis mie: „[În] ce chip, când are să strige leul sau puiul de leu asupra fiarei pe care a prins-o și are să strige asupra ei până are să se umple munții de glasul lui, și au fost biruiți și de mulțimea mâniei s-au înspăimântat, așa Domnul Savaot va coborî să lupte pe muntele Sionului, pe munții lui.

5. Ca păsările zburând, așa va apăra Domnul deasupra Ierusalimului și va scoate și va feri și va mântui”.

6. Întoarceți-vă, cei care sfătuiți sfatul cel adânc și cel fărădelege!

7. Că[ci în] ziua aceea oamenii le vor tăgădui pe cele făcute de mâinile lor, pe cele de argint și pe cele de aur, pe care le-au făcut mâinile lor.

8. Și Assur va cădea nu de sabia omului, nici sabia omului [nu-l] va mânca pe el și nu va fugi de la fața sabiei, ci vor fi întru pierdere cei tineri.

9. Căci [cu] piatră vor fi cuprinși, precum [cu] gard, și vor fi biruiți. Iar cel care fuge va fi prins. [Pentru că] acestea zice Domnul: „Fericit [este cel] care are sămânță în Sion și rude în Ierusalim”.

Capitolul 32

1. Căci, iată, împăratul cel drept va împărăți [βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει][113] și stăpânitorii cu judecată vor stăpâni!

2. Și omul va fi ascunzând cuvintele sale și va fi ascuns [se va ascunde] ca de la apa ducându-se. Și va fi arătat [se va arăta] în Sion ca râul ducându-se slăvit în pământ însetat.

3. Și nu vor mai fi nădăjduind în oameni, ci își vor da urechile a auzi.

4. Și inima celor care sunt slabi va lua aminte a auzi și limbile cele care șovăie vor învăța curând a grăi pace.

5. Și nu or să mai zică celui nebun a stăpâni și nu or să mai zică slujitorilor tăi: „Taci!”.

6. Căci cel nebun cele nebunești va grăi și inima sa pe cele deșarte le va înțelege: a săvârși cele fărădelege și a grăi către Domnul înșelare, [ca] să împrăștie sufletele flămânde și pe sufletele cele însetate deșarte să le facă.

7. Căci sfatul celor răi va sfătui cele fărădelege, [ca] să-i strice pe cei smeriți cu cuvinte nedrepte și să risipească cuvintele celor smeriți cu judecată.

8. Iar cei evlavioși cele înțelepte au sfătuit și sfatul acesta va rămâne.

9. Femei[lor] bogate, ridicați-vă și ascultați glasul meu! Fiice[lor] în[tru] nădejde, ascultați cuvintele mele!

10. Faceți pomenire zilei anului în[tru] durere,

---

[113] Hristos Domnul.

[dar] cu nădejde! Culesul a fost mistuit, sămânța a încetat și nu mai are să vină.

11. Uimiți-vă! Întristați-vă! Cele care ați nădăjduit, dezbrăcați-vă[114]! Faceți-vă goale! Încingeți-vă [cu] pânze de saci mijloacele [voastre]

12. și peste sâni tăiați-vă de la pofta câmpului și [de la] rodul viței!

13. Pământul poporului meu: spinul și iarba se va sui [se vor sui], iar din toată casa veselia va fi luată, [va fi luată] cetatea cea bogată.

14. Casele părăsite [sunt] avuția cetății și pe casele cele poftite le vor părăsi. Și satele vor fi peșteri până [în] veac, veselia măgarilor celor sălbatici, pășunile păstorilor,

15. până are să vină în[tru] voi Duhul dintru Cel înalt [ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς Πνεῦμα ἀφ᾽ Ὑψηλοῦ]. Și Hermelul [ὁ Χερμελ] va fi pustiu și Hermelul întru dumbravă va fi socotit.

16. Și judecata se va odihni în pustiu [καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα] și dreptatea în Carmilos[115] va locui [καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει].

17. Și faptele dreptății va fi [vor fi] pacea și dreptatea va ține de odihnă și nădăjduind [vor fi] până [întru] veac.

18. Și poporul Său va locui în cetatea păcii [καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς Αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης] și va locui nădăjduind și se vor odihni cu bogăție.

19. Iar grindina, dacă are să coboare, nu va veni peste voi. Și vor fi nădăjduind cei care locuiesc în dumbrăvi ca cei de la câmpie.

20. Fericiți [sunt] cei care seamănă peste toată apa, pe care boul și măgarul o calcă.

---

[114] De hainele voastre scumpe.

[115] Am transliterat forma de N. Καρμήλος. În text era D.

Capitolul 33

1. Vai celor care vă chinuie pe voi! Dar pe voi nimeni [nu] vă face chinuiți. Și cel care vă leapădă pe voi, nu vă leapădă [cu adevărat]. Vor fi prinși cei care leapădă și vor fi dați, iar ca molia în veșmânt, așa vor fi biruiți.

2. Doamne, miluiește-ne pe noi, căci în[tru] Tine am nădăjduit! Sămânța celor neascultători s-a făcut întru pieire, iar mântuirea noastră [este] în vremea primejdiei [ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως].

3. Pentru glasul fricii Tale s-au uimit popoarele de frica Ta și au fost risipite neamurile.

4. Iar acum vor fi adunate prăzile voastre [de la] cel mic și [de la] cel mare. [În] ce fel are să adune cineva lăcuste, așa vă vor batjocori vouă [pe voi].

5. Dumnezeul Cel Sfânt locuiește în[tru] cele înalte [Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς]. [El] a umplut Sionul de judecată și de dreptate.

6. În[tru] lege vor fi dați [va fi dată], în[tru] vistierii, mântuirea noastră, [iar] acolo [vor fi] înțelepciunea și cunoașterea și evlavia către Domnul. [Căci] acestea sunt vistieriile dreptății.

7. Iată, așadar, în[tru] frica voastră aceștia vor fi temători [se vor teme]! De care vă temeați, vor fi temători de voi [se vor teme de voi]. Căci vestitorii vor fi trimiși, cei care sunt vrednici de pace, cu amar plângând [și] cerând pace.

8. Căci vor fi pustiite căile lor. A încetat frica neamurilor, iar făgăduința cea către ei se ridică și nu or să-i socotească pe ei oameni.

9. A plâns pământul, a fost rușinat Libanosul, lunci de mlaștină s-a făcut Saronul [Σαρών], arătate

va fi [vor fi] Galilea și Carmilosul.

10. „Acum Mă voi scula”, zice Domnul, „acum voi fi slăvit [Mă voi slăvi], acum voi fi înălțat [Mă voi înălța]”.

11. Acum veți vedea, acum veți simți. Deșartă va fi tăria duhului vostru. Focul vă va mânca pe voi.

12. Și neamurile vor fi arse ca spinul aruncat în câmp și ars.

13. „Cei care sunt departe vor auzi pe care le-am făcut [și] vor cunoaște tăria Mea cei care se apropie [de Mine]”.

14. Cei fărădelege s-au îndepărtat din Sion [și] [cu]tremurul îl va apuca [îi va apuca] pe cei neevlavioși. Cine vă va vesti vouă că focul arde [πῦρ καίεται][116]? Cine vă va vesti vouă locul cel veșnic [τὸν τόπον τὸν αἰώνιον][117]?

15. Mergând[118] în[tru] dreptate, grăind calea cea dreaptă, urând fărădelegea și nedreptatea, iar mâinile scuturându-le de la daruri. Îngreuind urechile ca să nu audă judecata sângelui, închizând ochii ca să nu vadă nedreptatea.

16. Acesta va locui în peștera cea înaltă [οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ], [în peștera] de piatră tare [πέτρας ἰσχυρᾶς]. Pâinea lui va fi dată [ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται] și apa lui [va fi] cea credincioasă [καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν].

17. Împărat cu slavă veți vedea [βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε] și ochii voștri vor vedea pământ de departe [καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν].

18. Sufletul vostru va gândi frică. Unde sunt cei cărturari? Unde sunt cei care sfătuiesc? Unde este cel care îi numără pe cei care mănâncă,

---

[116] Focul Iadului.

[117] Împărăția lui Dumnezeu.

[118] Cum va fi Hristos Domnul.

19. pe cel mic și pe cel mare, pe popor? [Cu] care nu s-au sfătuit împreună, nici [nu] l-a[u] cunoscut pe cel adânc la glas, astfel încât să nu audă poporul defăimat, și nu este înțelegerea la cel care aude.

20. Iată, Sionul, cetatea, mântuirea noastră! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, cetatea celor bogați, pe cei care nu or să se clatine, nici nu or să se mute țărușii cortului său întru veacul vremii, nici funiile lui nu or să se rupă.

21. Că[ci] numele Domnului[, numele Lui] cel mare[, vă este dat] vouă. Locul vostru va fi râurile și șanțurile cele late și largi. Nu vei merge pe această cale, nici va merge corabia vâslind.

22. Căci Dumnezeul meu este mare, nu mă va trece [cu vederea]. Domnul [este] Judecătorul nostru. Domnul [este] Stăpânitorul nostru. Domnul [este] Împăratul nostru. Domnul, El pe noi ne va mântui.

23. S-au rupt funiile tale, că[ci] nu s-a întărit. Catargul tău s-a aplecat [și] nu va coborî velele. Nu va ridica semn, până ce [nu] are să fie dat întru pradă. Așadar, mulți șchiopi pradă vor face.

24. Și poporul care locuiește în[tre] ei nu or să zică „Mă ostenesc”, căci le-a fost iertat lor păcatul.

Capitolul 34

1. Apropiați-vă, neamuri, și ascultați, stăpânitori! Să audă pământul și cei [care sunt] în el, lumea și poporul cel [care este] în el!

2. Pentru că mânia Domnului [este] peste toate neamurile și urgia [Lui este] peste [tot] numărul lor, [ca] să-i piardă pe ei și să-i dea pe ei spre înjunghiere.

3. Și răniții lor vor fi lepădați, [cât] și cei morți, și li se va sui lor mirosul și vor fi udați munții de sângele lor.

4. Și cerul va fi rostogolit ca o carte și toate stelele va cădea [vor cădea] ca frunzele din vie și cad [vor cădea] ca frunzele din smochin.

5. Sabia Mea a fost îmbătată în cer [ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά Μου ἐν τῷ οὐρανῷ]. Iată, peste Idumea [Ἰδουμαία[119]] se va coborî și peste poporul pieirii cu judecată!

6. Sabia Domnului a fost umplută de sânge [ἡ μάχαιρα Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος], a fost îngrășată de grăsimea mieilor și de grăsimea țapilor și a berbecilor. Că[ci] jertfa Domnului [este] în Vosor [Βοσόρ] și înjunghierea cea mare [este] în Idumea.

7. Și vor cădea împreună cu ei cei groși, și berbecii și taurii, și pământul va fi îmbătat de sânge [καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος] și de grăsimea lor va fi săturat [se va sătura].

8. Căci [este] ziua judecății Domnului și anul răsplătirii judecății Sionului.

9. Și vor fi întoarse văile lui întru smoală și pământul lui întru pucioasă

---

[119] Am transliterat forma de N., pentru că în text era Ac.

și va fi pământul lui arzând ca smoala.

10. [Va arde] noaptea și ziua și nu va fi stins întru veacul vremii, iar fumul lui se va sui sus. Întru neamuri va fi pustiit și întru vreme multă.

11. Și vor locui în el păsările și aricii și ibișii [ἴβεις[120]] și corbii. Și va fi pusă peste el funia măsurii pustiului și onocentaurii [ὀνοκένταυροι][121] vor locui în[tru] el.

12. Stăpânitorii lui nu vor fi, căci împărații lui și stăpânitorii lui și cei mai mari ai lui vor fi întru pieire.

13. Și va [vor] crește întru cetățile lor pomii cei de spini și întru fortărețele lui. Și va fi găzduirea sirenelor [σειρήνων] și curtea vrăbiilor.

14. Și se vor întâmpina demonii [cu] onocentaurii [καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια ὀνοκενταύροις] și vor striga unul către altul. Acolo se vor odihni onocentaurii, căci și-au aflat odihna lor.

15. Acolo s-a încuibat ariciul, iar pământul și-a mântuit copiii lui cu neclintire [καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας]. Acolo cerbii s-au întâmpinat și și-au văzut fețele unii altora.

16. [Cu] număr au trecut și [nici]una [dintre] ele nu a pierit. Una [pe] alta nu s-au căutat, că[ci] Domnul le-a poruncit lor și Duhul Său le-a adunat pe ele.

17. Și El va pune peste ei sorți și mâna Sa a împărțit a paște. Întru veacul vremii veți moșteni, întru neamurile neamurilor se vor odihni în[tru] el.

---

[120] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Ibis.

[121] Măgarocentaurul. A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Onocentaur.

Capitolul 35

1. Veselește-te, pustiul[e cel] însetat! Să se bucure pustiul și să înflorească ca crinul!

2. Și va [vor] înflori și se va [vor] bucura cele pustii ale Iordanisului, iar slava Libanosului a fost dată lui, [cât] și cinstea Carmilosului. Și poporul Meu va vedea slava Domnului [καὶ ὁ λαός Μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου] și înălțimea lui Dumnezeu [καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ].

3. Întăriți-vă, mâini slăbite și genunchi slăbănogiți!

4. Rugați-vă, cei mici cu sufletele [și cu] mintea [οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ]! Întăriți-vă! Nu vă temeți! Iată, Dumnezeul nostru judecată răsplătește și va răsplăti! El va veni și ne va mântui pe noi.

5. Atunci vor fi deschiși [se vor deschide] ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi.

6. Atunci cel șchiop va sări ca cerbul și clară va fi limba celor bâlbâiți/ gângavi [μογιλάλων]. Că[ci] apa s-a rupt în pustiu [ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ] și valea în pământ însetat [καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ].

7. Și cea fără de apă va fi întru lunci de mlaștini și întru pământul însetat va fi izvorul apei. Acolo [vor fi] veselia păsărilor, găzduirea trestiei și luncile de mlaștini.

8. Acolo va fi calea cea curată și „calea cea sfântă [ὁδὸς ἁγία]" va fi chemată. Și acolo nu are să treacă cel necurat, nici [nu] va fi acolo calea cea necurată. Iar cei care au fost risipiți vor merge pe ea[122] și nu or să se rătăcească.

---

[122] Pe calea cea sfântă.

9. Și leul nu va fi acolo, nici [din] fiarele cele rele nu or să se suie la ea, nici nu or să se afle acolo, ci vor merge în[tru] aceasta [cei care au fost] răscumpărați [λελυτρωμένοι]

10. și [au fost] adunați împreună pentru Domnul. Vor fi întorși [se vor întoarce] și vor veni întru Sion cu veselie, iar veselia cea veșnică [va fi] peste capul lor. Căci peste capul lor [va fi] laudă și bucurie, iar veselie îi va apuca pe ei, [pentru că] a[u] fugit durerea și întristarea și suspinul[123].

[123] Expresia ultimă a intrat în rugăciunea de la Înmormântare.

Capitolul 36

1. Și a fost [în] anul al 14-lea, împărățind Ezechias [Ἐζεκίας], [că] s-a suit Sennahirim [Σενναχηριμ], împăratul assiriilor/ asirienilor, peste cetățile cele tari ale Iudeii și l[e]-a luat pe ele.

2. Și împăratul assiriilor l-a trimis pe Rapsachis [Ραψακης] din Lahis [Λαχις] întru Ierusalim cu putere multă, către împăratul Ezechias, și a stat la conducta de apă a scăldătoarei celei de sus [καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω], în calea câmpului înălbitorului [ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως].

3. Și a[u] ieșit către el Eliachim [Ἐλιακίμ] al lui Helchias [Χελκιας], iconomul, și Somnas [Σομνας], scriitorul, și Ioah [Ιωαχ] al lui Asaf [Ἀσάφ], scriitorul de pomenire [ὁ ὑπομνηματογράφος]/ grefierul.

4. Și Rapsachis le-a zis lor: „Ziceți lui Ezechias: «Acestea zice împăratul cel mare, împăratul assiriilor: <[În] cine ești nădăjduind?

5. Nu [cumva] în sfat sau [în] cuvintele buzelor se face rânduiala? Iar acum în cine ai nădăjduit, încât [de] nu asculți mie [de mine]?

6. Iată, ești nădăjduind în toiagul cel de trestie, cel frânt, [în] acesta, în Egiptos! Care, [dacă] are să se întărească peste el, va intra întru mâna sa. Așa este Farao [Φαραώ], împăratul Egiptosului, și toți cei care au nădăjduit în[tru] el.

7. Iar dacă ziceți: "În Domnul Dumnezeul nostru am nădăjduit",

8. acum amestecați-vă [cu] domnul meu, [cu] împăratul assiriilor, și vă voi da vouă 2.000 de cal [cai], de veți putea să dați călăreți peste ei!

9. Și cum puteți să vă întoarceți înspre fața guvernatorului celui unu [τοπάρχου ἑνός]? Slujitori sunt cei care au nădăjduit în cei ai egiptenilor, [dimpreună] cu cal și călăreț.

10. Și acum, [oare] nu fără de Domnul ne-am suit asupra țării acesteia [ca] să facem război [cu] ea?>»".

11. Și Eliachim și Somnas și Ioah a[u] zis către el: „Grăiește către slujitorii tăi sirienește [συριστί][124], căci noi auzim[125], și nu grăi către noi iudaicește [ιουδαϊστί]! Și pentru ce grăiești întru urechile oamenilor celor de pe zid?".

12. Și Rapsachis a zis către ei: „[Oare] nu către domnul vostru sau [nu] către voi m-a trimis domnul meu să grăiesc cuvintele acestea? [Oare] nu către oamenii cei care stau pe zid, pentru ca să mănânce baligă și să bea urină cu voi împreună [ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πίωσιν οὖρον μεθ᾽ ὑμῶν ἅμα]?".

13. Și a stat Rapsachis și a strigat [cu] glas mare, iudaicește, și a zis: „Ascultați cuvintele împăratului celui mare, ale împăratului assiriilor!

14. Acestea zice împăratul: «Să nu vă înșele pe voi Ezechias [cu] cuvintele, care nu vor putea să vă mântuie pe voi!

15. Și să nu vă zică vouă Ezechias, că Dumnezeu vă va mântui pe voi și nu are să dea cetatea aceasta în mâna împăratului assiriilor!

16. Nu ascultați de Ezechias!». [Căci] acestea zice împăratul assiriilor: «Dacă voiți să binecuvântați, [atunci] ieșiți către mine! Și veți mânca fiecare via sa [voastră] și smochinii [voștri] și veți bea apa puțului vostru,

17. până am să vin și am să vă iau pe voi spre pământul ca [și] pământul vostru,

---

[124] În limba siriană.

[125] Căci noi înțelegem limba ta.

pământ al grâului și al vinului și al pâinilor și al viilor.

18. Să nu vă înșele pe voi Ezechias, zicând: <Dumnezeul vostru vă va mântui pe voi>! [Căci] nu au mântuit dumnezeii neamurilor [οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν], fiecare pe a sa țară, din mâna împăratului assiriilor.

19. Unde este dumnezeul lui Emat [Αιμαθ] și al lui Arfat [Αρφαθ]? Și unde [este] dumnezeul cetății Sepfarim [Σεπφαριμ]? Nu puteau să mântuie Samaria din mâna mea?

20. Cine [din] dumnezeii tuturor neamurilor acestora a mântuit pământul acesta din mâna mea, că [încât] va mântui Dumnezeul Ierusalimului [ὁ Θεὸς Ιερουσαλημ] din mâna mea?»".

21. Și au tăcut și niciun cuvânt [nu] i-a[u] răspuns lui, pentru că împăratul[126] să poruncească [poruncise] [ca] nimic să nu-i răspundă.

22. Și a[u] intrat Eliachim al lui Helchias, iconomul, și Somnas, scriitorul puterii [ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως], și Ioah al lui Asaf, scriitorul de pomenire, către Ezechias, [cu] hitoanele rupte [ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας][127] și i-au vestit lui cuvintele lui Rapsachis.

---

[126] Se referă la Ezechias.

[127] Rupte de ei de durere.

Capitolul 37

1. Și a fost, când să auzi [a auzit] împăratul Ezechias, [că] și-a rupt veșmintele și s-a îmbrăcat [cu] pânză de sac și s-a suit întru casa Domnului.

2. Și [i-]a trimis pe Eliachim, iconomul, și pe Somnas, scriitorul, și pe cei mai bătrâni ai preoților, îmbrăcați [cu] pânze de saci, către Isaias [Ἠσαΐας], fiul lui Amos [Ἀμώς], Profetul.

3. Și i-au zis lui: „Acestea zice Ezechias: «Ziua necazului și a ocării și a mustrării și a urgiei [este] ziua de astăzi. Că[ci] vine chinul nașterii celei care naște, dar putere nu are să nască.

4. Să asculte Domnul Dumnezeul tău cuvintele lui Rapsachis, pe care le-a trimis împăratul assiriilor, [prin care] a ocărî [a ocărât] pe Dumnezeul Cel viu și a ocărî [a ocărât] cuvintele pe care le-a auzit Domnul Dumnezeul tău. Și te vei fi rugat [te vei ruga] către Domnul Dumnezeul tău pentru aceștia, [pentru] cei care au rămas»”.

5. Și au venit slujitorii împăratului către Isaias,

6. iar Isaias le-a zis lor: „Așa veți grăi către domnul vostru: «Acestea zice Domnul: <Să nu te temi de cuvintele pe care le-ai auzit, prin care M-au ocărât bătrânii împăratului assiriilor.

7. Iată, Eu voi arunca întru el Duh și, auzind vestea, va fi întors [se va întoarce] întru țara sa și va cădea [în] sabie în pământul său!>».

8. Și Rapsachis s-a întors și l-a ajuns pe împărat înconjurând [când tocmai înconjurase] Lomna [Λομνα]. Iar împăratul assiriilor a auzit că

9. a ieșit Taraca [Θαρακα], împăratul etiopiilor/etiopienilor, [ca] să-l înconjure pe el. Și, auzind

[aceasta], s-a întors[128] și a trimis vestitori către Ezechias, zicând:

10. „Așa veți grăi lui Ezechias, împăratului Iudeii: «Să nu te înșele Dumnezeul tău, în Care ești nădăjduind în El, zicând: <Nu are să fie dat Ierusalimul întru mâinile împăratului assiriilor>!

11. Sau nu ai auzit ce au făcut împărații assiriilor [la] tot pământul [și] cum au pierit?

12. Nu i-au mântuit pe ei dumnezeii neamurilor, pe care părinții mei i-au pierdut: pe Gozan [Γωζαν] și Harran [Χαρραν] și Rafes [Ραφες], care sunt în țara Temad [Θεμαδ].

13. Unde sunt împărații Ematului [Αιμαθ] și ai Arfatului [Αρφαθ] și ai cetății [ai cetăților] Sepfarim [Σεπφαριμ], Anag [Αναγ] [și] Ugava [Ουγαυα]?»”.

14. Și Ezechias a luat cartea de la vestitori și a deschis-o pe ea înaintea Domnului.

15. Și Ezechias s-a rugat către Domnul, zicând:

16. „Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israil, Cel care ședzi pe Heruvimi, numai Tu ești Dumnezeul a toată împărăția lumii, [căci] Tu ai făcut cerul și pământul.

17. Ascultă, Doamne! Privește, Doamne! Și vezi cuvintele pe care le-a trimis Sennahirim [Σενναχηριμ], [pentru] a ocărî pe Dumnezeul Cel viu!

18. Căci, după adevăr, împărații assiriilor au pustiit toată lumea[, cât] și țara lor.

19. Și au aruncat idolii lor întru foc, căci nu erau dumnezei, ci lucruri ale mâinilor oamenilor, lemne și pietre, și i-au pierdut pe ei.

20. Dar Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, mântuie-ne pe noi din mâna lor, pentru ca să cunoască toată împărăția lumii că numai Tu ești Dumnezeu!”.

21. Și Isaias, fiul lui Amos, a fost trimis către

---

[128] Împăratul asirienilor.

Ezechias, iar [Isaias] i-a zis lui: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Le-am auzit [pe cele] [prin] care te-ai rugat către Mine despre Sennahirim, împăratul assiriilor».

22. [Și] acesta [este] cuvântul pe care Dumnezeu l-a grăit despre el: «Te-a defăimat și te-a batjocorit fecioara, fiica Sionului. Asupra ta și-a clătinat capul fiica Ierusalimului.

23. Pe cine ai ocărât și ai întărâtat? Sau către cine ai înălțat glasul tău? Și [de ce] nu ai ridicat întru înălțime ochii tăi, înspre Sfântul lui Israil?

24. Că[ci], prin vestitori, L-ai ocărât pe Domnul, căci tu ai zis: <[Cu] mulțimea carelor eu m-am suit întru înălțimea munților și întru cele de apoi ale Libanosului. Și am tăiat înălțimea cedrului său și frumusețea chiparosului și am intrat întru înălțimea părții dumbrăvii.

25. Și am pus pod și am pustiit ape și toată adunarea apei>.

26. Nu le-ai auzit pe acestea de demult, pe care Eu le-am făcut? Din zilele cele vechi am rânduit [aceasta], iar acum am arătat să se pustiască neamurile prin cei tari și [prin cei] locuind în cetățile cele tari.

27. Am desfăcut mâinile și au fost uscate [s-au uscat] și s-au făcut ca iarba cea uscată și ca pirul [ἄγρωστις][129].

28. Iar acum odihna ta și ieșirea ta și intrarea ta Eu le cunosc.

29. Și mânia ta [cu] care te-ai mâniat și amărăciuna ta s-a[u] suit către Mine. Și voi arunca căpăstru întru nasul tău și frâu întru buzele tale și te voi întoarce [întru] calea pe care ai venit în[tru] ea».

---

[129] Elymus repens: https://en.wikipedia.org/wiki/Elymus_repens.

30. Iar acesta îți [este] ție semnul: Mănâncă [în] acest an pe care [tu] le-ai semănat, și [în] anul al doilea rămășița, iar [în] al treilea, semănând, seceraţi și sădiți vii și mâncați roada lor!

31. Și vor fi cei care au rămas în Iudea [că] le vor crește rădăcina în jos și vor face sămânța în sus.

32. Că[ci] din Ierusalim vor ieși cei care au rămas și cei care se mântuie din muntele Sionului. Râvna Domnului Savaot va face acestea.

33. Pentru aceasta așa zice Domnul împotriva împăratului assiriilor: «Nu are să intre întru cetatea aceasta, nici nu are să arunce împotriva ei săgeată, nici nu are să pună împotriva ei scut, nici nu are să o înconjure pe ea [cu] gard,

34. ci [pe] calea pe care a venit în ea va fi întors [se va întoarce]». Acestea zice Domnul:

35. «Voi apăra pentru cetatea aceasta, [ca] să o mântui pe ea, pentru Mine și pentru David, slujitorul Meu»”.

36. Și a ieșit Îngerul Domnului și a omorât din tabăra assiriilor 185.000 [ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας] [de oameni]. Și, deșteptându-se dimineața, au aflat toate trupurile cele moarte [εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά].

37. Și, întorcându-se, a plecat împăratul assiriilor și a locuit în Ninevi [Νινευή]/ Ninive[130].

38. Și când el se închina în casa lui Nasarah [Νασαραχ], a idolului său, Adrameleh [Αδραμελεχ] și Sarasar [Σαρασαρ], fiii săi, l-au lovit pe el [cu] săbiile, iar ei au scăpat întru Armenia [Ἀρμενία]. Și Asordan [Ασορδαν], fiul său, a împărățit în locul său.

[130] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Ninive.

Capitolul 38

1. Și a fost în vremea aceea, [când] s-a îmbolnăvit Ezechias până la moarte. Și Isaias, fiul lui Amos, Profetul, a venit către el și a zis către el: „Acestea zice Domnul: «Rânduiește pentru casa ta, căci tu mori și nu vei [mai] trăi!»”.

2. Și Ezechias și-a întors fața sa către perete și s-a rugat către Domnul,

3. zicând: „Adu-Ți aminte [μνήσθητι], Doamne [Κύριε], cum am mers înaintea Ta cu adevăr [ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν Σου μετὰ ἀληθείας], [cu] inimă adevărată [ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ], și cele plăcute înaintea Ta am făcut [καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν Σου ἐποίησα]!”. Și Ezechias a plâns [cu] plângere mare.

4. Și a fost cuvântul Domnului către Isaias, zicând:

5. „Mergi și zi lui Ezechias: «Acestea zice Domnul Dumnezeul lui David, al tatălui tău: <Am auzit glasul rugăciunii tale [ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου] și am văzut lacrimile tale [καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου]. Iată, adaug către vremea ta [încă] 15 ani [ἔτη δέκα πέντε]!

6. Și din mâna împăratului assiriilor te voi mântui pe tine și pentru cetatea aceasta voi apăra>.

7. Și acesta îți [este] ție semnul de la Domnul, că Dumnezeu va face cuvântul acesta:

8. <[Iată], umbra treptelor, pe care soarele le-a coborât, cele 10 trepte ale casei tatălui tău[!] [Eu] voi întoarce soarele cele 10 trepte>»”. Și soarele s-a suit cele 10 trepte, [peste] care a coborât [coborâse] umbra.

9. Rugăciunea lui Ezechias, împăratul Iudeii,

când s-a îmbolnăvit și s-a ridicat din boala sa:

10. „Eu am zis: «În[tru] înălțimea zilelor mele [voi merge] la porțile Iadului [ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις Ἅδου], [căci] voi lăsa anii cei rămași [καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα]».

11. Am zis: «Nu am să mai văd mântuirea lui Dumnezeu pe pământ, nu am să mai văd om.

12. Din rudenia mea am plecat. Rămășița vieții mele a ieșit și a plecat de la mine ca cel care nimicește cortul întărit. Duhul meu s-a făcut în fața mea precum catargul năimitului, apropiindu-se să îl taie». În ziua aceea m-am dat

13. până dimineața ca leului. Așa a zdrobit oasele mele. Căci m-am dat din zi [și] până în noapte.

14. Ca rândunica, așa voi chema [ὡς χελιδών οὕτως φωνήσω], și ca porumbița, așa voi cugeta [καὶ ὡς περιστερά οὕτως μελετήσω]. Căci s-au sfârșit ochii mei a vedea întru înălțimea cerului [ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ], către Domnul [πρὸς τὸν Κύριον], Care m-a izbăvit pe mine [Ὃς ἐξείλατό με]

15. și mi-a luat durerea sufletului [καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς][meu].

16. Căci, Doamne, pentru el Ți s-a vestit Ție, și [mi-]ai ridicat suflarea mea și, mângâindu-mă, am trăit.

17. Căci ai luat sufletul meu ca să nu piară [εἵλου γάρ μου τὴν ψυχήν ἵνα μὴ ἀπόληται][131] și ai aruncat înapoia mea toate păcatele mele [καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου][132].

18. Căci nu cei din Iad Te vor lăuda pe Tine [οὐ γὰρ οἱ ἐν Ἅδου αἰνέσουσίν Σε], nici cei care au murit

---

[131] Ai luat la Tine sufletul meu, ca el să nu piară.

[132] Mi-ai iertat toate păcatele mele.

[nu] Te vor binecuvânta pe Tine, nici [nu] vor nădăjdui cei din Iad [în] milostenia Ta,

19. [ci noi], cei care suntem vii, Te vom binecuvânta pe Tine, [în] ce chip și eu [o voi face]. Căci de astăzi copii voi face, care vor vesti dreptatea Ta,

20. Doamne, al mântuirii mele. Și nu voi înceta binecuvântându-Te cu psaltirionul [în] toate zilele vieții mele înaintea casei lui Dumnezeu".

21. Și Isaias a zis către Ezechias: „Ia turtă de smochine și freacă-o și fă plasture [κατάπλασαι] și sănătos vei fi!".

22. Și Ezechias a zis: „Acesta [este] semnul că mă voi sui întru casa Domnului Dumnezeu".

Capitolul 39

1. În vremea aceea, Marodah [Μαρωδαχ], fiul lui Laadan [Λααδαν], împăratul Babilonului, a trimis epistole și bătrâni și daruri lui Ezechias, căci a auzit că s-a îmbolnăvit până la moarte și [apoi] s-a ridicat[133].

2. Și Ezechias s-a bucurat cu ei [cu] bucurie mare și le-a arătat lor casa vistieriei și a uleiului de mir și a tămâilor și a mirului și a argintului și a aurului, [cât] și toate casele vaselor vistieriei. Și nu era [a fost] nimic, pe care Ezechias nu l-a arătat din casa sa.

3. Și Isaias, Profetul, a venit către împăratul Ezechias și a zis către el: „Ce zic oamenii aceștia? Și de unde au venit către tine?”. Și Ezechias a zis: „Din pământul de departe au venit către mine, din Babilon [Βαβυλών]”.

4. Și Isaias a zis: „Ce-au văzut în casa ta?”. Și Ezechias a zis: „[Pe] toate cele din casa mea le-au văzut. Și nu este [sunt] în casa mea pe care nu le-au văzut, dar [le-au văzut] și pe cele din vistieriile mele”.

5. Și Isaias i-a zis lui: „Ascultă cuvântul Domnului Savaot!

6. «Iată vin zile», zice Domnul, «și vor lua toate cele din casa ta și câte au adunat părinții tăi până în ziua aceasta. Întru Babilon va veni[134] și nimic nu or să lase». Și Dumnezeu a zis

7. că și din copiii tăi, pe care i-ai născut, vor lua și îi vor face eunuci [σπάδοντας] în casa împăratului babilonienilor”.

8. Și Ezechias a zis către Isaias: „Bun [este]

---

[133] Din boala sa.

[134] Poporul lui Israil.

cuvântul Domnului, pe care l-ai grăit. Așadar, să fie pacea și dreptatea în zilele mele!”.

Capitolul 40

1. „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu”, zice Dumnezeu.

2. Preoților, grăiți întru inima Ierusalimului! Mângâiați-l pe el, că s-a umplut smerenia lui! A fost dezlegat păcatul lui, că[ci] a primit din mâna Domnului cele îndoite [pentru] păcatele sale.

3. Glasul strigând în pustiu [φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ]: „Pregătiți calea Domnului [ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου]! Drepte faceți cărările Dumnezeului nostru [εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν]!”.

4. Toată valea va fi umplută și tot muntele și dealul va fi smerit [vor fi smerite]. Și toate cele strâmbe va fi [vor fi] întru dreaptă [drepte] și cea aspră [cele aspre] întru câmpuri [netede].

5. Și va fi văzută slava Domnului [καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου] și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu [καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ], că[ci] Domnul a grăit [aceasta].

6. Glasul [Lui], zicând: „Strigă!”. Și am zis: „Ce voi striga?”. [Și El mi-a zis]: „Tot trupul [este] iarbă [πᾶσα σὰρξ χόρτος] și toată slava omului [este] ca floarea ierbii [καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου]”.

7. A fost uscată iarba și floarea a căzut,

8. dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne întru veac [τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα].

9. Suie-te pe muntele cel înalt, cel care binevestești Sionul! Înalță [cu] tărie glasul tău, cel care binevestești Ierusalimul! Înălțați-vă! Nu vă temeți! Zi cetăților Iudasului: „Iată, Dumnezeul vostru!”.

10. Iată, Domnul vine cu tărie și brațul [Său] cu domnie! Iată, plata Sa [este] cu El și lucrul [Său este] înaintea Sa!

11. Ca păstorul va păstori turma Sa și [cu] brațul Său va aduna mieii și le va mângâia [pe cele] având în pântec.

12. Cine a măsurat apa [cu] mâna și cerul [cu] palma și tot pământul [cu] pumnul? Cine a pus munții [cu] greutatea [cântarului] și vâlcelele [cu] jugul?

13. Cine a cunoscut mintea Domnului [νοῦν Κυρίου] și cine s-a făcut sfătuitorul Său, care Îl va învăța pe El?

14. Sau de către cine a fost sfătuit și a fost învățat El? Sau cine I-a arătat Lui judecată? Sau calea înțelegerii cine I-a arătat-o Lui?

15. Dacă toate neamurile [sunt] ca picătura din ulcior și au fost socotite ca aplecarea jugului, și [atunci] ca scuipatul vor fi socotite [καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται].

16. Iar Libanosul nu [este] destul întru ardere și toate dobitoacele nu [sunt] destule spre arderea de tot.

17. Și toate neamurile ca nimicul sunt și întru nimic au fost socotite.

18. Cu cine L-ați asemănat pe Domnul și cu ce asemănare L-ați asemănat pe El?

19. [Oare] nu chip a făcut tâmplarul? Sau, aurarul, topind aur, L-a aurit pe El? Asemănare a pregătit [pentru] El?

20. Căci tâmplarul alege lemnul cel neputred [ἄσηπτον] și, în mod înțelept, va căuta cum va pune [să pună] chipul său și [astfel] ca [el] să nu se clatine.

21. Nu veți cunoaște? Nu veți auzi? Nu vi s-a vestit vouă dintru început? Nu ați cunoscut temeliile pământului?

22. Cel care ține cercul pământului [ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς] și [pe] cei care locuiesc în el ca lăcustele [καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες]. Cel care a așezat ca o cămară boltită cerul [ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν] și pe care l-a întins ca un cort [sub care] a locui [să locuiască omul].

23. Cel care a dat stăpânitori a stăpâni întru nimic, iar pământul ca nimic l-a făcut.

24. Că[ci] nu or să semene, nici nu or să sădească, nici nu are să se înrădăcineze întru pământ rădăcina lor. A suflat peste ei și s-au uscat, iar viforul, ca [pe niște] uscături, îi va lua pe ei.

25. „Așadar, acum cu cine M-ați asemănat pe Mine și voi fi înălțat?", zice Cel Sfânt.

26. Priviți întru înălțime [cu] ochii voștri și vedeți! Cine a descoperit toate acestea? Cel care scoate după număr lumea Sa, pe toți pe nume îi va chema. Din multă slavă și în[tru] puterea tăriei [Sale] nimic [nu] a ascuns de tine.

27. Căci [oare] nu ai să zici, Iacov[e]? Și ce ai zis, Israil[e]? [Ai zis]: „A fost ascunsă calea mea de la Dumnezeu și Dumnezeul meu judecata a luat și S-a îndepărtat"[?]

28. Iar acum nu ai [fi] cunoscut, dacă nu ai [fi] auzit. Dumnezeul Cel veșnic, Dumnezeul care a pregătit marginile pământului nu va flămânzi, nici [nu] va osteni, nici [nu] este aflarea înțelepciunii Sale,

29. dând tărie celor care sunt flămânzi și durere celor care nu suferă dureri.

30. Căci vor flămânzi cei mai tineri și vor trudi tinerii și cei aleși fără tărie vor fi.

31. Dar cei care Îl îndură pe Dumnezeu vor schimba tăria [οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν], vor face aripi ca vulturii, vor alerga și nu vor osteni, vor umbla și nu vor flămânzi.

Capitolul 41

1. „Înnoiți-vă către Mine, insule, căci stăpânitorii vor schimba tăria! Să se apropie și să vorbească împreună [și] apoi judecată să vestească!

2. Cine a ridicat de la răsărituri dreptate[135]? A chemat-o pe ea la picioarele sale și va merge. O va da înaintea neamurilor și pe împărați îi va uimi. Și va da spre pământ săbiile lor și ca vreascurile lepădate arcurile lor.

3. Și îi va urmări pe ei și va trece în pace calea picioarelor sale.

4. Cine a lucrat și a făcut acestea? A chemat-o pe ea Cel care o cheamă pe ea de la începutul neamurilor: Eu, Dumnezeul cel dintâi [Θεὸς πρῶτος], și întru cele care vin Eu sunt.

5. Au văzut neamurile și s-au înspăimântat, marginile pământului s-au apropiat și au venit împreună,

6. judecând fiecare aproapelui [său] și fratelui [său vrând] să-i ajute. Și va zice:

7. «S-a întărit». Bărbatul tâmplar și arămarul lovind [cu] ciocanul, împreună îndemnându-se, [mai] apoi vor zice: «Legătură bună este». [Și] le-au întărit pe ele [cu] cuie, [și astfel] le vor pune pe ele și nu vor fi clătinate [nu se vor clătina].

8. Iar tu, Israil, fiul Meu, Iacov, pe care l-am ales, sămânța lui Avraam, pe care am iubit-o,

9. pe care am ajutat-o de la marginile pământului și de la străjile lui te-am chemat pe tine și

---

[135] Hristos Domnul. Iar de aici începe o profeție hristologică.

ți-am zis ție: «Copilul Meu ești [tu, căci Eu] te-am ales și nu te-am părăsit»,

10. nu te teme, căci [Eu] sunt cu tine! Nu te înșela, căci [Eu] sunt Dumnezeul tău, Cel care te-am întărit pe tine și ți-am ajutat ție și te-am apărat [cu] [mâna Mea] cea dreaptă [ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ], [cu] cea dreaptă a Mea [τῇ δικαίᾳ Μου]!

11. Iată, vor fi necinstiți și vor fi rușinați toți cei care îți stau ție împotrivă! Căci vor fi ca nefiind și vor pieri toți potrivnicii tăi.

12. Îi vei căuta pe ei și nu ai să-i afli pe oamenii care se vor îmbăta întru tine. Căci vor fi ca nefiind și nu vor mai fi cei care se îndeamnă la război împotriva ta.

13. Căci Eu [sunt] Dumnezeul tău, Cel care țin dreapta ta [și] Cel care îți zic ție: «Nu te teme,

14. Iacov, Israil cel împuținat, [căci] Eu ți-am ajutat ție!». [Așa] zice Dumnezeu, Cel care te răscumpără pe tine, Israile.

15. Iată, te-am făcut pe tine ca roțile de car, treierând cele noi asemenea fierăstraielor! Și vei treiera munți și vei vântura dealuri și ca pleava le vei pune.

16. Și îi vei vântura și vântul îi va lua pe ei, și crivățul îi va împrăștia pe ei, iar tu vei fi veselit [te vei veseli] în[tre] cei Sfinți ai lui Israil. Și se vor bucura

17. cei săraci și cei nevoiași. Căci vor căuta apă și [apă] nu va fi. Limba lor s-a uscat de sete. [Însă] Eu [sunt] Domnul Dumnezeu. Eu, Dumnezeul lui Israil, voi asculta [glasul lor] și nu îi voi părăsi pe ei,

18. ci voi deschide râuri în munți și izvoare în mijlocul câmpurilor, voi face pustiul întru lunci de mlaștini și pământul cel însetat întru adunări de ape.

19. Voi pune, întru pământul cel fără de apă,

cedru [κέδρον] și cimișir [πύξον][136] și mirt [μυρσίνην][137] și chiparos și plop alb [λεύκην][138],

20. pentru ca să vadă și să cunoască și să aibă în minte [ἐννοηθῶσιν] și să înțeleagă împreună, că mâna Domnului a făcut acestea toate și Sfântul lui Israil le-a descoperit [lor].

21. «Se apropie judecata voastră», zice Domnul Dumnezeu. «S-au apropiat sfaturile voastre [ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν]», zice Împăratul lui Iacov.

22. «Să se apropie și să vă vestească vouă [pe cele] care se va petrece [se vor petrece] sau pe cele mai dinainte care era[u] [au fost]!», ați zis. «Ne vom apropia [cu] mintea și vom cunoaște. Care [sunt] cele din urmă și [care sunt] cele ce vin ne-au zis nouă.

23. Vestiți-ne nouă pe cele care vin mai apoi și vom cunoaște că dumnezei sunteți! Faceți bine și faceți rău și ne vom minuna și vom vedea împreună!».

24. Că[ci] de unde sunteți voi și de unde [este] lucrarea voastră? Din pământ și [ca] urâciune v-au ales pe voi.

25. Dar Eu l-am ridicat pe cel de la miazănoapte [Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ], iar cel [cei] de la răsăriturile soarelui vor fi chemați [cu] numele Meu [καὶ τὸν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματί Μου]. Să vină stăpânitorii! Și ca lutul olarului și ca olarul călcând lutul, așa veți fi călcați.

26. «Căci cine [ne] va vesti [nouă] cele dintru început pentru ca să le cunoaștem, [dar] și pe cele dinainte, iar [noi] vom zice [să zicem] că adevărate este [sunt]?». [Însă] nu este cel care zice mai înainte, nici cel care aude cuvintele voastre.

27. Începutul Sionului îl voi da și [în] Ierusalim

---

[136] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Cimișir.

[137] Idem: https://ro.wikipedia.org/wiki/Mirt.

[138] Idem: https://en.wikipedia.org/wiki/Populus_alba.

Mă voi ruga întru cale.

28. Căci, din neamuri, iată, [nu este] nimeni și de la idolii lor nu era cel care vestește! Și dacă am să-i întreb pe ei: «De unde sunteți?», nu or să îmi răspundă Mie.

29. Căci ei [sunt] cei care vă fac pe voi [să păcătuiți] și în deșert [sunt] cei care vă înșală pe voi.

Capitolul 42

1. Iacov [este] copilul Meu [și] îl voi ajuta pe el. Israil [este] cel ales al Meu [și] l-a primit pe el sufletul Meu. Am dat Duhul Meu în[tru] el[139] [și] judecata neamurilor o va scoate.

2. Nu va striga, nici [nu] va părăsi, nici [nu] va fi auzit afară glasul Său.

3. Trestia frântă nu o va rupe și fitilul fumegând nu îl va stinge, ci întru adevăr va scoate judecată [ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν].

4. Se va aprinde [ἀναλάμψει] și nu va fi asuprit până are să pună pe pământ judecată [καὶ οὐ θραυσθήσεται ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν], iar în[tru] numele Său neamurile vor nădăjdui [καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν]".

5. Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel care a făcut cerul și l-a întărit pe el, Cel care a întărit pământul și cele din el și dând suflare[140] poporului celui de pe el și Duh[141] celor care calcă pe el:

6. „Eu[142], Domnul Dumnezeu, Te-am chemat pe Tine în[tru] dreptate și voi întări mâna Ta și Te voi întări pe Tine și Te voi da pe Tine întru făgăduința neamului[143], întru lumina neamurilor[144],

7. [ca] să deschizi ochii celor orbi, să-i scoți din legături pe cei care au fost legați și din casa temniței

---

[139] De aici începe profeția hristologică.

[140] Suflare de viață, existență fizică.

[141] Harul Său.

[142] Și începe o altă profeție hristologică.

[143] Lui Israil. Ca întru Tine să se împlinească profețiile.

[144] Păgâne.

[ἐξ οἴκου φυλακῆς][145] pe cei care șed în[tru] întuneric [καθημένους ἐν σκότει].

8. Eu [sunt] Domnul Dumnezeu. Acesta este numele Meu [și] slava Mea altuia nu i-o voi da, nici virtuțile Mele celor cioplite.

9. Cele dintru început [τὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς], iată, au venit! Și cele noi [καὶ καινὰ], pe care Eu le voi vesti [ἃ Ἐγὼ ἀναγγελῶ], și mai înainte să apară vi s-a[u] vestit vouă [καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν]”[146].

10. Cântați Domnului cântare nouă, [căci acesta este] începutul Său! Slăviți numele Său de la marginea pământului, cei care se coboară [coborâți] întru mare și care plutesc [plutiți] pe ea, insulele și cei care locuiesc [în] ele!

11. Veselește-te, pustiul[e] și satele lui [tale], locașurile și cei care locuiesc [locuiți] [în] Chidar! Vor fi veseliți [se vor veseli] cei care locuiesc [în] Piatră [εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν] [și] de la marginile munților vor striga [ἀπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσιν].

12. Îi vor da lui Dumnezeu slavă [și] virtuțile Sale în insule le vor vesti.

13. Domnul, Dumnezeul Puterilor[147], va ieși și va zdrobi războiul, va stârni râvna [Sa] și va striga împotriva vrăjmașilor Săi cu tărie:

14. „Nu am tăcut? Și [atunci] pururea voi tăcea și voi răbda? Am răbdat ca cea care naște. Voi uimi și voi usca în același timp [ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα][148].

---

[145] Din Iad.

[146] Pentru că cele vestite de Domnul în trup, El le-a vestit și în tot Vechiul Testament.

[147] Al Puterilor celor cerești.

[148] Pe unii îi voi uimi, îi voi umple de vederi dumnezeiești, adică pe cei Sfinți ai Mei, pe când, pe cei păcătoși, îi voi usca, îi voi nimici.

15. Și voi pune râurile înspre insule și luncile de mlaștini le voi seca.

16. Și îi voi aduce pe cei orbi în calea pe care nu au cunoscut-o și cărările pe care nu au știut să le calce le voi face [pentru] ei. [Căci] le voi face lor întunericul înspre lumină și pe cele strâmbe spre cea dreaptă. Aceste cuvinte le voi face și nu îi voi părăsi pe ei".

17. Dar ei s-au întors spre cele dindărăt. Rușinați-vă [cu] rușine cei care ați nădăjduit în[tru] cele cioplite! Cei care ziceți celor turnate: „Voi sunteți dumnezeii noștri".

18. „Cei surzi, auziți, și cei orbi, căutați să vedeți!

19. Și cine [este] orb, fără numai slujitorii Mei, și surzi, fără numai cei care domnesc [peste] ei? Și [Căci] au fost orbiți robii lui Dumnezeu.

20. Ați văzut de multe ori și nu v-ați păzit urechile deschise și nu ați auzit".

21. Domnul Dumnezeu voia ca să îndrepte și să mărească lauda. Și am văzut

22. și s-a făcut poporul prădat și jefuit. Căci lațul [este] în cămări pretutindeni și în case în același timp, unde s-au ascuns pe ei [înșiși]. Au fost întru jefuire și nu era cel care scoate prada și nu era cel care zice: „Dă înapoi [ἀπόδος]!".

23. Cine [este] în[tre] voi, care își va pleca urechea [la] acestea [și] va asculta [de]spre cele care vin?

24. Cine îl va da spre pradă pe Iacov și pe Israil celor care îl jefuiesc pe el? [Oare] nu Dumnezeu, Căruia Lui I-au păcătuit și nu voiau în[tru] căile Sale a merge, nici a auzi legea Sa?

25. Și a adus peste ei urgia mâniei Sale și s-a întărit [peste] ei războiul și cei care împreună îi ard pe ei împrejur. Și nu au cunoscut [aceasta] fiecare [dintre] ei [καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν] și nici [nu] au pus la suflet [οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν].

Capitolul 43

1. Și acum așa zice Domnul Dumnezeu, Cel care te-a făcut pe tine, Iacov[e], Cel care te-a zidit pe tine, Israil[e]: „Nu te teme, că[ci] te-am răscumpărat pe tine! Te-am chemat pe tine, [am chemat] numele tău, [căci] al Meu ești tu.

2. Și dacă ai să treci prin apă, cu tine sunt, iar râurile nu se vor revărsa [peste] tine. Și dacă ai să treci prin foc, văpaia nu are să te ardă, [ea] nu te va arde pe tine.

3. Că[ci] Eu [sunt] Domnul Dumnezeul tău, Sfântul lui Israil, Cel care te mântuie pe tine. Am făcut prețul tău [ἐποίησά σου ἄλλαγμα]: pe Egiptos și pe Etiopia și pe Soini [Σοήνη][149] pentru tine [ὑπὲρ σοῦ].

4. [Și] de când te-ai făcut cinstit înaintea Mea, ai fost slăvit, iar Eu te-am iubit pe tine. Și voi da oameni mulți pentru tine și stăpânitori pentru capul tău.

5. Nu te teme, că[ci] cu tine sunt! De la răsărituri voi aduce sămânța ta și de la apusuri te voi aduna pe tine.

6. Voi zice crivățului: «Adu!» și livei [τῷ λιβί][150]: «Nu te opri!». Adu pe fiii Mei din pământul de departe și pe fiicele Mele de la marginile pământului,

7. pe toți câți au fost chemați [cu] numele Meu! Căci în[tru] slava Mea l-am pregătit pe el și l-am zidit și l-am făcut pe el.

8. Și am scos pe poporul cel orb[151],

---

[149] Forma de N. În text era forma de Ac. Σοήνην.

[150] Vântul de sud-vest.

[151] L-am scos din robia demonilor, l-am răscumpărat cu preț de sânge.

iar ochii [lor] sunt de asemenea orbi și surde având urechile [lor][152].

9. Toate neamurile au fost adunate împreună, iar stăpânitorii vor fi adunați dintre ei. Cine va vesti acestea? Sau, pe cele dintru început, cine vi le va vesti vouă? Să aducă mărturiile lor și să îndrepte și să le zică pe cele adevărate!".

10. „Fiți Mie martori [γένεσθέ Μοι μάρτυρες], iar Eu [vouă] martorul [κἀγὼ μάρτυς]!", zice Domnul Dumnezeu. „Și Slujitorul[153] pe Care L-am ales [este] pentru ca să cunoașteți și să credeți și să înțelegeți că Eu sunt [și] înaintea Mea nu a fost alt Dumnezeu și [nici] după Mine nu va fi.

11. Eu [sunt] Dumnezeu și nu este afară de Mine mântuind.

12. Am vestit și am mântuit [și] am certat și nu era în[tre] voi cel străin. Voi Îmi sunteți Mie martori, iar Eu [vouă] martorul", zice Domnul Dumnezeu.

13. „[Eu sunt] încă dintru început și nu este cel care scoate din mâinile Mele. [Eu] voi face și cine va întoarce aceasta?".

14. Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel care vă răscumpără pe voi, Sfântul lui Israil: „Voi trimite pentru voi în Babilon și îi voi stârni pe toți fugind și haldeii în corăbii vor fi legați.

15. [Căci] Eu [sunt] Domnul Dumnezeu, Sfântul vostru, Cel care l-a făcut cunoscut pe Israil, pe împăratul vostru".

16. Așa zice Domnul, Cel care dă cale în[tru] mare și cărare în[tru] apa cea tare [ὁ διδοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον],

17. Cel care a scos care și cal [cai] și mulțimea cea tare – dar au fost adormiți [au adormit] și nu se vor

---

[152] Pentru a vedea și a auzi cele duhovnicești.

[153] Hristos Domnul.

ridica, au fost stinși [s-au stins] ca fitilul care a fost stins – :

18 . „Nu le pomeniți pe cele dintâi și pe cele vechi nu le socotiți!

19. Iată [ἰδοὺ], [Eu] le fac pe cele noi [ποιῶ καινὰ], care acum se va ridica [ἃ νῦν ἀνατελεῖ][se vor ridica] și le veți cunoaște pe acestea [καὶ γνώσεσθε αὐτά][154]! Și voi face cale în pustiu și râuri în cel fără de apă[155].

20. Mă va binecuvânta [vor binecuvânta] pe Mine fiarele câmpului, sirenele [σειρῆνες] și fiicele vrăbiilor, [pentru] că am dat apă în pustiu și râuri în cel fără de apă, [ca] să adap pe neamul Meu cel ales,

21. pe poporul Meu, pe care l-am dobândit [cu] virtuțile Mele, [pentru] a povesti [el acestea].

22. Nu acum te-am chemat pe tine, Iacov[e], nici [nu] te-am făcut pe tine să te ostenești, Israil[e].

23. Nu [Mi-ai adus] Mie oile arderii tale de tot, nici în[tru] jertfele tale [nu] M-ai slăvit pe Mine, nici [nu] te-am făcut pe tine ostenit în [jertfele de] tămâie,

24. nici [nu] Mi-ai câștigat Mie tămâie [fără de] argint, nici grăsimea jertfelor tale [nu] am poftit, ci, în[tru] păcatele tale și în[tru] nedreptățile tale, Eu sunt [Cel care] te-am pus pe tine

25. înaintea Mea. Eu sunt Cel care șterg fărădelegile tale și nu le voi fi pomenit [nu le voi pomeni].

26. Dar tu adu-ți aminte [σὺ δὲ μνήσθητι][156] și să ne judecăm [καὶ κριθῶμεν]! Zi tu fărădelegile tale [mai] întâi [λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος], pentru ca să te îndrepți [ἵνα δικαιωθῇς]!

27. Părinții voștri [au fost] cei dintâi[157], iar stăpânitorii voștri au nelegiuit întru Mine.

---

[154] Pe cele făcute de Hristos Domnul pe pământ.

[155] În pustiu.

[156] Păcatele tale.

[157] Care au păcătuit.

28. Și stăpânitorii au pângărit cele sfinte ale Mele. Și am dat să-l pierd pe Iacov și pe Israil [l-am dat] spre ocară”.

Capitolul 44

1. „Iar acum, ascultă copilul Meu, Iacove, și [tu], Israile, pe care l-am ales [te-am ales]!”.

2. Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel care te-a făcut pe tine și Cel care te-a zidit pe tine din pântece: „Încă vei fi ajutat. Nu te teme, copilul Meu Iacov, și cel pe care l-am iubit [te-am iubit], Israil[e], pe care l-am ales [te-am ales]!

3. Că[ci] Eu voi da apă spre sete celor care merg în [locul] cel fără de apă, voi pune Duhul Meu peste sămânța ta [ἐπιθήσω τὸ Πνεῦμά Μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου] și binecuvântările Mele peste copiii tăi [καὶ τὰς εὐλογίας Μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου],

4. și vor răsări ca iarba în mijlocul apei [καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνὰ μέσον ὕδατος] și ca salcia peste apa trecând [καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ]”.

5. Acesta va zice: „Al lui Dumnezeu sunt” și el va striga în numele lui Iacov. Iar altul va scrie: „Al lui Dumnezeu sunt” [și el va striga] în numele lui Israil.

6. [Dar] așa zice Dumnezeu, Împăratul lui Israil, Cel care l-a izbăvit pe el, Dumnezeul Savaot: „Eu [sunt] Cel dintâi și Eu [sunt] după acestea, [iar] afară de Mine nu este Dumnezeu.

7. Cine [este] precum [sunt] Eu? Să stai, să chemi și să-Mi pregătești Mie de când l-am făcut pe om întru veac, iar cele care vin, mai înainte să vină, să vi le vestiți vouă!

8. Nu vă ascundeți! [Oare] nu dintru început ați ascultat și [Eu] v-am vestit vouă? [De aceea,] voi sunteți martori, de este [sau nu alt] Dumnezeu afară de Mine. Și atunci nu erau

9. cei care zidesc și cei care cioplesc, toți cei deșerți, cei care fac pe cele ale gândurilor lor[158], care nu le va folosi [le vor folosi] lor, ci vor fi rușinați

10. toți cei care zidesc un dumnezeu [πάντες οἱ πλάσσοντες θεὸν] și [toți] cei care cioplesc pe cele fără de folos [καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ].

11. Și toți, de [ori]unde au fost [ei], au fost uscați [s-au uscat] și [s-au făcut] surzi [cei] dintre oameni. Să se adune toți și să stea împreună! Să se întoarcă și să se rușineze împreună!

12. Că[ci] tâmplarul a ascuțit fierul, [cu] toporul l-a lucrat pe el și cu burghiul l-a sfredelit pe el[159]. L-a lucrat pe el cu brațul tăriei sale. Și [când îl va lucra pe acesta, el] va flămânzi și va slăbi și nu are să bea apă. Alegând

13. tâmplarul lemnul, l-a pus pe el cu măsură și cu clei l-a potrivit pe el. L-a făcut pe el ca chipul bărbatului [ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς] și ca frumusețea omului [καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου], [pentru ca] să-l pună pe el în casă.

14. [Pentru] care a tăiat pom din dumbravă, pe care Domnul l-a sădit și ploaia îl creștea,

15. ca să fie oamenilor spre ardere [ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν][160]. Și, luând din el, a fost încălzit [s-a încălzit]. Și, arzându-le[161], au copt pâini peste ele[162], iar [lemnul] cel rămas l-au lucrat în[tru] dumnezei [τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεούς] și se închină [la] ei [καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς].

16. A cărui jumătate a lui au ars-o în foc și, arzând, au copt pâini peste ele. Și, peste el frigând carne,

---

[158] Se referă la cei care fac idoli.

[159] Pe idol.

[160] Pentru ca să îl pună pe foc.

[161] Se referă la lemnele de foc.

[162] Peste jarul lemnelor luate din pădure.

a mâncat și s-a săturat. Și, încălzindu-se, a zis: «Dulce îmi [este] mie, că[ci] am fost încălzit [m-am încălzit] și am văzut foc».

17. Iar [lemnul] cel rămas l-a făcut întru dumnezeu cioplit [τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν] și i se închină lui [καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ] și [i] se roagă, zicând: «Izbăvește-mă, că dumnezeul meu ești tu!».

18. Nu au știut să cunoască, că[ci] au fost lipsiți a vedea [cu] ochii lor și să înțeleagă [cu] inima lor.

19. Și nu a socotit [cu] inima sa, nici [nu] a gândit în sufletul său, nici [nu] a cunoscut [cu] mintea [lui], că jumătatea lui[163] a ars-o în foc și a copt pâini pe cărbunii săi și, frigând carne, a mâncat, iar [ci] [lemnul] cel rămas al lui întru urâciune[164] l-a făcut [pe el] [καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν] și [ei] i se închină lui [καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ].

20. Cunoașteți că cenușă [este] inima lor [γνῶτε ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν] și se înșală [καὶ πλανῶνται] și nimeni [nu] poate să-și izbăvească sufletul său [καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ][165]! [Așadar,] vedeți! [Și astfel] nu veți zice că «Minciuna [este] în [mâna] cea dreaptă a mea».

21. Adu-ți aminte [Aduceți-vă aminte] de acestea, Iacov[e] și Israil[e], că[ci] copilul Meu ești tu [copiii Mei sunteți voi]! Te-am zidit pe tine copil al Meu și tu, Israil[e], nu Mă uita!

22. Căci [γὰρ], iată [ἰδοὺ], am șters ca un nor fărădelegile tale [ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου] și ca un întuneric păcatele tale [καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου]! Întoarce-te către Mine [ἐπιστράφητι

---

[163] A lemnului.

[164] A făcut din el un idol.

[165] Nu poate nimeni să își izbăvească de unul singur sufletul său, ci numai împreună cu Dumnezeu.

πρός Με] și te voi răscumpăra pe tine [καὶ λυτρώσομαί σε]”.

23. Veseliți-vă, ceruri[lor], că Dumnezeu l-a miluit pe Israil! Trâmbițați, temelii ale pământului! Strigați, munți[lor], de veselie, dealuri[lor] și toți pomii cei [care sunt] în [pe] ele, că[ci] Dumnezeu l-a răscumpărat pe Iacov și Israil va fi slăvit [de către El]!

24. Așa zice Domnul, Cel care te răscumpără pe tine și Cel care te zidește pe tine din pântece: „Eu [sunt] Domnul, Cel care săvârșesc toate. [Eu de unul] singur am întins cerul și am întărit pământul. Cine altul

25. va risipi semnele celor care vorbesc din burtă[166] și prezicerile [μαντείας][167] [cele mincinoase] din inimă, întorcând[u-i] pe cei înțelepți întru cele dindărăt[168] [ale lor], iar sfatul lor[169] înnebunindu-l,

26. dar punând cuvinte copilului Său și sfatul Îngerilor Săi adeverindu-l? Cel care zice Ierusalimului: «Vei fi locuit», iar cetăților Iudeii: «Veți fi zidite» și cele pustii ale ei le va ridica.

27. Cel care zice abisului: «Vei fi pustiit și râurile tale le voi usca».

28. Cel care îi zice lui Chiros a gândi și [spune]: «Toate voile Mele le va face». Cel care zice Ierusalimului: «Vei fi zidit și casa cea sfântă a Mea o voi întemeia»”.

---

[166] Ale ventrilocilor.

[167] Vrăjitorești.

[168] Întorcându-i la lucrurile lor cele bune, pe care le-au părăsit.

[169] Al farsorilor.

Capitolul 45

1. „Așa zice Domnul Dumnezeu celui uns al Meu, lui Chiros, pe care l-am apucat [de mâna] cea dreaptă [a lui, ca] să asculte înaintea lui neamuri, și tăria împăraților o voi rupe; [căci] voi deschide porțile înaintea lui și cetățile nu vor fi închise [în fața sa]:

2. «Eu înaintea ta voi merge și munți voi netezi, porțile cele de aramă le voi zdrobi și zăvoarele cele de fier le voi sfărâma.

3. Și îți voi da ție vistieriile cele întunecoase, [și pe] cele ascunse, [pe] cele nevăzute ți le voi deschide ție, ca să cunoști că Eu [sunt] Domnul Dumnezeu, Cel care chem numele tău, [că Eu sunt] Dumnezeul lui Israil.

4. Pentru Iacov, copilul Meu, și [pentru] Israil, cel ales al Meu, Eu te voi chema pe tine [cu] numele tău și te voi primi pe tine. Dar tu nu M-ai cunoscut pe Mine,

5. că Eu [sunt] Domnul Dumnezeu și nu este încă [un alt] dumnezeu afară de Mine. Iar [tu] nu M-ai cunoscut pe Mine,

6. pentru ca să cunoască cei de la răsăriturile soarelui și cei de la apusuri, că nu este [altul] afară de Mine. Eu [sunt] Domnul Dumnezeu și nu este încă [un altul afară de Mine].

7. Eu [sunt] Cel care am pregătit lumina și am făcut întunericul [Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιήσας σκότος][170], Cel care fac pace și zidesc cele rele [ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακά][171]. Eu [sunt] Domnul

---

[170] Întunericul material.

[171] Cele rele pentru viața oamenilor. Cele ca mustrare pentru păcatele lor.

Dumnezeu [Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς], Cel care fac acestea toate [ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα].

8. Să se veselească cerul de deasupra și norii să picure dreptate! Să răsară pământul milă și dreptate să răsară împreună[172]! [Căci] Eu sunt Domnul, Cel care te-am zidit pe tine.

9. [Oare nu] am pregătit ce [este] mai bun, precum lutul olarului? [Oare] cel care ară, nu va ara pământul toată ziua? Va zice lutul olarului: <Ce faci? Că nu lucrezi și nici [nu] ai mâini>.

10. [Oare va fi] cel care zice tatălui: <Ce vei naște?> și maicii: <De ce vei avea chinurile nașterii?>?»”.

11. Că așa zice Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israil, Cel care le-a făcut pe cele care vin [ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα]: „Întrebați-Mă pentru fiii Mei și pentru fiicele Mele, iar pentru lucrurile mâinilor Mele porunciți-Mi Mie!

12. Eu am făcut pământul și pe om peste el [Ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ᾽ αὐτῆς]. Eu [cu] mâna Mea am întărit cerul [Ἐγὼ τῇ χειρί Μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν]. Eu tuturor stelelor le-am poruncit [Ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην].

13. Eu l-am ridicat pe el împărat cu dreptate și toate căile sale [sunt] drepte. Acesta va zidi cetatea Mea și robimea poporului Meu o va întoarce, [dar] nu cu răscumpărări și nici cu daruri”, a zis Domnul Savaot.

14. Așa zice Domnul Savaot: „A ostenit Egiptosul și negustoria etiopiilor/ etiopienilor, iar sevoinii [οἱ σεβωιν], oamenii cei înalți, la tine vor trece și ție îți vor fi robi. Și înapoia ta vor veni cei legați [cu] cătușe și ți se vor închina ție [καὶ προσκυνήσουσίν σοι] și în[tru] tine se vor ruga [καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται], că-

[172] Din pământ, din pământul inimii noastre.

[ci] în[tru] tine este Dumnezeu [ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστιν] și vor zice: «Nu este Dumnezeu afară de Tine,

15. căci Tu ești Dumnezeu! Iar [noi] nu am știut [că Tu ești] Dumnezeul lui Israil, Mântuitorul [nostru]».

16. Vor fi rușinați și vor fi întorși [se vor întoarce] toți cei care I se împotrivesc Lui și vor merge în[tru] rușine. Înnoiți-vă către Mine, insule[lor]!

17. Israil se mântuie de către Domnul [cu] mântuirea cea veșnică [Ισραηλ σῴζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον]. Nu vor fi rușinați și nici nu vor fi întorși până în veac".

18. Așa zice Domnul, Cel care a făcut cerul – [căci] Acesta [este] Dumnezeu, Cel care a făcut cunoscut pământul și l-a făcut pe el, [căci] Acesta l-a rânduit pe el. [Căci] nu în deșert l-a făcut pe el, ci [pentru] a fi locuit – : „Eu sunt și nu este încă [un altul].

19. Nu în[tru] ascuns am grăit și nici în locul pământului celui întunecos. Nu am zis seminței lui Iacov: «Căutați [lucrul] cel deșert!». [Pentru că] Eu sunt [Ἐγώ εἰμι], Eu sunt Domnul [Ἐγώ εἰμι Κύριος], grăind dreptatea și vestind adevărul [λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν].

20. Adunați-vă și veniți! Sfătuiți-vă împreună cei care vă mântuiți dintre neamuri [βουλεύσασθε ἅμα οἱ σῳζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν]! Nu au cunoscut[173] cei care își ridică lemnul cioplirii lor [οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν], precum și [nici] cei care se roagă către dumnezei care nu îi mântuie [καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεούς οἳ οὐ σῴζουσιν].

21. Dacă vor vesti, să se apropie, pentru ca să cunoască împreună! Cine dintru început [le-]a făcut pe acestea auzite? De atunci vi le-a vestit vouă. [Căci] Eu [sunt] Dumnezeu și nu este altul afară de Mine.

---

[173] Nu L-au cunoscut pe Dumnezeu.

[Eu sunt] Cel drept, iar Mântuitor nu este în afară de Mine.

22. Întoarceți-vă către Mine și veți fi mântuiți [vă veți mântui] cei de la marginea pământului! [Căci] Eu sunt Dumnezeu și nu este altul [în afară de Mine].

23. Asupra Mea Mă jur [κατ᾽ Ἐμαυτοῦ ὀμνύω] [pentru aceasta]. [Căci], într-adevăr, [dacă] cu adevărat din gura Mea va ieși dreptatea, cuvintele Mele nu vor fi întoarse [se vor întoarce] înapoi. Că[ci] Mie Mi se va pleca tot genunchiul [ὅτι Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ] și se va mărturisi toată limba lui Dumnezeu [καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ Θεῷ],

24. zicând: «Dreptatea și slava către El vor veni [δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς Αὐτὸν ἥξουσιν] și vor fi rușinați toți cei care îi deosebesc pe ei.

25. De la Domnul vor fi îndreptați [ἀπὸ Κυρίου δικαιωθήσονται] [se vor îndrepta] și în[tru] Dumnezeu vor fi slăviți [se va slăvi] toată sămânța fiilor lui Israil»”.

Capitolul 46

1. A căzut Vil [Βηλ][174], a fost zdrobit Dagon [Δαγων][175], cele cioplite ale lor s-au făcut spre fiare și dobitoace[176]. [Și] le ridicați pe ele legate ca povara [celui] ostenit

2. și flămând și obosit, [ele] neputând [să facă nimic] împreună. Care nu vor putea să mântuie de război. Iar ei, cei robiți, [astfel] au fost duși.

3. „Ascultați-Mă, casa lui Iacov și tot cel rămas al lui Israil, cei care se ridică [cei care vă ridicați acum] din pântece și cei care învață [cei care sunteți învățați] din pruncie!

4. Eu sunt până la bătrânețe [ἕως γήρους Ἐγώ εἰμι][177] și până aveți să îmbătrâniți Eu sunt [καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε Ἐγώ εἰμι]. Eu vă rabd pe voi [Ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν]. Eu am făcut [Ἐγὼ ἐποίησα] [v-am făcut pe voi] și Eu voi dezlega [καὶ ἐγὼ ἀνήσω][178] [vă voi dezlega pe voi], Eu voi ridica [ἐγὼ ἀναλήμψομαι] [vă voi ridica pe voi[179]] și vă voi mântui pe voi [καὶ σώσω ὑμᾶς].

5. Cu cine M-ați asemănat pe Mine? Vedeți! Meșteșugiți-vă [τεχνάσασθε], cei care sunteți rătăciți [οἱ πλανώμενοι]!

---

[174] Idolul Vil.

[175] Alt idol.

[176] Pentru că au rămas în părăsire, în acele locuri idolatre venind numai animalele.

[177] Eu sunt Dumnezeul vostru până la bătrânețea voastră, până la ultima suflare a vieții voastre pământești.

[178] Eu voi dezlega păcatele voastre, dar voi dezlega și sufletele de trupurile voastre.

[179] Din păcatele voastre.

6. Cei care ajută [cu] aur din sacul cel mic și [dau] argint [cu] cumpănă[180], [aceștia] vor pune cu cumpăna. Și [ei], năimind un aurar[181], au făcut pe cele făcute de mâini[182] [ἐποίησαν χειροποίητα] și, plecându-li-se [lor] [καὶ κύψαντες], li se închină lor [προσκυνοῦσιν αὐτοῖς].

7. Îl ridică pe el[183] pe umeri și [astfel] merg[184]. Iar dacă are să-l pună pe el [undeva], [acela] în locul său rămâne, [căci el] nu are să se miște [de acolo]. Și pe care are să-l strige către el, nu are să-l asculte, [iar] de cele rele nu are să-l mântuie pe el.

8. Aduceți-vă aminte de acestea și suspinați! Pocăiți-vă [μετανοήσατε], cei care ați fost rătăciți [cei care sunteți rătăciți]! Întoarceți-vă [cu] inima [ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ] [către Mine]!

9. Și aduceți-vă aminte de cele de mai înainte [καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα], [de cele] din veac [ἀπὸ τοῦ αἰῶνος][185], că[ci] Eu sunt Dumnezeu și nu este încă [altul] afară de Mine!

10. Vestind mai înainte cele de apoi [ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα][186], mai înainte [ca] acestea să se facă [πρὶν αὐτὰ γενέσθαι] și [care] împreună a[u] fost săvârșit[e] [καὶ ἅμα συνετελέσθη]. Și am zis: «Tot sfatul Meu va sta [πᾶσά Μου ἡ βουλὴ στήσεται][187] și

---

[180] Dau argint cântărit.

[181] Angajând un aurar, plătindu-l.

[182] Statuetele idolatre.

[183] Pe idol.

[184] Călătoresc cărându-și idolii.

[185] De toate cele făcute și spuse de Mine. Pentru că toate cele făcute și spuse de Dumnezeu sunt cunoaștere teologică.

[186] Dumnezeu face asta! El le profețește pe cele care se vor petrece.

[187] Tot sfatul interior al Dumnezeului nostru treimic. Pentru că el este veșnic și se va împlini de către El pentru veșnicie.

toate câte M-am sfătuit le voi face [καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω][188],

11. chemând pasăre de la răsărituri și din pământul [cel] de departe. Pentru care M-am sfătuit [și] am grăit și am adus. Am zidit și am făcut, l-am adus pe el și am bine-sporit calea lui.

12. Auziți-Mă [ἀκούσατέ Μου], cei care v-ați pierdut inima [οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν][189], cei [care stați] departe de dreptate [οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης]!

13. Mi-am apropiat dreptatea Mea și mântuirea cea de la Mine nu o voi întârzia [ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην Μου καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ᾽ Ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ]. Am dat în Sion mântuire lui Israil întru slavă [δέδωκα ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ισραηλ εἰς δόξασμα]»”.

---

[188] Câte M-am sfătuit cu Mine Însumi. Câte M-am sfătuit în sfatul interior al Treimii. Pentru că Dumnezeu nu Se sfătuiește cu creația Lui, ci El Se sfătuiește în Sine Însuși, ca Unul care este treime de persoane.

[189] Cei care ați pierdut simțirea Mea din inima voastră. Cei care nu Mă mai simțiți cu inima voastră.

Capitolul 47

1. „Coboară, șezi pe pământ, fecioara [fecioară], fiica Babilonului [fiică a Babilonului]! Intră întru întuneric, fiica haldeilor [fiică a haldeilor]! Că[ci] nu vei mai fi adăugată să te chemi blândă și delicată.

2. Ia piatră de moară [și] macină făină! Descoperă-ți acoperitoarea ta[190]! Dezvelește-ți bătrânețile [tale]! Dă-ți la iveală pulpele [ἀνάσυραι τὰς κνήμας][191] [tale]! Treci râurile!

3. Va fi dezvelită rușinea ta. Vor fi arătate ocările tale. Pe cel drept îl voi lua de la tine. Nu am să mai dau oamenilor”,

4. a zis Cel care te-a izbăvit pe tine, Domnul Savaot. [Iar] numele Său [este] Cel Sfânt al lui Israil.

5. „Șezi străpunsă [κάθισον κατανενυγμένη][192]! Intră întru întuneric [εἴσελθε εἰς τὸ σκότος], fiica haldeilor [fiică a haldeilor]! Nu ai să te mai numești «tăria împărăției [ἰσχὺς βασιλείας]».

6. M-am întărâtat pe poporul Meu, [căci] ai pângărit moștenirea Mea. Eu [i-]am dat [pe ei] întru mâna ta, dar tu nu le-ai dat lor milă [σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος]. [Căci] celui mai bătrân i-ai îngreuiat jugul foarte

7. și ai zis: «Întru veac voi fi stăpânind». Nu ai înțeles acestea în[tru] inima ta [οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου], nici [nu] ți-ai adus aminte de cele de apoi [οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα].

---

[190] Dă-ți jos acoperitoarea de pe capul tău sau de pe trupul tău!

[191] Se referă la pulpa din partea de jos a piciorului.

[192] Șezi străpungându-te la inimă!

8. Dar acum ascultă acestea, delicată [delicato], cea care șezi! Cea care a nădăjduit, zicând în[tru] ini ma ei: «Eu sunt și nu este alta [ca mine]. Nu voi sta văduvă și nici [nu] voi cunoaște doliul [ὀρφανείαν]».

9. Dar acum, fără de veste, vor veni peste tine acestea două într-o [singură] zi: văduvia [χηρεία] și sterpiciunea [ἀτεκνία][193]. Fără de veste va [vor] veni peste tine în[tru] vrăjitoria ta [ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου], în[tru] tăria vrăjitorilor tăi foarte [ἐν τῇ ἰσχύι τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα].

10. [Trăind cu] nădejdea răutății tale. Căci tu ai zis: «Eu sunt și nu este alta [ca mine]». Cunoaște că înțelegerea acestora [va fi] și curvia ta îți va fi ție rușinea [καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι αἰσχύνη] [ta]. Și ai zis [întru] inima ta: «Eu sunt și nu este alta [ca mine]».

11. Și va veni peste tine pieirea și nu ai să cunoști groapa și vei cădea întru ea. Și va veni peste tine suferința și nu vei putea să te faci curată. Și, fără de veste, va veni peste tine pieirea și nu ai să cunoști [aceasta].

12. Stai acum în[tru] vrăjile tale și [întru] vrăjitoria ta cea multă, pe care o învățai [ai învățat-o] din tinerețea ta, [și vezi] dacă vei putea să te folosești!

13. Te-ai ostenit în[tru] sfaturile tale. Să stea și să te mântuie pe tine astrologii cerului [στήτωσαν καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανου]! Cei care privesc stelele [οἱ ὁρῶντες τοὺς ἀστέρας], să-ți vestească ție ce va veni asupra ta [ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι]!

14. Iată [ἰδοὺ], toți ca vreascurile în foc vor fi arși [πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαήσονται] și nu or să-și izbăvească sufletul lor din văpaie [καὶ οὐ μὴ

[193] Sterilitatea, neputința de a face copii.

ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός][194]! Că[ci] ai cărbuni de foc să șadă peste ei [ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός κάθισαι ἐπ᾽ αὐτούς].

15. Aceștia îți vor fi ție ajutorul. Te-ai ostenit în-[tru] schimbarea ta din tinerețe. Omul dintru sine s-a rătăcit [ἄνθρωπος καθ᾽ ἑαυτὸν ἐπλανήθη], iar ție nu îți va fi mântuirea [σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία].

[194] Din văpaia focului Iadului.

Capitolul 48

1. Auziți acestea, casa lui Iacov, cei care ați fost chemați [în] numele lui Israil și cei care ați ieșit din Iudas, cei care vă jurați [în] numele Domnului Dumnezeului lui Israil, cei care [Îl] pomeniți nu cu adevăr și nici cu dreptate,

2. și sunteți credincioși numelui cetății celei sfinte și de Dumnezeul lui Israil sunteți rezemați! [Căci] Domnul Savaot [este] numele Lui.

3. „Pe cele mai dinainte încă [le-]am vestit și din gura Mea a[u] ieșit și auzit[e] s-a[u] făcut. [Le-]am făcut pe neașteptate și a[u] venit.

4. Eu cunosc că aspru ești și nerv de fier [νεῦρον σιδηροῦν] [este] gâtul tău și fruntea ta [este] de aramă.

5. Și ți-am vestit ție de demult. Înainte să vină [acestea] peste tine, auzit[e] ție ți le-am făcut. [Ca] să nu zici că „Idolii mei au făcut [acestea]” și [nici] nu ai să zici că „Cele cioplite și cele topite mi-a[u] poruncit mie”.

6. Pe toate le-ați auzit și voi nu ați cunoscut. Dar și pe cele noi, de acum, auzite ți le-am făcut ție, [pe cele] care va [or] să fie, și nu ai [ați] zis [nimic].

7. Acum se face și nu de demult [s-a făcut] și nu celor mai dinainte zile [despre zilele cele mai dinainte] ai auzit acestea, [pentru ca] să nu zici că: „Da, le cunosc pe ele!”.

8. [Căci] nici [nu] ai cunoscut [οὔτε ἔγνως], nici [nu] ai înțeles [οὔτε ἠπίστω] [și] nici dintru început [nu] ți-am deschis ție urechile [οὔτε ἀπ᾽ ἀρχῆς ἤνοιξά

σου τὰ ὦτα][195], căci am cunoscut că lepădând vei lepăda [ἔγνων γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις] și încă din pântece vei fi chemat «cel fărădelege» [καὶ «ἄνομος» ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ].

9. Pentru numele Meu îți voi arăta ție mânia Mea [ἕνεκεν τοῦ Ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν Μου] și pe cele slăvite ale Mele le voi aduce peste tine [καὶ τὰ ἔνδοξά Μου ἐπάξω ἐπὶ σοί], pentru ca să nu te nimicesc pe tine cu totul [ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω σε].

10. Iată, te-am vândut pe tine nu pentru argint, dar te-am izbăvit pe tine din cuptorul sărăciei [ἐκ καμίνου πτωχείας]!

11. Pentru Mine îți voi face ție, că[ci] numele Meu se pângărește și slava Mea altuia nu i-o voi da.

12. Auzi-Mă, Iacov[e], și [tu], Israil[e], pe care Eu vă chem! Eu sunt Cel dintâi și Eu sunt întru veac.

13. Și mâna Mea a întemeiat pământul și dreapta Mea a întărit cerul. Îi voi chema pe ei și vor sta împreună.

14. Și vor fi adunați toți și vor auzi. Cine le-a vestit lor acestea? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra Babilonului, [ca] să ridic sămânța haldeilor.

15. Eu [i-]am grăit, Eu [l-]am chemat, [Eu] l-am adus pe el și am bine-sporit calea lui.

16. Apropiați-vă către mine și auziți acestea! [Căci] nu dintru început am grăit în[tru] ascuns [οὐκ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα] și nici în locul pământului celui întunecos. Când s-a făcut, [Eu] acolo eram”. Și acum Domnul m-a trimis pe mine, [cât] și Duhul Său.

17. [Și] așa zice Domnul, Cel care te-a izbăvit pe tine, Sfântul lui Israil: „Eu sunt Dumnezeul tău, [Cel care] ți-am arătat ție [ca] să afli calea ta în[tru] care vei merge în[tru] ea.

---

[195] Nu ți-am revelat ție aceste lucruri.

18. Și dacă ai [fi] auzit poruncile Mele [καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν Μου], s-a[r fi] făcut ca râul pacea ta [ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου] și dreptatea ta ca valul mării [καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης],

19. și s-a[r fi] făcut ca nisipul sămânța ta [καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου] și odraslele pântecelui tău ca țărâna pământului [καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς]. Nici acum nu ai să fii nimicit cu totul și nici [nu] va pieri numele tău înaintea Mea.

20. Ieși din Babilon, fugind de la haldei! Vestiți glas de veselie și auzită să se facă aceasta! Vestiți până la marginea pământului [și] ziceți: «Domnul l-a izbăvit pe robul Său, pe Iacov»!

21. Și dacă or să înseteze, prin pustiu îi va duce pe ei [și] apă din piatră le va scoate lor. Va fi despicată piatra și va curge apa și va bea poporul Meu.

22. [Însă] nu le este a se bucura celor neevlavioși”, zice Domnul.

Capitolul 49

1. Ascultați-mă, insule[lor], și luați aminte, neamuri[lor]! „Prin vremea cea multă va sta”, zice Domnul. „Din pântecele maicii Mele a chemat numele Meu

2. și a pus gura Mea ca sabia cea ascuțită și sub umbra mâinii Sale M-a ascuns pe Mine. M-a pus pe Mine ca [pe] săgeata cea aleasă și în tolba Sa M-a ascuns pe Mine.

3. Și Mi-a zis Mie: «Robul Meu ești Tu, Israil[e], și în[tru] Tine voi fi slăvit [Mă voi slăvi]».

4. Și Eu am zis: «În deșert M-am ostenit și întru zadar și întru nimic Mi-am dat tăria Mea. Pentru aceasta judecata Mea [este] lângă Domnul și durerea Mea [este] înaintea Dumnezeului Meu».

5. Și acum așa zice Domnul, Cel care M-a zidit pe Mine din pântece [ca] robul Său, [ca] să-l adune pe Iacov și pe Israil către El – voi fi adunat [Mă voi aduna] și voi fi slăvit [Mă voi slăvi] înaintea Domnului și Dumnezeul Meu Îmi va fi tăria Mea –

6. și Mi-a zis Mie: «Mare Îți este Ție să Te numești pe Tine Fiul Meu [μέγα Σοί ἐστιν τοῦ κληθῆναί Σε Παῖδά Μου], [ca] să stea semințiile lui Iacov și risipirea lui Israil să se întoarcă. Iată [ἰδοὺ], Te-am pus pe Tine întru făgăduința neamului [τέθεικά Σε εἰς διαθήκην γένους], întru lumina neamurilor [εἰς φῶς ἐθνῶν], [ca] a fi [să fii] pe Tine [Tu] întru mântuire până la marginea pământului [τοῦ εἶναί Σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς]».

7. Așa zice Domnul, Cel care te-a izbăvit pe tine, Dumnezeul lui Israil: «Sfințiți pe cel care defaimă sufletul Său, pe Cel care este urât de către neamuri, robi

[și] stăpânitori! Împărații Îl vor vedea pe El și se vor ridica stăpânitorii și I se vor închina Lui pentru Domnul, că[ci] credincios este Sfântul lui Israil și [Eu] Te-am ales pe Tine».

8. Așa zice Domnul: «[La] vreme potrivită Te-am ascultat pe Tine și în ziua mântuirii Ți-am ajutat Ție. Și Te-am dat pe Tine întru făgăduința neamurilor, [ca] să așezi pământul și să moștenești moștenirea pustiului,

9. zicând celor din legături: <Ieșiți!> și celor din întuneric: <Să se descopere>. Și în toate căile lor vor fi păscuți și în toate cărările [va fi] pășunea lor.

10. Nu vor flămânzi, nici [nu] vor înseta, nici [nu-i] va lovi pe ei căldura și nici soarele, ci Cel care îi miluiește pe ei îi va mângâia [ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει] și prin izvoare de apă îi va duce pe ei [καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς].

11. Și voi pune tot muntele întru cale și toată cărarea întru hrana lor.

12. Iată, aceștia de departe vin! [Iar] aceștia de la miazănoapte și aceștia de la mare, iar alții din pământul persilor/ perșilor.

13. Veseliți-vă, ceruri[lor], și să se bucure pământul, să strige munții veselie și dealurile dreptate! Că[ci] Dumnezeu l-a miluit pe poporul Său și pe cei smeriți ai poporului Său i-a mângâiat»”.

14. Iar Sionul a zis: „M-a părăsit pe mine Domnul și Domnul m-a uitat pe mine”.

15. „Nu [cumva] va uita femeia pe pruncul său? [Sau] nu are să le miluiască pe odraslele pântecelui său? Dar, și dacă are să le uite femeia pe acestea, însă Eu nu te voi uita pe tine”, a zis Domnul.

16. „Iată [ἰδοὺ], cu mâinile Mele am zugrăvit zidurile tale [ἐπὶ τῶν χειρῶν Μου ἐζωγράφησά σου τὰ

τείχη] și înaintea Mea ești pururea [καὶ ἐνώπιόν Μου εἶ διὰ παντός]!

17. Și curând vei fi zidit de care ai fost dărâmat, iar cei care te-au pustiit pe tine vor ieși de la tine.

18. Ridică împrejur ochii tăi și vezi-i pe toți! Iată, au fost adunați [s-au adunat] și au venit către tine! Eu trăiesc", zice Domnul, „că[ci] pe ei, pe toți, îi vei îmbrăca și îi vei pune pe ei împrejur ca [pe] podoaba miresei.

19. Că[ci] cele pustiite ale tale și cele stricate și cele căzute acum va fi împiedicat [vor fi împiedicate] de către cei care locuiesc [acolo] și vor fi depărtați de la tine cei care te înghit pe tine.

20. Căci fiii tăi, pe care i-ai pierdut, vor zice în[tru] urechile tale: «Strâmt îmi [este] mie locul. Fă-mi mie loc ca să locuiesc!».

21. Și vei zice în[tru] inima ta: «Cine mi i-a născut mie pe aceștia? Iar eu [sunt] cea fără de copii și văduvă. Iar pe aceștia cine mi i-a hrănit? Și eu am rămas singură, dar aceștia ai mei unde erau?»".

22. Așa zice Domnul: „Iată, ridic întru neamuri mâna Mea și întru insule voi ridica semnul [σύσσημόν] Meu[196]! Și îi vor aduce pe fiii tăi în[tru] sân, iar pe fiicele tale pe umeri le vor ridica.

23. Și împărații vor fi îngrijitorii tăi, iar cele care stăpânesc [vor fi] doicile tale. Peste fața pământului ți se vor închina ție și țărâna picioarelor tale vor linge [καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν]. Și vei cunoaște că Eu [sunt] Domnul și [că tu] nu vei fi rușinat.

24. Nu [cumva] va lua cineva prăzi de la uriaș? Iar dacă are să robească cineva pe nedrept, [oare] va fi mântuit?".

25. Așa zice Domnul: „Dacă cineva are

---

[196] Crucea Mea.

să robească un uriaș, [atunci] va lua prăzi[197]. Și, luând de la [cel care] poate, va fi mântuit [se va mântui]. Iar Eu judecata ta o voi judeca și Eu pe fiii tăi îi voi izbăvi.

26. Și, cei care te-au necăjit pe tine, își vor mânca trupurile lor, iar, ca vinul cel nou, își vor bea sângele lor și vor fi îmbătați [se vor îmbăta]. Și va înțelege tot trupul că Eu [sunt] Domnul, Cel care te-am izbăvit pe tine și Cel care ia partea tăriei lui Iacov[198]”.

[197] Profeție despre învingerea lui Satanas de către Domnul. Căci El S-a pogorât la Iad și a jefuit Iadul.

[198] Cel care îl ajută pe Iacov.

Capitolul 50

1. Așa zice Domnul: „Care [este] cartea de despărțire [τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου][199] a maicii voastre, [cu] care am lăsat-o să plece pe ea? Sau [cu] ce [sunt] dator[, de] M-am vândut pentru voi? Iată, [cu] păcatele voastre v-ați vândut [pe voi] și cu [pentru] fărădelegile voastre am lăsat-o să plece pe maica voastră!

2. Că[ci] ce? Am venit și nu era om? Am chemat și nu era cel care ascultă? [Oare] nu [este] tare mâna Mea să izbăvească? Sau nu [sunt] tare să eliberez? Iată, [cu] amenințarea Mea voi pustii marea și voi pune râurile [ca locurile] cele pustii! Și vor fi uscați [se vor usca] peștii lor, de la cea nefiind apă [ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ] [de la aceea că nu va fi apă], și [ei] vor muri în[tru] sete.

3. Și voi îmbrăca cerul [cu] întuneric [καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος] și voi pune ca pânza de sac mantia lui [καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ]”.

4. „Domnul Îmi dă Mie limba învățăturii [ca] să cunosc când, în [ce] vreme, trebuie să zic cuvântul. De dimineață Mi-a pus Mie, Mi-a adăugat Mie ureche a auzi.

5. Și învățătura Domnului Îmi deschide Mie urechile, iar Eu nu [sunt] neascultător și nici [nu] Mă împotrivesc [Lui].

6. Spatele Meu l-am dat spre bice [τὸν νῶτόν Μου δέδωκα εἰς μάστιγας] și obrajii Mei spre palme [τὰς δὲ σιαγόνας Μου εἰς ῥαπίσματα], iar fața Mea nu am în-

---

[199] Actul care să ateste divorțul.

tors-o de la rușinea scuipărilor [τὸ δὲ πρόσωπόν Μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων].

7. Și Domnul ajutorul Meu Mi-a fost și pentru aceasta nu M-am făcut de rușine, ci am pus fața Mea ca piatra cea tare și am cunoscut că nu am să fiu rușinat,

8. că[ci] se apropie Cel care M-a îndreptat pe Mine. Cine [este] cel care [se] judecă Mie [cu Mine]? Împreună să Mi se împotrivească Mie! Și cine [este] cel care [se] judecă Mie [cu Mine]? Să se apropie Mie [de Mine]!

9. Iată, Domnul Îmi ajută Mie! [Atunci] cine Îmi va face rău Mie? Iată [ἰδοὺ], voi toți ca veșmântul veți fi învechiți [πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε] [vă veți învechi] și ca molia vă va mânca pe voi [καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς]!

10. Cine în[tre] voi [este] cel care se teme de Domnul? Să audă glasul Fiului Său! Cei care merg [celor care merg] în[tru] întuneric[, El] nu le este lor Lumina. Nădăjduiți în[tru] numele Domnului și rezemați-vă de Dumnezeu!

11. Iată, voi toți [în] foc ardeți și întăriți văpaia [lui]! Mergeți [întru] lumina focului vostru și [în] văpaia pe care ați aprins-o! Pentru Mine s-a[u] făcut vouă [toate] acestea [și] în[tru] durere veți fi adormiți [veți adormi].

Capitolul 51

1. Auziți-Mă, cei care Îl prigoniți pe Cel Drept și[, în același timp,] Îl căutați pe Domnul! Priviți spre piatra cea tare pe care ați tăiat-o și spre gaura gropii pe care ați săpat-o!

2. Priviți spre Avraam, tatăl vostru, și spre Sarra, cea care suferă chinurile nașterii [pentru] voi! Că[ci] unul era și l-am chemat pe el și l-am binecuvântat pe el și l-am iubit pe el și l-am înmulțit pe el.

3. Și acum pe tine te voi binecuvânta, Sionul[e]. Și am mângâiat toate pustiurile lui. Și voi pune pustiurile lui ca Paradisul Domnului [ὡς Παράδεισον Κυρίου]. Veselie și bucurie vor afla în[tru] el, mărturisire și glas de laudă.

4. Auziți-Mă! Auziți, poporul Meu! Și împărații către Mine plecați-vă urechea! Că[ci] legea de la Mine va ieși și judecata Mea [va fi] spre lumina neamurilor.

5. Se apropie repede dreptatea Mea și va ieși ca lumina Mântuitorul Meu [καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ Σωτήριόν Μου] și întru brațul Meu neamurile vor nădăjdui. Pe Mine insulele Mă vor răbda și întru brațul Meu vor nădăjdui.

6. Ridicați spre cer ochii voștri și priviți spre pământ, jos! Că[ci] cerul ca fumul s-a întărit și pământul ca veșmântul va fi învechit [se va învechi], iar cei care locuiesc pe pământ ca acestea vor muri. Dar Mântuitorul Meu întru veac va fi și dreptatea Mea nu are să se sfârșească.

7. Auziți-Mă, cei care ați cunoscut judecata! [Auzi-Mă,] poporul Meu, a căruia [este] legea Mea în inima voastră! Nu vă temeți de mustrarea oamenilor și [de] disprețul lor nu vă [lăsați] biruiți!

8. Căci, precum veșmântul va fi mâncat de vreme [ὥσπερ γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου] și ca lânurile va fi mâncat de molii [καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός]. Dar dreptatea Mea întru veac va fi [ἡ δὲ δικαιοσύνη Μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται] și mântuirea Mea întru neamuri de neamuri [τὸ δὲ σωτήριόν Μου εἰς γενεὰς γενεῶν].

9. Ridică-te, ridică-te, Ierusalimul[e], și îmbracă-te [cu] tăria brațului tău! Ridică-te ca în[tru] începutul zilei, ca neamul veacului [ὡς γενεὰ αἰῶνος]! [Oare] nu ești Tu

10. Cel care ai pustiit marea, apa, mulțimea abisului? [Oare nu ești Tu] Cel care ai pus adâncurile mării [drept] cale de trecere [pentru cei care] se izbăvesc

11. și care au fost răscumpărați? Căci de către Domnul vor fi întorși și vor veni întru Sion cu veselie și [cu] bucurie veșnică. Căci peste capul lor [se vor coborî] bucuria și lauda, iar veselia îi va cuprinde pe ei. [Căci] a[u] fugit durerea și întristarea și suspinul [ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός][200].

12. Eu sunt, Eu sunt Cel care te mângâi pe tine. Cunoaște [aceasta]! Cine înfricoșându-se s-a înfricoșat de omul cel muritor și de fiul omului, care ca iarba a fost uscat [s-a uscat]?

13. Și L-ai uitat pe Dumnezeu, Cel care te-a făcut pe tine, pe Cel care a făcut cerul și a întemeiat pământul. Și te temeai pururea, [în] toate zilele, de fața mâniei [care] te necăjește pe tine. Căci [te gândeai în] ce fel s-a sfătuit [ca] să te ridice pe tine. Iar acum unde [este] mânia [care] te necăjește pe tine?

14. Căci în a te mântui pe tine nu va sta, nici [nu] va întârzia.

---

[200] Fragment introdus în rugăciunea de la ectenia celor adormiți.

15. Că[ci] Eu [sunt] Dumnezeul tău, Cel care tulbură marea și sună valurile ei. Domnul Savaot [este] numele Meu.

16. Voi pune cuvintele Mele întru gura ta și sub umbra mâinii Mele te voi acoperi pe tine, în[tru] care am pus cerul și am întemeiat pământul. Și va zice Sionului: «Poporul Meu ești tu».

17. Ridică-te [ἐξεγείρου], ridică-te [ἐξεγείρου], învie [ἀνάστηθι], Ierusalimul[e] [Ιερουσαλημ], cel care ai băut potirul mâniei din mâna Domnului [ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρὸς Κυρίου]! Căci potirul căderii, vasul mâniei ai scurs și l-ai golit.

18. Și nu era, din toți copiii tăi pe care i-ai născut, cel care [să] te mângâie pe tine. Și nici nu era, din toți fiii tăi pe care i-ai înălțat, cel care ajută [să ajute] mâna ta.

19. Acestea două îți stau împotrivă ție. [Așadar,] cine va fi mâhnit ție [se va mâhni pentru tine]? Căderea și pieirea, foametea și sabia. [Și] cine te va mângâia pe tine?

20. Fiii tăi [sunt] cei în pierdere, cei care dorm pe marginea a toată ieșirea [οἱ καθεύδοντες ἐπ᾽ ἄκρου πάσης ἐξόδου] ca o sfeclă [pe] jumătate fiartă [ὡς σευτλίον ἡμίεφθον], cei plini de mânia Domnului, slăbiți prin Domnul Dumnezeu[201].

21. Pentru aceea, ascultă, [cea care ai fost] smerită și [care] ești beată, [dar] nu de vin!

22. Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel care judecă pe poporul Său: «Iată, am luat din mâna ta potirul căderii, vasul mâniei și nu vei mai adăuga încă să bei [din] el!

23. Și îl voi arunca pe el întru mâinile celor care te-au nedreptățit pe tine și te-au smerit pe tine [și] care au zis sufletului tău: <Pleacă-te, pentru ca să

[201] Slăbiți de către El.

trecem!>. Și ai pus afară, asemenea [cu] pământul, pe cele ale stomacurilor tale, celor care merg alături [de cale][202]»”.

[202] De calea lui Dumnezeu.

Capitolul 52

1. Ridică-te, ridică-te, Sionule! Îmbracă tăria ta, Sionule! Și îmbracă slava ta, Ierusalimule, cetatea cea sfântă! Nu va mai fi adăugat să treacă prin tine cel netăiat împrejur și cel necurat.

2. Scutură praful și ridică-te! Șezi, Ierusalimul[e]! Scoate legătura gâtului tău, fiica cea robită a Sionului!

3. Că acestea zice Domnul: „În dar ați fost vânduți și nu cu argint veți fi răscumpărați”.

4. [Și] așa zice Domnul: „Întru Egiptos, mai înainte [ca el] să pribegească acolo, l-a coborât pe poporul Meu și spre assirii/ asirieni [cu] forța au fost duși.

5. Și acum ce sunteți aici?”. Acestea zice Domnul: „Minunați-vă și văitați-vă, [pentru] că a fost luat poporul Meu în dar!”. Acestea zice Domnul: „Pentru voi numele Meu este blasfemiat [βλασφημεῖται]/ hulit pururea în[tre] neamuri.

6. Pentru aceasta va cunoaște poporul Meu, în ziua aceea, numele Meu, că Eu sunt Acela, Cel care grăiesc [și] sunt de față.

7. Ca ceasul peste munți [ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων]. Ca picioarele binevestind vestea păcii [ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης]. Ca [cel care] binevestește cele bune [ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά]. Că[ci] auzită voi face mântuirea ta, zicând: «Sionule [Σιων], Dumnezeu va împărăți [ce este] al tău [βασιλεύσει σου ὁ Θεός]!».

8. Că[ci] s-a înălțat glasul celor care te păzesc pe tine și împreună cu glasul vor fi veseliți [se vor veseli]. Că[ci] ochii către ochi vor vedea, când Domnul are să miluiască Sionul.

9. Împreună să țâșnească veselia celor pustii ale Ierusalimului, că[ci] Domnul l-a miluit pe el și a izbăvit Ierusalimul!

10. Și Domnul va descoperi brațul Său cel sfânt înaintea tuturor neamurilor și toate marginile pământului vor vedea mântuirea de la Dumnezeu [καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ].

11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo și de cel necurat nu vă atingeți! Ieșiți din mijlocul lui[203]! Deosebiți-vă [ἀφορίσθητε], cei care purtați vasele Domnului!

12. Că nu cu tulburare veți ieși și nici [cu] fuga [nu] veți merge, căci Domnul va merge înaintea voastră și Cel care vă adună pe voi [este] Domnul, Dumnezeul lui Israil.

13. Iată [ἰδοὺ], va înțelege Fiul Meu [συνήσει ὁ Παῖς Μου] și va fi înălțat [ὑψωθήσεται] [Se va înălța] și va fi slăvit [Se va slăvi] foarte [καὶ δοξασθήσεται σφόδρα]!

14. [În] ce chip se vor uimi asupra Ta cei mulți [ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ Σὲ πολλοί], așa se va necinsti de către oameni chipul Tău [οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδός Σου] și slava Ta de către oameni [καὶ ἡ δόξα Σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων].

15. Așa se vor minuna neamurile cele multe asupra Lui și își vor închide împărații gura lor. Că[ci] cărora nu li s-a vestit despre El, [aceia Îl] vor vedea și [cei] care nu au auzit [despre El], [aceia] vor înțelege.

---

[203] Al poporului celui păcătos.

Capitolul 53

1. Doamne, cine a crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui a fost descoperit?

2. Am vestit înaintea Sa ca pruncul, ca rădăcina în pământ însetat. Nu este chipul Lui și nici slava. Și L-am văzut pe El și nu avea chip și nici frumusețe.

3. Ci chipul Său [era] necinstit, lipsit [mai mult] decât toți oamenii. Om în durere fiind și știind a purta boala. Că[ci] a fost întoarsă fața Sa, a fost necinstită și nu a fost socotită.

4. El poartă păcatele noastre și pentru noi suferă. Și noi L-am socotit pe El a fi în durere și în rană și în chinuire.

5. Dar El a fost rănit pentru fărădelegile noastre și a fost îmbolnăvit [S-a îmbolnăvit] pentru păcatele noastre. Învățătura păcii noastre [este] în[tru] El [și cu] rana Lui noi am fost vindecați.

6. Toți ca oile am fost rătăciți, omul [întru] calea lui a fost rătăcit, și Domnul L-a dat pe El păcatelor noastre.

7. Și El, pentru că [este] chinuit, nu Își deschide gura [Sa]. Ca oaia spre înjunghiere a fost adus și ca mielul cel fără de glas, înaintea celui care îl tunde pe el, așa nu Își deschide gura Sa.

8. Judecata Sa în[tru] smerenie a fost ridicată. [Iar] neamul Lui cine îl va spune? Că[ci] se ridică de la pământ viața Lui. De fărădelegile poporului Meu a fost adus întru moarte.

9. Și [Eu] îi voi da pe cei răi în loc de îngroparea Sa și pe cei bogați în loc de moartea Sa. Că[ci] [El] fărădelege nu a făcut și nici nu a fost găsită viclenia în[tru] gura Sa.

10. Și Domnul voiește să-L curățească pe El de rană. Dacă aveți să dați pentru păcat, sufletul vostru va vedea sămânța cea de viață lungă. Și Domnul voiește să-L ia

11. din durerea sufletului Său, să-I arate Lui lumină și să-L zidească [cu] înțelegere, să-L îndrepte pe Cel Drept, [pe Cel] bine lucrând multora și păcatele lor El le va purta.

12. Pentru aceasta El îi va moșteni pe mulți și prăzile celor tari le va împărți, pentru care a fost dat spre moarte sufletul Său și în[tre] cei fărădelege a fost socotit. Și El păcatele multora le-a purtat și pentru păcatele lor a fost dat [S-a dat].

Capitolul 54

1. Veselește-te, stearpa [stearpo], cea care nu naști! Izbucnește și strigă, cea care nu ai chinurile nașterii! Că mulți [sunt] copiii pustiului, mai mulți decât ai celei care are bărbat. Căci [așa] a zis Domnul.

2. Lărgește locul cortului tău și curțile tale ridică-le! Să nu precupețești [nimic]. Lungește loturile tale de pământ și țărușii tăi întărește-i!

3. Încă întinde spre cele de-a dreapta și spre cele de-a stânga! Și sămânța ta neamuri va moșteni și cetățile [cele] pustiite vei locui.

4. Nu te teme că ai fost rușinat și nici să te întorci că ai fost ocărât! Că[ci] rușinea cea veșnică vei uita și ocara văduviei tale nu o vei fi pomenind [nu o vei pomeni].

5. Că[ci] Domnul [este] Cel care te face pe tine [și] Domnul Savaot [este] numele Lui, iar Cel care te-a izbăvit pe tine Acesta [este]. [Căci] Dumnezeul lui Israil [în] tot pământul va fi chemat.

6. Nu ca pe femeia părăsită și [ca pe] cea puțină la suflet te-a chemat pe tine Domnul și nici ca pe femeia urâtă din tinerețe, a zis Dumnezeul tău.

7. Puțină vreme te-am părăsit pe tine și cu milă mare te voi milui pe tine.

8. În puțină mânie am întors fața Mea de la tine și cu milă veșnică te voi milui pe tine, a zis Domnul, Cel care te-a izbăvit pe tine.

9. De la apa cea de la Noe, aceasta Îmi este Mie, precum i-am jurat lui în vremea aceea [asupra] pământului: nu va fi mâniat [nu Se va mânia] încă asupra ta și nici [nu va mai fi] în[tru] amenințarea ta.

10. [Și după cum] munții [nu] se vor muta și nici dealurile tale [nu] vor fi îndepărtate [nu se vor îndepărta], [tot] așa nici mila cea de la Mine [nu] îți va lipsi ție, nici făgăduința păcii tale nu are să se mute, căci Domnul, Cel milostiv ție, a zis [aceasta].

11. Cea smerită și cea neașezată [ἀκατάστατος][204] nu a fost mângâiată. Iată, Eu îți pregătesc ție cărbunele[205], [care este] piatra ta, iar temeliile tale [sunt] safirul[206]!

12. Și voi pune parapetele tale [din] jasp [ἴασπιν] și porțile tale [din] pietre de cristal și împrejmuirea ta [din] pietrele cele alese.

13 Și [îi voi milui] pe toți fiii tăi cei învățați de Dumnezeu [διδακτοὺς Θεοῦ] și [îi voi pune] în[tru] multă pace pe copiii tăi

14. și în[tru] dreptate vei fi zidit. Îndepărtează-te de cel nedrept și nu vei fi înfricoșat, iar [cu]tremurul nu se va apropia ție [de tine]!

15. Iată, prozeliții [προσήλυτοι] îți vor veni ție prin Mine și vor fugi către tine[207]!

16. Iată, Eu te zidesc pe tine, nu ca arămarul suflând cărbunii și scoțând vasele spre lucru! Iar Eu te-am zidit pe tine nu spre pieire[, nu ca] să [te] nimicesc.

17. Tot vasul cel stricăcios nu-l voi bine spori asupra ta și tot glasul se va ridica asupra ta întru judecată. Pe ei, pe toți, îi vei birui, iar cei vinovați ai tăi vor fi în[tru] aceeași [judecată]. [Căci aceasta] este moște-

---

[204] Nestatornică.

[205] Profeție despre Hristos Domnul. Pentru că El este cărbunele, cât și piatra.

[206] Piatra prețioasă de culoare albastră, care Îl indică pe Dumnezeu. Căci temelia fiecărui om credincios este Dumnezeu.

[207] Către Biserica lui Dumnezeu.

nirea celor pe care Domnul îi vindecă, iar voi Îmi veți fi Mie cei Drepți, zice Domnul.

Capitolul 55

1. Cei care sunteți însetați, veniți la apă și câți nu aveți argint, mergând, cumpărați! Și beți fără de argint și [fără] de preț vin și unsoare!

2. Pentru ce cinstiți argintul? Și [oare] truda voastră nu [este] întru săturare? Ascultați-Mă și veți mânca cele bune și se va desfăta în[tru] cele bune sufletul vostru!

3. Luați aminte [cu] urechile voastre și urmați căilor Mele! Ascultați-Mă și va trăi în[tru] cele bune sufletul vostru și voi pune vouă făgăduința cea veșnică, cele cuvioase ale lui David, cele credincioase!

4. Iată, mărturie în[tru] neamuri l-am dat pe el, stăpânitor și poruncind neamurilor!

5. Neamurile care nu te știau pe tine te vor chema și popoarele care nu te cunosc pe tine la tine se vor adăposti, pentru Dumnezeul tău, a Celui Sfânt al lui Israil, că[ci El] te-a slăvit pe tine.

6. Căutați-L pe Dumnezeu și, când Îl aflați pe El, chemați-L! Iar când are să Se apropie vouă [de voi],

7. să lase cel neevlavios căile sale și omul cel fărădelege sfaturile sale și să se întoarcă la Domnul și va fi miluit! Că[ci Domnul] în[tru] mult va ierta păcatele voastre [ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν].

8. Căci nu sunt sfaturile Mele ca sfaturile voastre, nici căile Mele precum căile voastre, zice Domnul.

9. Ci, precum este depărtat cerul de pământ, așa este depărtată calea Mea de căile voastre și cugetele voastre de cugetul Meu.

10. Căci, [ca atunci] când are să cadă ca ploaia sau [ca] zăpada din cer și [apa] nu are se întoarcă, până ce nu are să îmbete pământul, și [grâul nu] are

să crească și [nu] are să încolțească și [nu] are să dea sămânță celui care seamănă și pâine întru mâncare,

11. așa va fi [și] cuvântul Meu, care are să iasă din gura Mea: nu are să se întoarcă, până ce [nu] are să se împlinească [toate] câte am vrut. Și [astfel] voi spori căile tale și poruncile Mele.

12. Căci în[tru] veselie veți ieși și în[tru] bucurie veți fi învățați. Căci munții și dealurile vor sălta, așteptându-vă pe voi în[tru] bucurie, și toți pomii câmpului va [vor] bate [cu] crengile [lor][208].

13. Și în loc de trestie va sui chiparosul [καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος], iar în loc de margaretă va sui mirtul [ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη]. Și Domnul va fi întru nume și întru semn veșnic și nu va înceta [să fie]".

[208] Ca și când ar aplauda.

Capitolul 56

1. Acestea zice Domnul: „Păziți judecata [și] faceți dreptate! Căci s-a apropiat a veni mântuirea Mea [ἤγγισεν γὰρ τὸ σωτήριόν Μου παραγίνεσθαι] și mila Mea să se descopere [καὶ τὸ ἔλεός Μου ἀποκαλυφθῆναι]”.

2. Fericit bărbatul care face acestea și omul care se ține de ele și păzind sabaturile a nu le spurca și păzind mâinile sale [pentru] a nu face nedreptate [ἀδίκημα].

3. Să nu zică cel străin, cel care este alipit către Domnul: „De aceea, Domnul mă va deosebi pe mine de poporul Său”! Și să nu zică eunucul că: „Eu sunt lemnul cel uscat”!

4. [Căci] Domnul acestea zice eunucilor: „Câți or să păzească sabaturile Mele și or să le aleagă pe cele pe care Eu le aleg și or să țină de făgăduința Mea,

5. le voi da lor [să locuiască] în[tru] casa Mea și în zidul Meu [este] locul cel numit [τόπον ὀνομαστὸν], cel mai bun [decât] fii și fiice. Numele cel veșnic li-l voi da lor și [nimic] nu le va lipsi.

6. Iar celor străini, celor care se alipesc Domnului [pentru] a-I sluji Lui și [pentru] a iubi numele Domnului, [pentru] a-I fi Lui întru robi și roabe, și pe toți cei care păzesc sabaturile Mele [pentru] a nu le spurca și pe cei care țin de făgăduința Mea,

7. îi voi duce pe ei întru muntele cel sfânt al Meu [εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν Μου] și îi voi veseli pe ei în[tru] casa rugăciunii Mele [καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς Μου]. Arderile-de-tot [τὰ ὁλοκαυτώματα] ale lor și jertfele lor vor fi primite pe jertfelnicul Meu, căci casa Mea casa rugăciunii va

fi chemată tuturor neamurilor [ὁ γὰρ οἶκός Μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν]".

8. [Și] a zis Domnul, Cel care îi adună pe cei care au fost risipiți ai lui Israil, că: „Voi aduna adunare în[tru] el [συνάξω ἐπ᾽ αὐτὸν συναγωγήν]".

9. Veniți, toate fiarele cele sălbatice! Mâncați, toate fiarele dumbrăvii!

10. Vedeți că toți au fost orbiți [și] nu au cunoscut să gândească [οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι]! Toți câinii cei fără de glas nu vor putea a lătra [πάντες κύνες ἐνεοί οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν], visând culcușul [ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην], iubind să dormiteze [φιλοῦντες νυστάξαι].

11. Iar câinii cei fără de rușine [la] suflet [sunt] necunoscând îndestularea [καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονήν], și sunt răi [καί εἰσιν πονηροὶ], necunoscând înțelegerea [οὐκ εἰδότες σύνεσιν]. Toți în căile lor au urmat [πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν], fiecare după [voia] sa [ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ].

Capitolul 57

1. „Vedeți cum a pierit Cel Drept[209]! Și niciunul [nu] așteaptă [cu] inima [καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδία]. Și bărbații cei Drepți se ridică și niciunul [nu] se gândește la [aceasta][210]. Căci de la fața nedreptății a fost ridicat Cel Drept.

2. Îngroparea Sa va fi în pace [ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ Αὐτοῦ], [căci] a fost ridicat din mijloc[ul vostru].

3. Iar voi, fiii cei fărădelege, sămânța preacurvarilor și a curviei, apropiați-vă aici!

4. În[tru] cine v-ați desfătat? Și către cine ați deschis gura voastră? Și împotriva cui ați dezlănțuit [voi] limba voastră? Nu sunteți voi copiii pieirii, sămânța cea nelegiuită,

5. cei care se roagă la idoli sub pomii cei deși, înjunghiind pe copiii lor în văi, în mijlocul pietrelor?

6. Aceasta este partea ta, acesta este sorțul tău. [Căci] acestora[211] le-ai turnat turnări [κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς][212], acestora le-ai adus jertfe. Așadar [οὖν], nu voi fi urgisit [οὐκ ὀργισθήσομαι] [Mă voi urgisi] asupra acestora [ἐπὶ τούτοις][213]?

7. Acolo [ești] tu: pe muntele cel înalt și ridicat. Acolo [este] patul [tău], [acolo] ai suit jertfele [tale].

8. Și înapoia locurilor ușii tale ai pus pomenirile tale. Gândeai că, dacă ai să te îndepărtezi de Mine, ceva mai mult vei avea [πλεῖόν τι ἕξεις]. [De aceea,] i-ai iubit pe cei care dorm cu tine.

---

[209] Hristos Domnul.

[210] La propovăduirea Sfinților lui Dumnezeu.

[211] Idolilor.

[212] Turnările sunt jertfele de băutură aduse idolilor.

[213] Nu Mă voi umple de urgie împotriva lor?

9. Și ai înmulțit curvia ta cu ei și mulți i-ai făcut pe cei departe de tine[214]. Și bătrâni[215] ai trimis peste hotarele tale și te-ai întors și ai fost smerit până la Iad [καὶ ἐταπεινώθης ἕως Ἅδου].

10. [În] multele tale căi ai ostenit, dar nu ai zis: «Voi înceta, întărindu-mă [Domnul]». [Și pentru] că ai făcut acestea, pentru aceasta nu ai fost legat Mie [διὰ τοῦτο οὐ κατεδεήθης Μου].

11. Tu, de cine te-ai temut, [de acela] ai fost înfricoșat, și M-ai mințit, și nu ți-ai adus aminte de Mine, și nici [nu] M-ai luat pe mine întru minte[a ta] și nici întru inima ta? Iar Eu, pe tine văzându-te, [te] trec cu vederea, și [căci] de Mine nu te-ai temut.

12. Și Eu voi vesti dreptatea Mea și cele rele ale tale, care nu te vor folosi pe tine.

13. Când ai să strigi [către Mine], [relele tale] să te scoată pe tine din necazul tău! Căci pe aceștia, pe toți, vântul îi va lua și îi va purta viforul. Dar cei care se țin de Mine vor dobândi pământul [οἱ δὲ ἀντεχόμενοί Μου κτήσονται γῆν] și vor moșteni muntele cel sfânt al Meu [καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν Μου].

14. Și [aceștia] vor zice: «Curățiți căile de la fața Lui!». Și ridicați ghimpii din calea poporului Meu!”.

15. [Căci] acestea zice Domnul Cel Preaînalt, Cel [care] în[tre] cei înalți locuiește [în] veac, Cel Sfânt în[tru] cei Sfinți – [Iar] numele Său [este] Domnul Cel Preaînalt, în cei Sfinți odihnindu-Se [ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος] și celor împuținați la suflet dându-le îndelungă-răbdare [καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν] și dându-le viață celor care au fost zdrobiți [cu] inima – :

16. „Nu întru [în] veac Mă voi răzbuna pe voi

---

[214] Ai avut relații cu mulți păgâni.

[215] Cu sensul de soli ai lui Israil către popoarele păgâne.

și nici [nu] voi fi urgisit vouă [nu Mă voi urgisi pe voi] pururea. Căci duhul [omului] de la Mine va ieși [πνεῦμα γὰρ παρ᾽ Ἐμοῦ ἐξελεύσεται] și suflarea toată Eu am făcut-o [καὶ πνοὴν πᾶσαν Ἐγὼ ἐποίησα].

17. Pentru un anume mic păcat M-am mâhnit pe el și l-am lovit pe el și Mi-am întors fața Mea de la el. Și [pentru aceasta] el a fost mâhnit și a mers întristat în[tru] căile sale.

18. [Iar Eu] căile sale le-am văzut și l-am vindecat pe el și l-am mângâiat pe el și i-am dat lui mângâierea cea adevărată,

19. pace peste pace fiind celor [care sunt] departe și celor [care sunt] aproape". Și a zis Domnul: „Îi voi vindeca pe ei.

20. Iar cei nedrepți astfel vor fi aruncați de către valuri și nu vor putea să se odihnească,

21. [căci] nu le este a se bucura celor neevlavioși", a zis Domnul Dumnezeu.

Capitolul 58

1. „Strigă cu tărie și nu ai să cruți! Ca trâmbița înalță glasul tău și vestește poporului Meu păcatele lor și casei lui Iacov fărădelegile lor!

2. Pe mine din zi [în] zi Mă caută și poftesc să cunoască căile Mele. Ca poporul făcând dreptatea și judecata Dumnezeului lor nepărăsind, Îmi cer acum judecata cea dreaptă și poftesc a se apropia lui Dumnezeu,

3. zicând: «Ce [ne este nouă], că am postit și nu ai văzut, ne-am smerit sufletele noastre și nu ai cunoscut?». Căci în zilele posturilor voastre aflați voile voastre[216] și pe toți cei de sub mâinile voastre îi împungeți[217].

4. Dacă postiți întru judecăți și certuri și îl bateți [cu] pumnii pe cel smerit, pentru ce [atunci] Îmi postiți Mie, ca astăzi să aud în[tru] strigare glasul vostru?

5. [Căci] nu acest post l-am ales și [nici] ziua [aceasta pentru] a-și smeri omul sufletul său. Și nici dacă ai să apleci ca un belciug gâtul tău, iar pânză de sac și cenușă are să aștearnă dedesubtul [său], nici astfel [nu îl] veți chema [pe acesta] <postul cel primit>.

6. Nu acest post l-am ales Eu”, zice Domnul, „ci dezleagă toată legătura nedreptății! Dezleagă nodurile învoielilor celor cu forța! Trimite-i pe cei asupriți în[tru] eliberare și tot înscrisul cel nedrept rupe-l!

7. Frânge celui flămând pâinea ta și pe cei săraci, pe cei fără de casă [ἀστέγους], adu-i întru casa ta!

---

[216] Când postiți vă faceți voile voastre și nu voia Mea. De aceea nu vă ascult pe voi.

[217] Îi chinuiți în chip și fel.

Dacă ai să-l vezi gol, îmbracă-l! Iar pe casnicii seminței tale nu îi vei trece cu vederea.

8. Atunci va fi izbucnit [va izbucni] de devreme lumina ta, iar vindecările tale repede va [vor] răsări. Și dreptatea ta va merge înaintea ta [καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου], iar slava lui Dumnezeu te va înveșmânta pe tine [καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε].

9. Atunci vei striga și Dumnezeu te va auzi pe tine. Încă grăind tu, [El] va zice: «Iată, de față sunt!». Dacă ai să iei de la tine[218] legătura și întinderea mâinii și cuvântul de cârtire

10 și ai să-i dai pâine, din sufletul tău, celui flămând și ai să saturi suflet smerit, atunci va răsări în[tru] întuneric lumina ta, iar întunericul tău [va fi] ca amiaza [καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία].

11. Și Dumnezeul tău va fi cu tine pururea și vei fi săturat precum poftește sufletul tău. Și oasele tale va fi îngrășat [vor fi îngrășate] și va fi [vor fi] ca grădina îmbătându-se [κῆπος μεθύων] și ca izvorul pe care nu l-a părăsit apa. Iar oasele tale ca iarba va [vor] răsări și va fi îngrășat [vor fi îngrășate] și vor moșteni neamurile neamurilor.

12. Și îți vor fi zidite ție pustiurile cele veșnice și îți va fi ție [îți vor fi ție] temeliile cele veșnice ale neamurilor neamurilor. Și vei fi chemat <ziditorul de ziduri> și pe cărările [tale] cele din mijloc le vei părăsi.

13. Dacă ai să întorci piciorul tău de la sabaturi, [pentru] a nu face voile tale în ziua cea sfântă, și vei chema sabaturile <cele delicate> și <cele sfinte> ale Dumnezeului tău, [și dacă] nu vei ridica piciorul tău în[tru] lucru și nici [nu] vei grăi, din gura ta, cuvânt în[tru] urgie,

---

[218] Dacă ai să înlături.

14. și vei fi nădăjduind în Domnul, atunci [El] te va sui pe tine la cele bune ale pământului și te va hrăni pe tine cu îmbucături [din] moștenirea lui Iacov, a tatălui tău", căci gura Domnului a grăit acestea.

Capitolul 59

1. [Oare] nu poate mâna Domnului să mântuie? Sau s-a îngreuiat urechea Lui [ca] să nu asculte?

2. Însă păcatele voastre or să despartă [διιστῶσιν] între voi și Dumnezeu, iar pentru păcatele voastre Și-a întors fața Sa de la voi [ca] să nu [vă] miluiască.

3. Căci mâinile voastre au fost murdărite [cu] sânge și degetele voastre [au fost] în[tru] păcate. Iar buzele voastre a[u] grăit fărădelege și limba voastră cugetă nedreptate.

4. Nimeni [nu] grăiește cele drepte și nici [nu] este judecata cea adevărată. [Oamenii] au nădăjduit în[tru] cele deșarte și grăiesc cele deșarte, că[ci] zămislesc durerea și nasc fărădelegea.

5. Ouăle aspidelor [ἀσπίδων] au spart și pe catarg pânza păianjenului o țes, iar cel care va să mănânce ouălele lor, zdrobind [vârful] cel de vânt slab [οὔριον] [al catargului], va afla în el și vasiliscul [βασιλίσκος].

6. Catargul lor nu va fi întru veșmânt și nici nu or să se îmbrace din lucrurile lor [οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν], căci lucrurile lor [sunt] lucrurile fărădelegii [τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας],

7. iar picioarele lor spre răutate aleargă, grăbiți [fiind] să verse sânge. Și gândurile lor [sunt] gândurile cele nebunești [διαλογισμοὶ ἀφρόνων], pieirea și nefericirea [fiind] în[tru] căile lor.

8. Și calea păcii nu au cunoscut-o și nu este judecata în[tru] căile lor, căci cărările lor au fost stricate [s-au stricat], [cele] pe care [ei] umblă, și nu au cunoscut pacea.

9. Pentru aceasta s-a depărtat judecata de la ei și nu are să-i apuce pe ei dreptatea. Răbdând ei lumina

[ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς], li s-a făcut lor întunericul [ἐγένετο αὐτοῖς σκότος], [iar] așteptând ivirea zorilor [μείναντες αὐγὴν], în vreme rea au umblat [ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν].

10. Vor pipăi zidul ca cei orbi și ca nefiind ochii vor pipăi. Și vor cădea la amiază ca la miezul nopții, ca murind. Vor geme

11. ca ursul și ca porumbița împreună vor merge. [Noi] am așteptat judecată și nu este mântuirea [noastră], [căci] departe s-a depărtat de noi [μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ᾽ ἡμῶν].

12. Căci multă [este] fărădelegea noastră înaintea Ta și păcatele noastre ni s-au împotrivit nouă [καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν]. Căci fărădelegile noastre [sunt] în[tru] noi [αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν] și nedreptățile noastre le-am cunoscut.

13. Am fost neevlavioși și am mințit și ne-am depărtat dinapoia Dumnezeului nostru [καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν]. Am grăit cele nedrepte și n-am ascultat, am zămislit din inimile noastre și am gândit cuvintele cele nedrepte.

14. Și am depărtat îndărăt judecata și dreptatea departe s-a depărtat. Că[ci] adevărul a fost mistuit [s-a mistuit] în[tru] căile lor [ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια] și prin calea cea dreaptă nu puteau să treacă.

15. Și adevărul a fost ridicat și și-au mutat mintea [lor de la] a înțelege. Și Domnul a văzut [aceasta] și nu I-a plăcut Lui [ce au făcut], că[ci] nu era judecata.

16. Și [El] a văzut și nu era om. Și a cugetat și nu era cel care va ajuta. Și i-a apărat pe ei [cu] brațul Său și [cu] milostenia [Sa] [i-]a întărit [pe ei].

17. Și S-a îmbrăcat [cu] dreptatea ca și [cu] o platoșă și Și-a pus casca mântuirii pe cap și S-a îmbrăcat [cu] veșmântul răzbunării și [cu] mantia [Sa]

18. ca răsplătind răsplătire [și] ocară celor potrivnici.

19. Și vor fi temători [se vor teme] cei de la apus [de] numele Domnului și cei de la răsăriturile soarelui [de] numele cel slăvit [al Său], căci va veni ca râul cel aprig urgia de la Domnul [ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου], va veni cu mânie [ἥξει μετὰ θυμοῦ][219].

20. „Și va veni pentru Sion Cel care izbăvește și va întoarce neevlaviile de la Iacov.

21. Și aceasta le este lor făgăduința cea de la Mine:", a zis Domnul, „Duhul Meu [Πνεῦμα τὸ Ἐμόν], Care este în[tru] tine [Ὅ ἐστιν ἐπὶ σοί], și cuvintele [Mele], pe care le-am dat întru gura ta. [Și acestea] nu are [or] să se sfârșească din gura ta și din gura seminței tale". Căci a zis Domnul: „[Și acestea se vor face] de acum și întru veac".

[219] Căci El Își va arăta mânia Lui.

Capitolul 60

1. „Luminează-te, luminează-te, Ierusalimul[e], căci vine lumina ta și slava Domnului în[tru] tine a răsărit [καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν]!

2. Iată, întunericul și negura va [vor] acoperi pământul pe[ste] neamuri, iar în[tru] tine va fi arătat [Se va arăta] Domnul, iar slava Lui în[tru] tine va fi văzută [καὶ ἡ δόξα Αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται]!

3. Și vor merge împărații în[tru] lumina ta, iar neamurile în[tru] strălucirea ta[220].

4. Ridică împrejur ochii tăi și vezi-i adunați pe copiii tăi! Iată, au venit toți fiii tăi de departe și fiicele tale peste umeri vor fi ridicate!

5. Atunci vei vedea și vei fi înfricoșat și te vei uimi [cu] inima [καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ][221], că[ci] se va schimba întru tine avuția mării și a neamurilor și a popoarelor. Și îți vor veni ție

6. cirezile de cămile [ἀγέλαι καμήλων] și te vor acoperi pe tine cămilele Madiamului [Μαδιάμ] și ale Ghefaului [Γαιφα]. Toți din Saba [Σαβα] vor veni aducând aur, [dar] și tămâie vor aduce, și mântuirea Domnului vor binevesti [καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται].

7. Și toate oile Chidarului [Κηδαρ] îți vor fi adunate ție și berbecii Naveotului [Ναβαιωθ] îți vor veni ție și vor fi aduse cele primite pe jertfelnicul Meu și casa rugăciunii Mele va fi slăvită [καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς Μου δοξασθήσεται][222].

---

[220] Pentru că lumina și strălucirea Bisericii sunt ale lui Dumnezeu, izvorâte din El.

[221] Vei avea vederi dumnezeiești, extatice.

[222] Căci Biserica e casa rugăciunii către Dumnezeu.

8. [Și] cine [sunt] aceștia, [care] ca norii zboară și ca porumbițele cu pui?

9. Pe Mine insulele M-au răbdat, iar corăbiile Tarsisului [Θαρσις] [au fost] în[tru] cele dintâi [ca] să ducă pe copiii tăi departe, și argintul și aurul împreună cu ei. [Dar] pentru numele Domnului Cel Sfânt și pentru Cel Sfânt al lui Israil a fi [este] slăvit[223].

10. Și vor zidi cei de alt neam zidurile tale și împărații lor îți vor ajuta ție, căci pentru urgia Mea te-am lovit pe tine [διὰ γὰρ ὀργήν Μου ἐπάταξά σε] și pentru milă te-am iubit pe tine [καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε].

11. Și vor fi deschise porțile tale pururea, [căci] ziua și noaptea nu vor fi închise, [ca] să aducă către tine puterea neamurilor și pe împărați aducându-i.

12. Căci neamurile și împărații care nu îți vor sluji ție vor pieri și neamurile [cu] pustiire vor fi pustiite [καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται].

13. Și slava Libanosului către tine va veni [cu] chiparos, [cu] pin și [cu] cedru, [ca] împreună să slăvească locul cel sfânt al Meu.

14. Și vor veni către tine, temându-se, fiii celor care te-au smerit pe tine și te-au întărâtat pe tine. Și vei fi chemată[224] «cetatea Domnului [πόλις Κυρίου], Sionul cel sfânt al lui Israil [Σιων ἁγίου Ισραηλ]».

15. Pentru ca [că] să te faci [te-ai făcut] pe tine părăsită și urâtă și nu era cel care ajută [să-ți ajute ție]. [De aceea] și [Eu] te voi pune pe tine [întru] bucuria cea veșnică [καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον], [întru] veselia neamurilor neamurilor [εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς].

16. Și vei suge laptele neamurilor [καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν] și avuția împăraților vei mânca. Și vei

---

[223] Se referă la poporul lui Israil.

[224] Cu referire la cetatea Ierusalimului.

cunoaște că Eu [sunt] Domnul, Cel care te mântuie pe tine și Cel care te izbăvește pe tine, Dumnezeul lui Israil.

17. Și în loc de aramă îți voi aduce ție aur, iar în loc de fier îți voi aduce ție argint, iar în loc de lemne îți voi aduce ție aramă, iar în loc de pietre [îți voi aduce ție] fier. Și îi voi da pe stăpânitorii tăi în[tru] pace și pe supraveghetorii [τοὺς ἐπισκόπους] tăi în-[tru] dreptate.

18. Și încă nu va [mai] fi auzită nedreptatea în[tru] pământul tău și nici pieirea și nici nefericirea în[tru] hotarele tale, ci zidurile tale va fi chemată [vor fi chemate] «mântuirea», iar porțile tale «înscrierea[225] [γλύμμα]».

19. Și nu îți va fi ție soarele întru lumina zilei și nici răsăritul lunii [nu] îți va lumina ție noaptea, ci Domnul îți va fi ție lumina cea veșnică [ἀλλ᾽ ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον] și Dumnezeu [va fi] slava ta [καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου].

20. Căci soarele nu îți va apune ție și [nici] luna nu îți va lipsi ție, căci Domnul îți va fi ție lumina cea veșnică și vor fi împlinite [se vor împlini[226]] zilele plângerii tale.

21. Și tot poporul tău [va fi] drept și prin veac vor moșteni pământul, păzind planta [φυλάσσων τὸ φύτευμα], lucrurile mâinilor Sale întru slavă [ἔργα χειρῶν Αὐτοῦ εἰς δόξαν].

22. Cel împuținat va fi întru mii și cel mai mic întru neamul cel mare. [Pentru că] Eu, Domnul, după [ceva] vreme, îi voi aduna pe ei.

---

[225] Inscripția.

[226] Cu sensul de *se vor sfârși*.

Capitolul 61

1. Duhul Domnului [este] în[tru] Mine [Πνεῦμα Κυρίου ἐπ᾽ Ἐμέ], pentru care M-a uns pe Mine să le binevestesc celor săraci, M-a trimis pe Mine să-i vindec pe cei zdrobiți [cu] inima, să propovăduiesc celor robiți iertarea și celor orbi vederea,

2. să chem anul cel primit al Domnului și ziua de răsplătire [și] să-i mângâi pe toți cei care plâng.

3. Să li se dea celor care plâng, în loc de cenușă, slava Sionului, [să li se dea] ungerea veseliei celor care plâng, [să li se dea] veșmântul slavei în loc de duhul neîngrijirii [πνεύματος ἀκηδίας][227] și [astfel] vor fi chemate [se vor chema] neamurile dreptății [și] planta Domnului întru slavă.

4. Și vor zidi pustiurile cele veșnice, pe cele pustiite mai înainte le vor ridica, și vor înnoi cetățile cele pustii, pe cele pustiite întru neamuri.

5. Și vor veni cei de alte neamuri păstorind oile tale și cei străini [vor fi] plugari și vieri [la tine].

6. Iar voi veți fi chemați preoții Domnului [ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε] [și] liturghisitorii/ slujitorii lui Dumnezeu [λειτουργοὶ Θεοῦ]. Tăria neamurilor veți mânca și în[tru] avuția lor veți fi minunați [vă veți minuna].

7. Astfel, de a doua [pentru a doua oară] vor moșteni pământul și veselia cea veșnică [va fi] peste capul lor.

8. Căci Eu sunt Domnul, Cel care iubesc dreptatea și urăsc prăzile din nedreptate. Și voi da celor

---

[227] Al apatiei, al delăsării, al indiferenței față de cele bune.

Drepți truda lor și făgăduința cea veșnică le-o voi rândui lor [καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς].

9. Și va fi cunoscută în[tre] neamuri sămânța lor, iar pe urmașii lor tot cel care îi vede [îi va vedea] pe ei îi va cunoaște pe ei, [pentru] că ei sunt sămânța binecuvântată de către Dumnezeu [ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ]

10. și [cu] veselie vor fi veseliți [se vor veseli] în[tru] Domnul [καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον]. Să se bucure sufletul Meu în[tru] Domnul [ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή Μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ], căci M-a îmbrăcat pe Mine [cu] veșmântul mântuirii [ἐνέδυσεν γάρ Με ἱμάτιον σωτηρίου] și [cu] hitonul veseliei [καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης], ca mirelui mi-a pus mie mitră [ὡς νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν] și ca pe mireasă M-a împodobit pe Mine [cu] podoabă [καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέν Με κόσμῳ]!

11. Și ca pământul crescând floarea sa și ca grădina [rodind] semințele sale, așa va răsări Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor neamurilor.

Capitolul 62

1. Pentru Sion nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi părăsi, până când are să iasă ca lumina dreptatea Mea, iar mântuirea Mea ca făclia va fi arsă [va arde].

2. Și vor vedea neamurile dreptatea ta și împărații slava ta și te va chema pe tine numele tău cel nou, pe care Domnul îl va numi pe el.

3. Și vei fi cununa frumuseții [στέφανος κάλλους] în mâna Domnului și diadema împărăției [διάδημα βασιλείας] în mâna Dumnezeului tău.

4. Și nu vei mai fi chemată «părăsită» și pământul tău nu va [mai] fi chemat «pustiu», căci ție [tu] vei fi chemată «voia Mea» și pământului tău [i se va spune] «lumea locuită [οἰκουμένη]».

5. Și ca și [când] trăiesc [ar trăi] împreună tânărul [cu] fecioara, așa vor locui fiii tăi împreună cu tine. Și va fi [în] ce chip va fi veselit [se va veseli] mirele cu mireasa, așa va fi veselit [Se va veseli] Domnul în[tru] tine.

6. Și pe zidurile tale, Ierusalimule, am pus străjeri toată ziua și toată noaptea, care până la sfârșit nu vor tăcea pomenindu-L pe Domnul.

7. Căci nu este [nimeni] asemenea [cu] voi, dacă ai să te îndrepți și dacă ai să faci, Ierusalim[ule], fală [ἀγαυρίαμα] pe pământ.

8. Domnul S-a jurat asupra dreptei Sale și asupra tăriei brațului Său[, zicând]: «Dacă încă voi da [Nu voi da încă] grâul tău și mâncărurile tale vrăjmașilor tăi și dacă încă vor bea [încă nu vor bea] fiii cei străini vinul tău, spre care te-ai ostenit,

9. ci decât [numai] cei care le adună le vor mânca pe ele și Îl vor lăuda pe Domnul, și cei care le adună

le vor bea pe ele în locașurile cele sfinte ale Mele [ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς ἁγίαις Μου]».

10. Mergeți prin porțile Mele și faceți cale poporului Meu și pietrele cele din cale lepădați-le! Scoateți semn întru neamuri [ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη]!

11. Căci, iată, Domnul [S-]a făcut auzit până la marginea pământului! Ziceți fiicei Sionului: «Iată, Mântuitorul îți vine ție [σοι ὁ Σωτὴρ παραγίνεται], având plata Sa și lucrul [Său] înaintea feței Sale!».

12. Și îl va chema pe el «poporul cel sfânt [λαὸν ἅγιον], răscumpărat de către Domnul [λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου]», iar tu vei fi chemată «cetatea căutată [ἐπιζητουμένη πόλις]» și nu «părăsită».

Capitolul 63

1. Cine [este] Acesta [τίς Οὗτος], Cel care vine din Edom [ὁ παραγινόμενος ἐξ Εδωμ], [iar] roșeața veșmintelor [Sale este] din Vosor [ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσορ]? Așa [este] Cel frumos în roba puterii [Sale și El zice] cu tărie: «Eu grăiesc dreptatea și judecata mântuirii».

2. Pentru ce [sunt] veșmintele Tale roșii și îmbrăcămințile Tale ca din teascul cel călcat?

3. Plin, călcat, iar [dintre] neamuri nu este om împreună cu Mine. Și i-am călcat pe ei în[tru] mânie și i-am zdrobit pe ei ca pe pământ și au coborât sângele lor întru pământ.

4. Căci ziua răsplătirii a venit peste ei și anul răscumpărării este de față.

5. Și am privit și [de la] nimeni [nu venea] ajutorul, și am priceput și nimeni [nu] ajuta. Și i-a izbăvit pe ei brațul Meu și mânia Mea a stat peste [ei].

6. Și i-am călcat pe ei [întru] urgia Mea și am coborât sângele lor întru pământ.

7. Mila Domnului am pomenit-o, virtuțile Domnului în[tru] toate", cărora Domnul nouă ni le răsplătește. Domnul [este] Judecătorul cel bun al casei lui Israil. [Și El] aduce peste noi după mila Sa și după mulțimea dreptății Sale.

8. Și [El] a zis: „Nu [este] poporul Meu! [Dar] copiii [lor] nu or să fie lepădați". Și [El li] S-a făcut lor întru mântuire [καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν].

9. Din tot necazul, nu bătrânul, nici Îngerul, ci Însuși Domnul i-a mântuit pe ei, pentru că i-a iubit pe ei și i-a miluit pe ei. El i-a răscumpărat pe ei și i-a ridicat pe ei și i-a înălțat pe ei [în] toate zilele veacului.

10. Dar ei [nu] L-au ascultat și L-au întărâtat pe Duhul Cel Sfânt al Său [καὶ παρώξυναν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ]. Și [Domnul] li s-a întors lor întru vrăjmășie și El i-a războit pe ei

11. și a pomenit zilele cele veșnice [καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων]. [Unde este] Cel care L-a suit de pe pământ pe Păstorul oilor? Unde este Cel care a pus în[tru] ei pe Duhul Cel Sfânt?

12. [Unde este] Cel care l-a dus [cu] dreapta [Sa] pe Moisis? [Unde este] brațul slavei Sale? [El] a întărit apa de la fața Sa, [ca] să-I facă Lui nume veșnic.

13. I-a dus pe ei prin abis, ca pe un cal prin pustie, și nu au ostenit,

14. și ca dobitoacele prin câmpie. S-a coborât Duhul de la Domnul [κατέβη Πνεῦμα παρὰ Κυρίου] și i-a povățuit pe ei. Așa l-ai adus pe poporul Tău, [ca] să-Ți faci Ție numele slavei [ποιῆσαι Σεαυτῷ ὄνομα δόξης].

15. Întoarce-Te din cer și vezi din casa cea sfântă a Ta și a slavei [Tale]! Unde este [sunt] râvna Ta și tăria Ta? Unde este mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale, că ne-ai răbdat pe noi?

16. Căci Tu ești Tatăl nostru [Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Πατήρ]. Că[ci] Avraam nu ne-a cunoscut pe noi și Israil nu ne-a recunoscut pe noi, dar Tu, Doamne, [ești] Tatăl nostru [Πατὴρ ἡμῶν]. Izbăvește-ne pe noi, [căci] dintru început numele Tău este în[tru] noi!

17. De ce ne-ai rătăcit pe noi, Doamne, dintru calea Ta [și] ne-ai învârtoșat inimile noastre, [pentru] a nu ne teme de Tine? Întoarce-Te pentru robii Tăi, pentru semințiile moștenirii Tale,

18. ca cel puțin să moștenim muntele cel sfânt al Tău, [căci] cei potrivnici ai noștri au călcat sfințirea Ta!

19. [Și așa] ne-am făcut ca dintru început, când nu ne stăpâneai pe noi și nici [nu] a fost [era] chemat numele Tău în[tru] noi. Dacă ai să deschizi cerul, [cu]tremurul de la Tine va apuca munții și vor fi topiți [se vor topi].

Capitolul 64

1. [Se vor topi] ca ceara [ce] se topește de foc și focul îi va arde pe cei potrivnici. Și numele Domnului va fi arătat în[tru] cei potrivnici [și] de la fața Ta vor fi tulburate neamurile.

2. Când ai să le faci pe cele slăvite, [cu]tremurul de la Tine va apuca munții.

3. Din veac nu am auzit și nici ochii noștri [nu] au văzut [alt] dumnezeu afară de Tine și de lucrurile Tale, pe care le vei face celor care răbdă mila [ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον] [Ta].

4. Căci [El] va întâmpina celor care fac [fapta] cea dreaptă și de căile Tale își vor fi adus aminte. Iată, Tu Te-ai urgisit și noi am păcătuit, pentru aceasta ne-am rătăcit!

5. Și noi toți ne-am făcut ca cei necurați, precum cârpa lepădată[228] [este] toată dreptatea noastră [ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν]. Și am căzut ca frunzele pentru fărădelegile noastre, [și] astfel vântul ne va purta pe noi.

6. Și nu este cel care cheamă numele Tău și [nici] cel care și-a adus aminte să ia partea Ta, că[ci] Ți-ai întors fața Ta de la noi și ne-ai dat pe noi pentru păcatele noastre.

7. Și acum, Doamne, Tatăl nostru [ești] Tu, iar noi [suntem] tină, toți lucrul mâinilor Tale.

8. Nu te urgisi [asupra] noastră foarte [μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα] și să nu pomenești la vreme

---

[228] *Cf.* A. Bailly, *Dictionnaire Grec-Français*, une édition revue par L. Séchan et P. Chantraine, Ed. Hachette, Paris, 2000, p. 225, ἀποκάθημαι se referă la cârpa folosită de femei în perioada menstruală.

păcatele noastre [καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν]! Și acum privește, că poporul Tău [suntem] noi toți!

9. Cetatea cea sfântă a Ta a fost făcută pustie, Sionul ca pustiul a fost făcut [și] Ierusalimul întru blestem.

10. Casa cea sfântă a noastră – și [în care era] slava care i-a binecuvântat pe părinții noștri – a fost arsă în foc și toate cele slăvite a[u] căzut împreună.

11. Și în[tru] toate acestea ai răbdat [καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου], Doamne [Κύριε], și ai tăcut [καὶ ἐσιώπησας] și ne-ai smerit pe noi foarte [καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα].

Capitolul 65

1. „Arătat M-am făcut celor [ce] pe Mine nu Mă caută, M-am aflat celor [ce] pe Mine nu mă întreabă. Am zis: «Iată, [Eu] sunt!» neamului care nu au chemat numele Meu.

2. Întins-am mâinile Mele toată ziua către popor neascultător și împotrivitor, care nu au mers [în] calea cea adevărată, ci după păcatele lor.

3. Poporul acesta, care pururea Mă întărâtă pe Mine înaintea Mea, aceștia jertfesc în grădini și tămâiază pe lespezile demonilor [καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις], care nu este [ἃ οὐκ ἔστιν] [sunt] [dumnezei].

4. Și în morminte și în peșteri dorm pentru vise [καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι᾽ ἐνύπνια], care mănâncă cărnurile cele de porc și zeama jertfelor, pângărite [fiind] toate vasele lor.

5. [Sunt] cei care zic: «[Stai] departe de mine, să nu te apropii de mine, că[ci] curat sunt[!]». Acesta [este] fumul mâniei Mele, [iar] focul arde în[tru] el [în] toate zilele.

6. Iată, a fost scris înaintea Mea: «Nu voi tăcea, până ce [nu] am să răsplătesc întru sânul lor

7. păcatele lor și ale părinților lor»”, zice Domnul, „«care au tămâiat pe munți și pe dealuri [și] M-au ocărât pe Mine! Le voi da lucrurile lor întru sânul lor»”.

8. Așa zice Domnul: „[În] ce chip va fi aflat bobul de strugure în ciorchine și vor zice: «Să nu-l strici pe el, că binecuvântarea Domnului este în[tru] el[!]», așa voi face pentru cel care Îmi slujește Mie, [căci] pentru

acela nu am să îi pierd pe toți [τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας].

9. Și voi scoate sămânța cea din Iacov și pe cea din Iudas și [aceasta] va moșteni muntele cel sfânt al Meu. Și îl vor moșteni cei aleși ai Mei și robii Mei și vor locui acolo.

10. Și vor fi în dumbravă locașurile turmelor și valea lui Ahor [Αχωρ] în[tru] odihna cirezilor poporului Meu, care M-au căutat pe Mine.

11. Iar voi, cei care M-ați părăsit pe Mine și ați uitat muntele cel sfânt al Meu și care pregătiți demonului masă [καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν] și împliniți norocului amestec[229] [καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα],

12. Eu vă voi da pe voi întru sabie [și] toți în[tru] înjunghiere veți cădea. Că[ci] v-am chemat pe voi și nu ați ascultat, am grăit și ați refuzat să ascultați și ați făcut [lucrul] cel rău înaintea Mea și pe care nu le voiam le-ați ales”.

13. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, cei care Îmi slujesc Mie vor mânca, iar voi veți flămânzi! Iată, cei care Îmi slujesc Mie vor bea, iar voi veți înseta! Iată, cei care Îmi slujesc Mie vor fi veseliți, iar voi veți fi rușinați!

14. Iată, cei care Îmi slujesc Mie se vor bucura în[tru] veselie, iar voi veți striga pentru durerea inimii voastre [ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν] și de zdrobirea duhului vă veți văieta [καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὀλολύξετε].

15. Căci veți părăsi numele vostru întru săturarea celor aleși ai Mei și pe voi vă va omorî Domnul, iar [asupra] celor care Îi slujesc Lui va fi chemat numele cel nou[230],

---

[229] Jertfă de băutură.

[230] Numele de *creștin*.

16. care va fi binecuvântat pe pământ. Căci Îl vor binecuvânta pe Dumnezeul Cel adevărat, iar cei care se jură [se vor jura] pe pământ, se vor jura pe Dumnezeul Cel adevărat. Căci vor uita necazul lor cel dintâi și [acela] nu li se va [mai] sui la inima lor [καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν].

17. Căci va fi [vor fi] cerul cel nou și pământul cel nou [ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινή] și nu or să își mai aducă aminte de cele dintâi și nici nu or să [mai] vină [acelea] în inima lor,

18. ci veselie și bucurie vor afla în[tru] ea[231]. Că[ci], iată, Eu fac Ierusalimului bucurie și poporului Meu veselie!

19. Și Mă voi bucura în[tru] Ierusalim și voi fi veselit [Mă voi veseli] în[tru] poporul Meu și nu are să se mai audă în el glasul plângerii și nici glasul strigării.

20. Și nu are să mai fie acolo cel înainte de vreme [ἄωρος][232] și [nici] bătrânul care nu își va umple vremea lui. Căci va fi cel tânăr de 100 de ani, iar cel păcătos murind de 100 de ani și blestemat va fi.

21. Și vor zidi case și ei le vor locui, și vor sădi vii și ei vor mânca roadele lor.

22. Și nu vor zidi și alții vor locui, și [nici] nu vor sădi și alții vor mânca, căci după zilele pomului vieții vor fi zilele poporului Meu [ατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ Μου] [și] lucrurile ostenelilor lor se vor învechi [τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν][233].

23. Iar cei aleși ai Mei nu se vor osteni întru deșert și nici nu vor face copii întru blestem, că[ci]

---

[231] În inima lor. E vorba despre starea dumnezeiască pe care o vor trăi Sfinții în Împărăția lui Dumnezeu.

[232] Cel născut prematur.

[233] Se vor înveșnici. Pentru că se referă la ostenelile ascetice ale Sfinților.

sămânța este binecuvântată de către Dumnezeu și cei [care sunt] urmași ai lor împreună cu ei vor fi[234].

24. Și va fi [aceasta: că] mai înainte să strige ei [καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς], Eu îi voi auzi pe ei [Ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν] [și,] încă grăind ei, [Eu] voi zice: «Ce este?».

25. Atunci lupii și mieii vor fi păscuți împreună și leul ca boul va mânca paie, iar șarpele [va mânca] pământ ca pâine. Nu vor face nedreptăți și nici nu vor strica în muntele cel sfânt al Meu", zice Domnul.

[234] În Împărăția lui Dumnezeu.

Capitolul 66

1. Așa zice Domnul: „Cerul [Îmi este] Mie tronul, iar pământul [Îmi este Mie] scăunelul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi Mie sau ce fel de loc al odihnei Mele?

2. Căci pe toate acestea le-a făcut mâna Mea și ale Mele este [sunt] toate acestea", zice Domnul. „Și peste care voi privi, decât numai peste cel smerit și liniștit și tremurând [la] cuvintele Mele [τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους Μου]?

3. Iar cel fărădelege, cel care Îmi jertfește Mie un vițel, [este] ca cel care jertfește un câine. Iar cel care [Îmi] aduce făină bună de grâu [drept jertfă] [este] ca sângele de porc. [Iar] cel care [Îmi] aduce tămâie întru pomenire [este] ca cel care blasfemiază. Că[ci] aceștia și-au ales căile lor și urâciunile lor [καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν], pe care sufletul lor l[e]-a voit [ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν].

4. Și Eu voi alege batjocurile lor și păcatele le voi răsplăti lor. Că[ci] i-am chemat pe ei și nu M-au ascultat, le-am grăit și nu M-au auzit și au făcut [lucrul] cel rău înaintea Mea, și pe care [Eu] nu le doream, [ei] le-au ales".

5. Ascultați cuvântul Domnului, cei care tremură [tremurați] [la] cuvântul Lui! Ziceți: „Frații noștri" celor care ne urăsc pe noi și care nu ne pot suferi! Pentru ca numele Domnului să se slăvească și să se arate în[tru] veselia lor [și astfel] aceia vor fi rușinați.

6. Glasul strigării [vine] din cetate, glasul [vine] din templu. [Acesta este] glasul Domnului răsplătind răsplătire celor care stau împotrivă.

7. [Mai] înainte [ca] să aibă chinurile nașterii [ca] să nască [πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν], [mai] înainte

[ca] să vină osteneala durerilor nașterii [πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων], a fugit departe și a născut bărbat [ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν][235].

8. Cine a auzit un astfel [de lucru]? Și cine a [mai] văzut așa [ceva până acum]? [Oare], cu adevărat, pământul avea dureri ale nașterii într-o zi sau și neamul a fost născut deodată? Că avea dureri ale nașterii și Sionul și-a născut copiii săi.

9. „Iar Eu am dat așteptarea aceasta [τὴν προσδοκίαν ταύτην] și [tu] nu ai pomenit de Mine", a zis Domnul. „Iată, nu [sunt] Eu Cel care nasc și pe stearpă am făcut-o?", a zis Dumnezeu.

10. Veselește-te, Ierusalimul[e], și prăznuiți în-[tru] acesta toți cei care îl iubiți pe el! Bucurați-vă [cu] bucurie toți câți plângeți în el!

11. Pentru ca să sugeți și să vă săturați de la sânul mângâierii sale [ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς]. Pentru ca, sugând, să vă desfătați de la intrarea slavei sale [ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς].

12. Că[ci] acestea zice Domnul: „Iată, Eu Mă abat întru ei ca râul păcii [ἰδοὺ Ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης] și ca pâraiele înecând slava neamurilor [καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν]! Copiii lor pe umeri vor fi ridicați și pe genunchi vor fi mângâiați.

13. Căci precum cineva va fi mângâiat de mama [lui], așa și Eu vă voi mângâia pe voi și în Ierusalim veți fi mângâiați [καὶ ἐν Ιερουσαλημ παρακληθήσεσθε]".

14. Și veți vedea și se va bucura inima voastră și oasele voastre ca iarba va [vor] crește și va fi cunoscută mâna Domnului celor care I se închină Lui [καὶ

[235] Prunc de parte bărbătească.

γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς σεβομένοις Αὐτόν] și îi va ameninţa pe cei care sunt neascultători.

15. Căci, iată, Domnul ca focul va veni și ca viforul [vor fi] carele Sale [ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα Αὐτοῦ]! [Ca] să răsplătească răzbunare în mânie [ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν] și respingere în văpaia focului [καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ πυρός].

16. Căci în focul Domnului va fi judecat tot pământul [ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ] și în sabia Lui tot trupul [καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ], [iar] răniții cei mulți vor fi de la Domnul [πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου].

17. „Cei care se spală și se curăţesc întru grădini și în curți, mâncând carne de porc și urâciuni, chiar acum, deodată, vor fi nimiciți”, a zis Domnul.

18. „Iar Eu faptele lor și gândurile lor le cunosc. [Și Eu] vin să adun toate neamurile [ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη] și limbile [καὶ τὰς γλώσσας]. Și [ele] vor veni și vor vedea slava Mea [καὶ ἥξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν Μου].

19. Și voi lăsa în[tru] ei semne [καὶ καταλείψω ἐπ᾽ αὐτῶν σημεῖα] și voi trimite mântuiți dintre ei întru neamuri [καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσῳσμένους εἰς τὰ ἔθνη], întru Tarsis [Θαρσις] și Fud [Φουδ] și Lud [Λουδ] și Mosoh [Μοσοχ] și Tovel [καὶ Θοβελ] și întru Ellas [τὴν Ἑλλάδα][236]/ Grecia și întru insulele cele de departe [καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω], care nu au auzit numele Meu și nici [nu] au văzut slava Mea și vor vesti slava Mea în[tru] neamuri.

20. Și îi vor aduce pe frații voștri din toate neamurile [ca] dar Domnului [καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ],

---

[236] În text avem forma de Ac. Eu am transliterat forma de N.: Ἑλλάς.

împreună cu caii și carele [lor], în carele acoperite ale catârilor, cu umbrele, întru cetatea cea sfântă, [în] Ierusalim", a zis Domnul, „ca să Îmi poarte Mie fiii lui Israil jertfele lor cu psalmi, întru casa Domnului".

21. „Și dintre ei Îmi voi lua Mie preoții și levitei", a zis Domnul.

22. „Căci [în] ce fel [vor fi] cerul cel nou și pământul cel nou, pe care Eu le fac, [astfel] rămâne [rămân] înaintea Mea", zice Domnul, „[și] așa va sta [vor sta și] sămânța voastră și numele vostru".

23. „Și va fi lună de lună și sabat de sabat [și] va veni tot trupul înaintea Mea, [ca] să se închine în Ierusalim", a zis Domnul.

24. „Și vor ieși și vor vedea leșurile oamenilor, ale celor care au greșit în[tru] Mine. Căci viermele lor nu va muri [ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει] și focul lor nu va fi stins [καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται] și vor fi întru vederea a tot trupul".

Biblioteca
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză post-doctorală) (884 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche, vol. I. 5. Emil Botta* (239 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche, vol. I. 3* (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/intelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/

166. *În ajutorul tău* (151 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/10/in-ajutorul-tau/

167. *Twitter pentru azi (vol. 8)* (127 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/twitter-pentru-azi-vol-8/

168. *Studii literare (vol. 5)* (184 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/studii-literare-vol-5/

169. *Psalmii lui Salomon (ediția științifică)* (71 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/20/psalmii-lui-salomon-editia-stiintifica/

170. *Psalmii lui Salomon (ediția liturgică)* (62 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/22/psalmii-lui-salomon-editia-liturgica/

171. *Studii literare (vol. 6)* (105 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/03/21/studii-literare-vol-6/

172. *Evanghelia după Lucas* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/04/11/evanghelia-dupa-lucas/

173. *Evanghelia după Lucas (ediția liturgică)* (133 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/22/evanghelia-dupa-lucas-editia-liturgica/

174. *Epistola către Evrei* (69 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/24/epistola-catre-evrei/

175. *Cartea Sfântului Profet Osie* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/27/cartea-sfantului-profet-osie/

176. *Vorbiri de Facebook (vol. 5)* (423 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/29/vorbiri-de-facebook-vol-5/

177. *Cartea Sfântului Profet Amos* (49 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/05/cartea-sfantului-profet-amos/

178. *Geneza creștină în opera lui Eminescu* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/15/geneza-crestina-in-opera-lui-eminescu/

179. *Cartea Sfântului Profet Miheas* (45 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/02/cartea-sfantului-profet-miheas/

180. *Praedicationes (vol. 15)* (741 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/11/praedicationes-vol-15/

181. *Cartea Sfântului Profet Zaharias* (63 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/08/31/cartea-sfantului-profet-zaharias/

182. *Cartea Sfântului Profet Malahias* (37 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/09/06/cartea-sfantului-profet-malahias/

183. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/12/23/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

184. *Istoria literaturii române (vol. 1)* (642 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/02/02/istoria-literaturii-romane-vol-i/

185. *Istoria literaturii române (vol. 2)* (429 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/03/29/istoria-literaturii-romane-vol-2/

186. *Rămâne să ne vedem* (174 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/04/04/ramane-sa-ne-vedem/

187. *Sfântul Ilie văzătorul de Dumnezeu († 4 mai). Acatistul și Predici întru pomenirea sa* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/03/sfantul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-4-mai-acatistul-si-predici-intru-pomenirea-sa/

188. *Vorbiri de Facebook (vol. 6)* (480 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/16/vorbiri-de-facebook-vol-6/

189. *Istoria literaturii române (vol. 3)* (785 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/08/20/istoria-literaturii-romane-vol-3/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

© *Teologie pentru azi*
Toate drepturile rezervate